

T62
J77

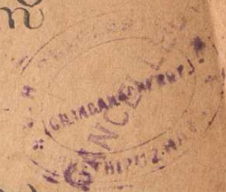
T62
J77

അഗാധിരസ്സ്

(മൂന്ന് അക്ഷരങ്ങളുള്ള ഒരു നാടകം)

൧൨
നം ൧൧

പരിഭാഷകൻ.

പ്രൊ. ഒ. ജോസഫ്. എം. എ. എൽ. റി.

“Jubilee Memorial Press”
Mangalapuruzha Seminary,
ALWAYE.
1935.

Handwritten notes: $\sqrt{A 62}$ and $\frac{5.7}{5}$

NIHIL OBSTAT

Fr. John Joseph, O. C. D.

IMPRIMATUR

✠ Joseph Attipetti,
Abp., Verapoly.

Ernakulam, 15-2-1935.

പ്രസ്താവന.

പാലാ സെൻറ് തോമ്മസ്സ് ഇംഗ്ലീഷ് മെഡിക്കൽ സാ
 ഹിത്യസമാജ വാർഷികദിനത്തിൽ അഭിനയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി
 ഏകദേശം രണ്ടുകൊല്ലത്തിനുമുമ്പ് ഇംഗ്ലീഷിൽ നിന്നു വിവ
 ര്ത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഈ നാടകത്തിന് നിസ്തുലമായ വിശ്വാ
 സസ്ഥിരതയും സധീരമായ പാഠ്യഗ്രന്ഥസന്നദ്ധതയും ആദ്യ
 ന്തം നിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന ഒരു കഥാവസ്തുവിന്റെ സ്വതസ്സിദ്ധ
 മായ ആകർഷണീയതയിൽ കവിഞ്ഞ ഏതെങ്കിലും ഗുണമു
 ണ്ടെങ്കിൽ അതു ശ്രോതൃമധുരമായ ഒരു സംഗീതസമ്പത്തുമാ
 ത്രമാണ്. എന്റെമാന്യമിത്രങ്ങളും സഹായപ്രാപകന്മാരായ മെ
 സ്സേഴ്സ്, സി. എം. ഫിഷിപ്പ് ബി. ഏ., എം. എ. സക്കറി
 യാസ്സ് എന്നവരുടെ വാസനാവൈഭവവും, ഈ നാടകത്തെ
 പറ്റി ഓർമ്മിക്കുന്ന ഓരോ സന്ദർഭത്തിലും സന്തപ്തമുദയ
 തോടു കൂടിയല്ലാതെ അനുസ്മരിക്കുന്നതിനു കഴിയാത്ത യ
 രശ്ശരീരൻ ശ്രീമാൻ എ. സുയ്യന്താരായണപിള്ള അവർകളുടെ
 തുല്യകത്തുവിന്റെ അനശ്ചലതപരമായ അതിന്റെ അലം
 ബം. എന്നാൽ ഇതിലേ ഗദ്യഭാഗത്തിനാകട്ടെ ഞാൻമാത്രമാ
 ണ് ഉത്തരവാദി. ഭാഷാരീതി കഠിനമാണെന്നൊരാക്ഷേപം ചി
 ലർ പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇതിവൃത്തഗാഢീയ്ത്തിനനുയോജ്യ
 മെന്നു തോന്നിയ ഒരു രീതിയിൽ, നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലേ സാമാ
 ന്യ ജനതതിജ്ഞതകണമെന്നുള്ളതിനെക്കാൾ കൂടുതലായി, അ
 ഭ്യസ്തവിദ്യർ പ്രാധാന്യനയർപ്പെടുന്ന ഒരു സദസ്സിനെ ഉദ്ദേ
 ശിച്ചും, വിദ്യലയാഘോഷങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളെ പുരസ്കരി
 ച്ചുമാണ്, ഈ ഭാഷാന്തരം നിവൃത്തിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നത്രെ അതി
 നെനിക്കു നൽകുവാനുള്ള സമാധാനം. ഏതെല്ലാം നൃപനതക
 ഉണ്ടായിരുന്നാലും, ഒരൊറ്റ വ്യക്തിയിലെങ്കിലും ദൈവമേസ്സേഹം
 ഉദ്ദീപിതമാകുന്നതിനോ, വിശ്വാസം ദൃഢീഭവിക്കുന്നതിനോ,
 ഈ ഗ്രന്ഥം അല്ലമെങ്കിലും സഹായിക്കുന്നതായാൽ അതു വേ
 ണ്ടുവോളം കൃതാർത്ഥതയ്ക്കുവകാശമായി.

പാലാ 20—2—35	}	പരിഭാഷകൻ. എ. ഒ. ജോസഫ്. എം. എ. എൽ. റി.
-----------------	---	--

കഥാപാത്രങ്ങൾ.

അൻറിയാക്കസ്സ് ഫ് റെനെസ്സെ നഗരധിപൻ.
 ചൈസാൻഡർ അൻറിയാക്കസ്സിന്റെ സ്നേഹി
 തനായ ഒരു പ്രഭു.

മെറൊല്ലസ്സ് വിഗ്രഹാരാധകന്മാരുടെ പുരോഹിതൻ.
 അഗാപ്പിറസ്സ് ചൈസാൻഡരുടെ പുത്രൻ.

വിക്ടർ അൻറിയാക്കസ്സിന്റെ പുത്രനും
 അഗാപ്പിറസ്സിന്റെ സ്നേഹിതനും.

വലേരിയസ്സ് മെറൊല്ലസ്സിന്റെ പുത്രൻ.
 മാർട്ടിൻ ഒരു ഭാസൻ.

ഹിപ്പോലിറ്റ്. ഫെലിക്സ്. മാർസെല്ലിൻ. ദയോദാന്തസ്സ്. തിയോഫിലസ്.	}	ക്രിസ്തീയബാലന്മാർ.
--	---	--------------------

പരിചാരകബാലന്മാരും ഗായകന്മാരും (അണിയറയിൽ).
 ന്ന പടയാളികൾ.

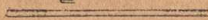
കഥാരംഗം.

(റോമാ നഗരത്തിൽനിന്നും ൨൪ മൈൽ അകലെയുള്ള
 ഫ് റെനെസ്സെ പട്ടണം).

(N. B. വിതുലു അഗാപ്പിറസ്സ് ക്രിസ്തുപഞ്ചം ൨൭൭-ാ
 മാണ്ടു മരിച്ചു.)

- ൧-ാം അങ്കം....ഒരു തോപ്പ്, അല്ലെങ്കിൽ, ഒരു വനം.
- ൨-ാം അങ്കം....അൻറിയാക്കസ്സിന്റെ അരമന.
- ൩-ാം അങ്കം....൧. ഒരു തോപ്പ് അല്ലെങ്കിൽ, ഒരു വനം.
 ൨) കൊലയറ.
 ൩) അൻറിയാക്കസ്സിന്റെ അരമന.
 ൪) കൊലയറ.
 ൫) പുരാതന റോമ്മയിലേ പാതാളഗേഹങ്ങൾ.

N. B. പടയാളികൾ സദസ്സർക്കു ചിരി വരത്തക്കവി
 ധത്തിൽ യാതൊന്നും ചെയ്യാകൂടാ.

അഗാപിററസ്

൧-ാം അധ്യായം

൧-ാം രംഗം—൨നം

(അഗാപിററസ് വിക്ടോറിയ)

വിക്ടോറിയ— അല്ലയോ! അഗാപിററസ്സേ, നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആ രത്നം എത്ര വിശിഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ആരാണ് അത് നിങ്ങൾക്കു തന്നത്?

അഗാപിററസ്— എന്റെ പിതാവു്. ഇന്നു ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നമ്മുടെ പട്ടണത്തിലേക്കു് ഒന്നു ജനവിചാരം നിങ്ങൾക്കും അറിയാമല്ലോ. സകലവിധസ്ഥാനമാനങ്ങളോടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതു്. പട്ടണപ്രവേശനാനന്തരം അരമനയിലേക്കും, അവിടെനിന്നും, ബലി അർപ്പിക്കുന്നതിനു ദേവാലയത്തിലേക്കും അദ്ദേഹം അഗ്രാഗമിക്കും. എന്റെ പിതാവും അവിടെയുണ്ടായിരിക്കും. അദ്ദേഹം ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലേക്കു പരിചിതനാവുകയാൽ ഞാനും തിരുമുൻപിൽ വിശിഷ്ടവസ്ത്രാഭരണവിഭൂഷിതനായി വിളങ്ങണമെന്നു് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഈ അനന്ദരത്നം അദ്ദേഹം എനിക്കു പ്രദാനം ചെയ്യും.

വിക്ടോറിയ— ഓഹോ! എനിക്കു മനസ്സിലായി. ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലെ അകമ്പടിക്കാരിലൊരുവനായി നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുകയാണ്. നിങ്ങളുടെ ദശാവിശേഷം തന്നെ. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലെ വിജയശങ്കരത്തെ അനുഗമിക്കുകയും അദ്ദേഹം ദേവന്മാർക്കു സുഗന്ധധൂമാർപ്പണം ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിമ്പിൽ അകമ്പടി സേവിക്കുകയും ചെയ്യും; ഇല്ലേ?

അഗാ— ഒരിക്കലുമില്ല, വിക്ടർ. അതു ഞാൻ ഒരിക്കലും ചെയ്യില്ല. പുറജാതികളുടെ ദേവന്മാർക്കു കാതുകളുണ്ടെങ്കിലും അവർ കേൾക്കുന്നില്ല; കണ്ണുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അവർ കാണുന്നില്ല. അചേതനവും നിർജ്ജീവവുമായ മരക്കഷണങ്ങളേയും ശിലാശകലങ്ങളേയും ഞാൻ ആരാധിക്കണമോ? ദൈവം ഒരിക്കലും അതിനിടയാക്കാതിരിക്കട്ടെ!!!

വിക്ടർ— ഞാൻ എന്താണികേൾക്കുന്നത്? അഗാപ്പിറ്റാസ്സേ, അവർ രോമ്മാനഗരവാസികളുടേയും രോമ്മാസംഗ്രാജ്യത്തിന്റേയും ദേവന്മാരാണ്. അവരാണ് രോമ്മാനഗരിയെ സകല ഭൂഭാഗങ്ങളുടേയും പ്രതാപശാലിനിയാക്കിയ നാഥയാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നത്. അവരാണ് നമ്മുടെ ദിഗപിജയങ്ങൾ തപരിതപ്പെടുത്തുകയും, നമ്മുടെ സാമ്രാജ്യത്തെ നിലനിറുത്തുകയും, ലോകത്തിന്റെ അതിവിദൂരവിഭാഗങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്നവരുടേയും ബഹുമാനത്തിനും അന്യൂഷിക്കുവോലും രോമ്മാനഗരത്തെ പാത്രീഭവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. ആ ദേവന്മാരുടെ ശക്തിയെപ്പറ്റിയങ്ങോണിങ്ങൾ ഇത്ര ചുറ്റുമായി സംസാരിക്കുന്നത്? അഗാപ്പിറ്റാസ്സേ, നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചു വേണം പറയാൻ ഇപ്രകാരമുള്ള വിചാരമറിനമായ വാക്കുകൾ ഉച്ചരിച്ചതിനു ക്രിസ്താനികൾക്കു വധശിക്ഷ നൽകുന്നതു ഈ അടുത്തകാലത്തുതന്നെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

അഗാ-- വിക്ടറേ, ഞാൻ പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുക. നാം തമ്മിൽ സ്നേഹിതന്മാരായിട്ട് ഇപ്പോൾ വത്സരങ്ങൾ പലതായിട്ടുണ്ടല്ലോ. നാമൊന്നിച്ച് എപ്പോഴും കളികളിലും വിനോദങ്ങളിലും ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും എന്തു കാരണമോ നമ്മുടെ ഇടവതടേയും സന്തോഷങ്ങൾ തുല്യമല്ല. സർവ്വദാ ഞാൻ പ്രസന്നവദനനും സന്തുഷ്ടചിത്തനുമായിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾതന്നെ ചിലപ്പോൾ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലയോ?

വിക്ടർ— കുറെ നാളുകളായിട്ട് നിങ്ങളുടെ മുഖകാമ്പിനിയും ആനന്ദലഹരിയും--അതേ--വയലുകളിലേ വാനമ്പാടി

യേപ്പോലും അതിശയിക്കുന്ന ആ ആമോദചിത്തത, യഥാർത്ഥത്തിൽ എനിക്കു് ഒരു വലിയ ആശ്ചര്യവിഷയമായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ഭാഗ്യാതിരേകത്താൽ നിങ്ങൾ മതിമറന്നിരിക്കുകയാണ്. അതേ, അതിനു സംശയമില്ല. അല്ലാത്തപക്ഷം എന്റെതരമന്ത്രശക്തിയാണ് നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

അഗാ — അല്ലയോ! വിക്ടോ, ഇന്നേവരെ ഞാൻ നിങ്ങളിൽനിന്നും മറച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു രഹസ്യമാണിതു്. ഞാൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായാണ്.

വിക്ടർ — അഗാപ്പിറസ്സ്, ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയോ! ഹേയ്, ഇതൊരിക്കലും ശരിയല്ല. ഭൃഷ്ടവും നിചവുമായ ആ മതത്തിൽ നിങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുകയോ! ഇതൊരു വെറും നേരമ്പോക്കാണ്.

അഗാ — വാസ്തവമാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഞാൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായാണ്.

വിക്ടർ — ക്രിസ്ത്യാനികൾ സാമ്രാജ്യനിയമത്താൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? അവർക്കു് അതിഭയങ്കരമായ ദണ്ഡനങ്ങൾ വിധിക്കുന്ന ഒരു രാജകല്പനതന്നെയുണ്ടു്. അവരെ നരകതുല്യങ്ങളായ കാരാഗൃഹങ്ങളിലടച്ചുപട്ടിണിയിട്ടു കൊല്ലണമെന്നും, അടിമകളെപ്പോലെ കുടാവാകൊണ്ടടിക്കണമെന്നും, കേവലം ദുഃഖങ്ങളെപ്പോലെ ശൂരജന്തുക്കൾക്കിരയാക്കണമെന്നും, അവരുടെ ശരീരം പീഡനായന്ത്രങ്ങളാൽ വലിച്ചുനീട്ടണമെന്നും, തീയിലിട്ടു ചൂടണമെന്നും, അവയവങ്ങൾ വലിച്ചു കീറണമെന്നും മറ്റുമാണ് ആ കല്പന. നിങ്ങളുടെ ഈ പാതകം പരസ്യമാകയാണെങ്കിൽ അയ്യോ! എത്ര ഭയങ്കരം! ആ കായ്മ്മോർക്കുമ്പോൾതന്നെ എന്റെ ശരീരം കീടുകിടെ വിറയുന്നു.

അഗാ — വിക്ടർ, എനിക്കു വരാവുന്ന ശിക്ഷ എന്താണെന്ന് ഞാൻ നല്ലതുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. അതു നിങ്ങൾ

വിവരിച്ചതിൽ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിലുള്ള ഒരു ഭയങ്കരമരണമാ യിരിക്കാം. അങ്ങനെയെന്ന ആവട്ടെ. ഞാൻ കേവലം ബലഹീ നനായ ഒരു ബാലൻ മാത്രമാണെങ്കിലും എന്റെ രക്തവൃഷ്ടികൊ ണ്ടതെന്ന എന്റെ വിശ്വാസത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള അവസരം, ഞാൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായ അന്നുമുതൽ അത്യധിക മായി ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. സ്നേഹിതാ, എന്റെ വാക്കുകൾ വിശ്വസിച്ചാലും. ഈ ഭൂമുഖത്തു ഞങ്ങൾക്കു സിദ്ധി ക്കാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ഭാഗ്യം പരിപാവനമായ ഞങ്ങളു ടെ മതത്തിനുവേണ്ടി മരിക്കുകയാണ്.

വിക്റ്റർ — എന്ത്! ഭൂമിയിൽ സിദ്ധിക്കാവുന്ന ഏറ്റവു മും വലിയ ഭാഗ്യമോ! ഇതെന്തു കഠിനമായ അപഹാസം! നിങ്ങളു ടെ വാക്കുകൾ വാസ്തവത്തിൽ എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതെല്ലാം എന്നെ ശ്വാസം മുട്ടിച്ചു വിഷമിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ദുഃസ്വപ്നം പോലെ എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണ് അഗാപ്റ്റിറസ്സേ? ഒരു ക്ഷണം മുൻപു നിങ്ങൾ പ്രായത്തിൽക്കു വിത്തു പ്രബുദ്ധനാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു. ഇപ്രകാരം വിചാരഹീനമായി മരണത്തെ തേടുന്നതും, സന്തോഷങ്ങളും ബഹുമാനങ്ങളും അതിശോഭനമായ ഒരു ഭാവിയും, എന്നിവേണ്ടാ, ജീവൻതന്നെയും അതിന്റെ സുകുമാരാവസ്ഥയിൽ പരിത്യജിക്കുന്നതും, നിങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠകുടുംബത്തിന് അവമാനത്തിനും സങ്കടത്തിനും കാരണമാക്കുന്നതും ബുദ്ധിപൂർവ്വകമോ എന്നു നിങ്ങൾതന്നെ പറയുക. ഇതെല്ലാം എന്തിന്? ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായതു കൊണ്ട് എന്താണു നിങ്ങൾക്കു ശരിക്കുവാനുള്ളത്? അപമാനവും അപമൃത്യുവും; വേറൊന്നും ഞാൻ കാണുന്നില്ല.

(അണിയറയിൽ പലർകൂടി പാടുന്നു)

പാട്ട്

(ബന്ധായ് പതിമേവും മട്ട്)

ലോകാധിനന്ദൻതന്നാജ്ഞാകരന്മാരും
 പുണ്യവാനാരുമുദാ—നിരാകലം
 പുണ്യവാനാരുമുദാ. (ലോകാ-)

സ്കോത്രാദികൊണ്ടാരെ വാക്തൃനവോ പരം
ആദിപ്രമൈതന്യത്തെ— അനാരതം
ആദിപ്രമൈതന്യത്തെ. (ലോകാ)

വാക്സിനതീതമാംസന്തോഷമോടിവർ
വാക്തൃന വാക്തൃനിതാ— നിരന്തരം
വാക്തൃന വാക്തൃനിതാ. (ലോകാ)

മാഗ്ംപിഴച്ചോരിൽ ആരാലുമാവശ്യ
പ്പെട്ടിടാതജ്ഞയമാം— കൃപാമൃതം
വർഷിപ്പാൻമാത്രം ഹൃദി. (ലോകാ)

പൈതൃകസ്നേഹം വഴിഞ്ഞൊഴുകീടുന്ന
വാത്സല്യപൂർണ്ണൻപിതാ— തനയരിൽ
വാത്സല്യപൂർണ്ണൻപിതാ. (ലോകാ)

൨-ാം രംഗം.

(അഗാപിറസ്സ്; വിക്ടർ; മാർട്ടിൻ)

വിക്ടർ— എന്താണാശംബ്ബം?

അഗാ— അതു ഞങ്ങളുടെ ക്രിസ്തീയബാലന്മാർ ഇഴശ്ചര
സ്കോത്രം ചെയ്യുന്നതാണ്. ക്രിസ്തുമതത്തിൽനിന്നും എന്താദായമാ
ണ് എന്നിരിക്കു ലഭിക്കുവാനുള്ളത് എന്നല്ലയോ വിക്ടർ നിങ്ങൾ
ചോദിച്ചത്? ഹാ! എന്റെ സ്നേഹിതാ, എന്റെ മനസ്സിനെ
ആനന്ദഭരിതമാക്കുന്ന വിചാരങ്ങളും എന്റെ ഹൃദയത്തെ തുടി
പ്പിക്കുന്ന വിചാരങ്ങളും നിങ്ങൾക്കും ലഭിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര
നന്നായിരുന്നു! ഇതാ നമ്മുടെ പരിചാരകനായ മാർട്ടിൻ വരു
ന്നു. (മാർട്ടിൻ പ്രവേശിക്കുന്നു) അവനും ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണ്.
അവനോടു ചോദിക്കുക. അവൻ എന്നിരിക്കുവേണ്ടി മറുപടി പ
റയും.

വിക്റ്റർ— റോ! മാർട്ടിൻ, നിന്റെ വരവു തക്കസമയത്താണ്. ഇങ്ങോട്ടു മാറിനിന്ന് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതിനു മറുപടി പറയുക. നീ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായോ?

മാർട്ടിൻ— ദൈവത്തിന്റെ തിരുനാമം വാക്കുപെട്ടെട്ടെ! അതേ, യജമാനനേ, ഞാൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണ്.

വിക്റ്റർ— സൂക്ഷിച്ചു വർത്തമാനം പറയണം. എന്റെ പിതാവിന്റെ അംഗരക്ഷകന്മാരെ നീ അറിയുമല്ലോ, ഇല്ലേ?

മാർട്ടിൻ— ഞാൻ അവരെ പലപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ശൂരഭാവത്തോടു കൂടിയവരാണെങ്കിലും അവർ വിശ്വസ്തന്മാരും ബലവാന്മാരുമാണെന്നത്രേ എന്റെ അറിവ്.

വിക്റ്റർ— ആ ശൂരഭാവം നീതിന്യായപരിരക്ഷകന്മാർ എന്ന നിലയിൽ അവർക്കുള്ള ഉദ്യോഗത്തിന്റെ ഫലമാണ്. അവരുടെ ആയുധങ്ങളും നീ കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ; അവ എന്തിനെന്നാണ് നിന്റെ ഉപഹാരം?

മാർട്ടിൻ— അവ അക്രമികൾക്കെതിരായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനാണെന്നത്രേ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളത്.

വിക്റ്റർ— അതേ, എന്നാൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെക്കാൾ പ്രത്യക്ഷപാതകന്മാർ ആരെങ്കിലുമുണ്ടോ? ദുഷ്ടന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യരാണ് അവർ. ദേവന്മാരുടേയും ചക്രവർത്തിതിരുമനസ്സിലേയും ശത്രുക്കളായ അവർക്ക് രാജദ്രോഹികൾക്കു പററിയ നിയ്യരമരണമാണു വിധിച്ചിട്ടുള്ളത്. കൃപാനിധിയായ ചക്രവർത്തിതിരുമനസ്സിലെ തിരുവുള്ളം അവരുടെ പൈശാചികമതത്തെ ഏറ്റവും നിർദ്ദയമായനിയമങ്ങൾകൊണ്ട് നിർമൂലമാക്കണമെന്നാണ്. അതു നിനക്കറിയാമോ?

മാർട്ടിൻ— അതെനിക്കറിയാം യജമാനനേ.

വിക്റ്റർ— എന്നിട്ടും നമ്മുടെ ചക്രവർത്തിതിരുമനസ്സിലേക്ക് ഏറ്റവും അസഹ്യമായ ഒരു മതം പരസ്യമായി അംഗീകരിക്കുന്നതിന് നീ തുനിയുന്നുവോ? സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. ഒരൊറ്റവാക്കുമാത്രം മതി.....നിന്റെ കഥ അവസാനിച്ചിരിക്കും. എ

നാൽ നിന്നെപ്പോലെ ഒരു കൊച്ചുമിടുക്കൻ അടികൊണ്ടു പുളയുന്നതും, നിന്റെ ബാലശിരസ്സ് ഒരൊറ്റവെട്ടിനു പൊടിയിൽ കിടന്നുരുളുന്നതും കാണുന്നതിന് എനിക്കു വലിയ സങ്കടമുണ്ട്. ഈ അടുത്തകാലത്തുതന്നെ യുവാക്കന്മാരുടേയും വൃദ്ധന്മാരുടേയും അടിമകളുടേയും സ്വപത്രന്മാരുടേയും ആയി എന്തുമാത്രം രക്തം ആരാച്ചാരന്മാരുടെ വാളുകൾ കുടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

മാർട്ടിൻ— ഞങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധമതത്തിനുവേണ്ടി എന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും മരിച്ചിട്ടു രണ്ടുമാസംമാത്രമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. ഈ ലോകംവെടിഞ്ഞ് അവരോടൊന്നിച്ചാനന്ദിക്കുകയും അവരുടെ കൈയിൽ ഇപ്പോൾ ഞാൻ കാണുന്ന ആ വിജയപതാക പാറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു സാധിക്കുന്നതിനേക്കാൾ അസൂയാർഹമായ എന്തൊരു ഭാഗ്യമാണ് എനിക്കു ലഭിക്കുവാനുള്ളത്!

വിക്റ്റർ — എടാ! മടയാ; വെറും ഭോഷത്തമായ ഭാവനകൾ മാത്രമാണ് നിന്റെ മനസ്സിനെ വ്യാമോഹിപ്പിക്കുന്നത്. ആയുധപാണിയായി വിജയകോലാഹലങ്ങൾ ശ്രവിച്ചുകൊണ്ട് അടർക്കളത്തിൽവീണു മരിക്കുന്ന ധീരയോധപദം ഒന്നുമാത്രമാണ് അസൂയാർഹമായി എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു മരണം; അതേ, ഒരു വീരപുരുഷന്റെ; ഒരു യഥാർത്ഥരോമ്മാടെന്റെ മരണമാണ്.

ഗാനം.

(ജയ ജയ ഭേരികർ തൊണ്ടർ. എ. മ.)

സന്മലമാം — ആ! ഹാ! മനുഷ്യജന്മം. (സന്മല)

(അനുപല്ലവി)

രണശ്രോത-രണഭൂമിയി-ലതിധീരത-യൊടുക്കാട്ടുകിൽ (സന്മ)

(ചരണങ്ങൾ)

മ. ഉത്തമസപരാജ്യസ്സേഹ-മെത്രയോ മഹത്തരം!
കീർത്തിയമെന്തുവേദേ-ദേശഭക്തിയിൽ പ്പരം!!
മക്രവത്തിതൻ ജയത്തി-നായ് മരിക്കുകിൽ-
രണശ്രോത രണഭൂമിയി-ലതിധീരത-യൊടുക്കാട്ടുകിൽ(സന്മ)

൨. മർത്യനന്മയോത്തുസപാതം-മെന്റേ ധന്യധന്യമാം
മൃത്യുകൈവരിച്ചിടുന്നൊ-രത്യുദാരമിത്തരാം
എത്രയെത്ര യുദ്ധ-വിരരിലരിത്രിയിൽ!

രണശ്രാരത രണഭൂമിയി-ലതിധീരത-യൊടുകാട്ടുകിൽ (സമ)

അഗ്നം— (ആത്മഗതം) എത്ര ഉൽകൃഷ്ടമിത്തൻ! എങ്കി
ലും പാരമ്പയ് സിലമായ മുൻവിധികളാൽ അന്ധനായിത്തീർന്നി
രിക്കുന്നു. ഏറെത്താമസിയാതെതന്നെ ഉപരിജ്ഞാനം സിദ്ധി
ക്കുന്നതിനു ദൈവം അവനെ കടാക്ഷിക്കട്ടെ.

വിക്രന്തൻ— അഗ്നാപ്പിററസ്സേ, നിങ്ങളുടെ ദാസനും നി
ങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ വിചാരിക്കുകയും സംസാരിക്കുകയും ചെയ
യുന്നു. എന്തൊ എങ്ങിനെയോ നിങ്ങളെല്ലാവരും ഒരുപോലെ
തന്നെ വിചാരിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു ക്രിസ്ത്യാനി
കളുടെ ഒരു പ്രത്യേകത എന്നാണ് എന്റെ അച്ഛൻപറയുന്നതു്.

അഗ്നം— പ്രിയ സുഹൃത്തേ! സ്വരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി നി
ങ്ങളുടെ രക്തം സന്തോഷപൂർവ്വം ചൊരിയുമെന്നല്ലയോ നിങ്ങൾ
പറഞ്ഞതു്? ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി മരണത്തെവരിക്ക
ുന്നതിനു് ക്രിസ്ത്യാനികളായ ഞങ്ങൾ അത്രയും സന്നദ്ധർ എന്തു
കൊണ്ടു കാണിച്ചുകൂടാ? നിങ്ങൾ ചക്രവർത്തിക്കുവേണ്ടി മരിച്ചാൽ
അദ്ദേഹത്തിനു് എത്രതന്നെ പ്രഭാവവും ശക്തിയും ഉണ്ടായിത
ന്നാലും ഭക്തിചൂർവ്കമായ ആ സേവനത്തിനു് മതിയായ പ്രതി
ഫലം നൽകുന്നതിനു് അദ്ദേഹത്തിനു് സാധിക്കുന്നതല്ല. എ
ന്നാൽ ഞങ്ങൾ സേവിക്കുന്ന സർവ്വവല്ലഭനായ ശ്രീയേശുനാഥ
നാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി ഞങ്ങൾ ബലികഴിക്കുന്ന ഭൌ
മിക ജീവിതത്തിനുപകരം അത്യുപരിയായ ഒരു പാരത്രികജീവി
തം ഞങ്ങൾക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.

വിക്രന്തൻ— നിങ്ങൾ പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം എ
ന്താണ്?

അഗ്നം— വിളഭൂമികളിലും വൻകാടുകളിലും ഒന്നുപോലെ
പ്രകാശിക്കുന്ന സൂര്യനെ നോക്കുക. സ്വപ്നവും ദീപ്തവുമായ ആ

കാശമണ്ഡലത്തെ നോക്കുക. തുടങ്ങുന്നതു കുന്ന സൂര്യബിംബത്തിനു കീഴിൽ അധിവസിക്കുന്നത് എത്ര സന്തോഷപ്രദമാണെന്നു നിങ്ങൾ പറയാറുണ്ടല്ലോ. വിക്റ്റോറേ, ഈ കാണുന്ന ആകാശവളപ്പിനപ്പുറത്ത് അവണ്ണനീയങ്ങളായ സന്തോഷങ്ങളുടെ വിളനിലമായ ഒരു സ്ഥലം—അതേ എറ്റവും പ്രശാന്തമായ സമാധാനത്തിന്റേയും അരികോമളമായ ദിവ്യപ്രഭയുടേയും, അത്യപരിയായ ആനന്ദമാധുര്യത്തിന്റേയും നികേതനമായ ഒരു പ്രദേശം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അതുതന്നെ ആരാധിക്കുകയും സേവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യമാണ്. അവിടത്തേ നിത്യാനന്ദത്തോടു തുല്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, ഭൗതികസന്തോഷങ്ങളെല്ലാം അതിവിരസവും അവിടത്തേ പാരത്രികദീപ്തിയോടു തുല്യമല്ലാത്തതുപോൾ അതിഭാസ്യമായ സൂര്യകിരണങ്ങൾപോലും നിസ്സാരങ്ങളായി പരിണമിക്കുന്നു.

വിക്റ്റോർ— സ്നേഹിതാ, ഇതെല്ലാം കേവലം മായാമയങ്ങളായ മിത്രങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ആനന്ദസംഭാവകങ്ങളായ ആർദ്രശനങ്ങളെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ക്രിസ്തീയമാന്ത്രികന്മാരുടെ മന്ത്രശക്തിനിമിത്തം സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള മരഭ്രാന്തിയുടെ ഫലമാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാം രാജഭേദികളും, മന്ത്രവാദികളുമാണെന്നത്രേ എന്റെ അറിവ്.

അഗ്നാ— ക്രമേണ നിങ്ങൾ അവരെ ഇതിലും നന്നായി അറിയുന്നതിനിടയാകുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഞാൻ പറയുന്നതു നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുക. നിങ്ങളുടെ രാജാവിനുവേണ്ടി സ്വന്തംജീവൻ ബലികഴിക്കുന്നതിനു നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മരിക്കുക കൂടി ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലോ?

വിക്റ്റോർ— അതിനുപകരം ഓരായിരം ആളുകളുടെ ജീവനെ ഞാൻ സസന്തോഷം ബലികഴിക്കും.

അഗ്നാ— ഒരുമനുഷ്യനുവേണ്ടി മരിക്കുന്നതിനു നിങ്ങൾ തയ്യാറാണെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി ക്രിസ്ത്യാനിക

ജായ ഞങ്ങൾ ചെയ്യുകയാതെ ഏതെങ്കിലും ഉണ്ടോ? ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹവിഷയമായ ക്രിസ്തുനാമൻ കേവലം ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രമല്ല; പ്രത്യേക, ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പാടുപെട്ടു മരിക്കുന്നതിനു മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവം തന്നെയുമാണ്.

വിക്റ്റർ — പാടുപെടുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു ഒരു ദൈവം മനുഷ്യനായി അവതരിക്കുകയോ! അത്ഭുതം തന്നെ! അല്ല, വിശേഷബുദ്ധിയുള്ള യാതൊരു മനുഷ്യനും മരിക്കലും വിശ്വസിക്കുകയില്ല. വെറും ഒരു കെട്ടുകഥതന്നെ.

അഗ്ന — പ്രിയ സോദരാ, മറ്റുള്ളവർ പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നതെല്ലാം നിങ്ങളും ആലോചനകൂടാതെ ആവർത്തിക്കരുത്. നഗരാധിപനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു ഏതെങ്കിലും കുറ്റക്കാരനെ അവന്റെ വാദം കേൾക്കാതെ ശിക്ഷിക്കാറുണ്ടോ? അപ്രകാരം ചെയ്യുയാണെങ്കിൽ അത് ഒരു വലിയ അനീതിയാശ്ചരിക്കുകയില്ലേ? പിന്നെ എന്താണ്, ഞങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധ മതം ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ നിങ്ങളുടെ ബഹുമാനത്തെ അർഹിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നുനേപിച്ചറിയാതെ അതിനെ നിങ്ങൾ ആക്ഷേപിക്കുന്നതു്?

വിക്റ്റർ — ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആരാണെന്നും എന്താണെന്നും എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർക്കുറിയും; എന്റെ പിതാവിനറിയും. ചക്രവർത്തിതിരുമനസ്സിലേക്കുറിയും. — അല്ല! ആ കാണുന്ന കുട്ടികളെല്ലാം ആരാണു്? (വാതിലിൽക്കൂടെ പുറത്തേക്കു മൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടു്)

അഗ്ന — ഘ്രമനസ്സെപ്പട്ടണവാസികൾ, അന്ധമായ മതഭ്രാന്തിയോടുകൂടിക്കുള്ള ദേവന്മാരെ ആരാധിക്കുന്നതിനു അവരുടെ ദേവാലയത്തിലേക്കു തിക്ഷിത്തിക്കിപ്പോകുന്ന അവസരത്തിൽ ഏകസത്യദൈവത്തിനു സ്നോത്രഗീതങ്ങൾ പാടുന്നതിനും, അദ്ദേഹത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി ഇവിടെ വരുന്നതിനു ഞാൻ ആജ്ഞാപിച്ചിട്ടുള്ള ക്രിസ്തീയബാലന്മാരാണ് അവർ. ഞങ്ങൾ അപ്രകാരം.....

വിക്റ്റർ— യാതൊരു തടസ്സവുമില്ല. നിങ്ങളുടെ സംഗീതം കേൾക്കുന്നത് എനിക്കു വലിയ സന്തോഷമാണ്.

൩-ാം രംഗം

(അഗാപ്പിറ്റസ്, വിക്റ്റർ, മാർട്ടിൻ, ക്രിസ്റ്റീയബാലന്റർ)

അഗാ— (കുട്ടികളോട്) സഹോദരന്മാരേ, വരുവിൻ! നമുക്കു നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകനെ സ്തുതിക്കാം.

ഗാനം

(നാമബിന്ദുക്കളാലി നമോനമഃ എ. മ.)

൧ ക്രിസ്തുവേ! മമനാഥാ! നമോ നമഃ
നിസ്തുലാനന്ദദാതാ! നമോ നമഃ
സംസ്തുതാ! നരജാതാ! നമോനമഃ—പരിപാഥി. (ക്രി).

൨ ക്രിശിൽ ജീവനണച്ചു, നരനപയ-
ക്രമമാകെ ഹനിച്ചു കൃപാലയാ!
യേതനായക! നാഥാ! നമോനമഃ—പരിപാഥി. (ക്രി)

൩ ദിവ്യപാദസരോജാ! നമോനമഃ
ഭവ്യദാ, ജതന്ത്രജാ! നമോനമഃ
ഭവ്യമാദരംനീക്കം ദയാപര!—പരിപാഥി. (ക്രി)

അഗാ— സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ നമ്മുടെ അമ്മയാ
യ പരിശുദ്ധകന്യകാമറിയത്തിന്റെ പള്ളിയിൽപ്പോയിത്താൻ വ
രുന്നതുവരെ അവിടെ താമസിപ്പിൻ.

(ക്രിസ്റ്റീയബാലന്റർ പോകുന്നു)

വിക്റ്റർ— നിങ്ങളുടെ ഗാനം കണ്ണുപീയൂഷംതന്നെ എ
ന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. അല്ലയോ! അഗാപ്പിറ്റസ്സേ, ഏക സ
ത്യദൈവത്തിനുള്ള സ്തോത്രഗീതം എന്ന് അതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങ
ൾ പറയുന്നതെന്താണ്? റോമ്മാനഗരത്തേയും നമ്മുടെ സാമ്രാജ്യ
ത്തേയും പരിരക്ഷിച്ചു വരുന്ന ദേവന്മാർ സത്യദേവന്മാരെല്ലെന്നാ
ണോ നിങ്ങളുടെ പക്ഷം? റോമ്മാനഗരം ഭൂലോകത്തിന്റെ നാ

മയ്യാപ്പിരിലസിക്കുന്നു. രോമ്മാനഗരവാസികളുടെ പൗരാണികദേവന്മാരുകളെ ആലോകൈകമാനഗരത്തിന്റെ അധിപന്മാരായി 'ക്യാപ്പിറോൾ' കുന്നിന്മേലുള്ള അവരുടെ ഉന്നതപീഠങ്ങളിൽ വിജയിക്കുന്നു. പ്രാബല്യത്തിലും ശക്തിയിലും അവർ അജ്ഞാതനായ യാതൊരു പ്രാദേശികദേവന്റേയും പിന്നണിയിലല്ലെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്ന ഈ യഹൂദദേവൻ പൗരാവകാശമില്ലാത്ത ഒരു വിദേശി ഏന്നുവേണ്ടാ, ഒളിച്ചോടിനടന്ന ഒരു നിയമഭ്രഷ്ടനല്ലയോ?

അഗ്നം— പ്രിയ സ്നേഹിതാ, നിങ്ങൾ ഏറ്റവും വലിയ ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയിൽ കുടുങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. അഭിമാനികളായ രോമ്മാക്കാർ വിനയപൂർവ്വം സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്യുന്ന ആ ദേവന്മാർ യഥാർത്ഥത്തിൽ ആരാണ്! വഞ്ചനയും തന്ത്രവും മൂലം നമ്മുടെ ജനങ്ങളെ കബളിപ്പിച്ച് അവരുടെ ആരാധനാമുന്തികളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു, മനുഷ്യകലത്തിന്റെ ശത്രുക്കളല്ലയോ അവർ? നമ്മുടെ പ്രഖ്യാതമായ സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളത് അവരാകുമല്ല. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും തന്റെ തിരുനാമം അറിയിക്കുകയും, അതിനുവേണ്ടി പേരോടുകയും, തന്റെ മതം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിന് വഴി ഒരുക്കുകയും തന്റെ മുന്നോടികളായി പരിചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു നമ്മുടെ ജനങ്ങളെ ഒരുക്കിയിട്ടുള്ളതുസകല ചരാചരങ്ങളുടേയും നാഥനായ ഏകസത്യദൈവമാണ്. ആ പരമനായകന്റെ പാവനചിഹ്നമായ കുരിശ് 'ക്യാപ്പിറോൾ' കുന്നിന്റെ മുകളിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങുകയും ദൃഷ്ടന്മാരായ അപമാരികളെല്ലാം അത്യാധമമായ നരകഗർഭത്തിൽ തള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സുഭിന്നം തീർച്ചയായും അഭ്യാഗതമാകും.

വിക്റ്റർ— അങ്ങിനെയാണോ നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നത്? ഏതായാലും അത് ഒരു കഠിനസമരംകൂടാതെ ആയിരിക്കുകയില്ലെന്നാണു എന്റെ ഭയം. നമ്മുടെ പൗരാണികദേവന്മാർ അവരവരുടെ അമ്പലങ്ങളിൽ ബഹുമാന്യമായ ഒരു സ്ഥാനം അ

ലങ്കരിക്കുന്നതിനും ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഹൃദയവേദികളിലും മനോമുകുരങ്ങളിലും അധിവസിക്കുന്നതിനും തുടങ്ങിയിട്ടു നാളുകൾ കൂറെ ആയി. അതിനാൽ ഒരു ഭയങ്കരസമരം കൂടാതെ അവരുടെ ഉന്നതപീഠങ്ങൾ അവർ ഒരു യജ്ഞം ഒരിക്കലും വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതല്ല.

(രംഗത്തിൽനിന്നും ഒരേ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ട്)

അഗാപ്തിററസ്സേ, നോക്കുക; ദേവാലയപരിസരങ്ങളിലേക്ക് ആശാപൂർവ്വം തിരിക്കിത്തീരുകി ഗമിക്കുന്ന ആ വലിയ ജനപ്രവാഹത്തെ നോക്കുക. ആഹ്ലാഷസൂചകമായ കൂട്ടമണികളുടെ ആമോദനാദം ശ്രവിക്കുക. വീരവാദ്യലയത്തിനൊത്തു ദേവാലയത്തിലേക്കു ഭൂതഗമനം ചെയ്യുന്ന യോഗഗണങ്ങളെ—അതേ, നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലേ പരതഷ്ടകസുമങ്ങളെ സംവീക്ഷണം ചെയ്യുക. ഉദിച്ചുയർന്നു വരുന്ന ഒരു തലമുറയുടെ അംഗങ്ങളും അരോഗദ്രവ്യഗാത്രന്മാരുമായ ഒരു ബാലസമൂഹം അതാവതന്ത്രം. ആ കാണുന്ന തടവുകാരത്രയും നമ്മുടെ സേനകളുടെ ഭജബലത്തിന് നമ്മുടെ ജാതീയദേവന്മാർതന്നെ കീഴ്പ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവരാണ്. ഇതാ, നിങ്ങളുടേയും എന്റേയും പിതാക്കന്മാർ; ഭൂതകാലപാരമ്പര്യമുന്തികളായ പ്രഭുശ്രേഷ്ഠന്മാരും ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികളും അവരെ തുടർന്നു പുരോഹിതനും അയാളുടെ പരിചാരകന്മാരും. അഗാപ്തിററസ്സേ, ഒരിക്കലുമില്ല. നമ്മുടെ പുരാതനമതം ഇനിയും മൃതപ്രായമായിട്ടില്ല. രോമ്മാനിവാസികളുടെ ദേവന്മാരെ ആരും നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ എളുപ്പത്തിൽ ദേവാലയങ്ങളിലും ഗൃഹാന്തർഭാഗങ്ങളിലുംനിന്നു തുരത്തുകയില്ല.

൧-ാം രംഗം

(൩-ാം രംഗത്തിലേ പാത്രങ്ങൾതന്നെ. കാവ്യരുടെ ഘോഷയാത്ര അവരുടെ സമീപത്തുകൂടി (രംഗത്തിൽനിന്നുംഒരേ) ക്

ടനുപോകുന്നതിനെ അവർ നോക്കിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുന്നു. കാവ്യരുടെ സംഗീതം സ്നേജിനു പുറത്തു്).

ഗാനം.

(ചെഞ്ചുരുട്ടിരാഗം 'ചിത്രവാരംപോകാമൽ' എ. മ. ആദി.താളം)
ദിനംപരമാനന്ദം കൊണ്ടാടാം-ഭൂവി
ദേവാധിദേവർതൻപുകൾപാടാം. ഹാ!ഹാ! (ഭി.)

(അനുപല്ലവി)

൧. ദിനതലേശം-ധരണിയിലെന്യേ
ആനന്ദജന്യം-ദിനമിതുധന്യം! (ഭി.)

൨. ഭൂമിയിലെങ്ങും-പുതപുകൾപൊങ്ങും
റോമ്മാപ്പരിമഹാ-ദേവർകൾരംഗം! (ഭി.)

ചരണങ്ങൾ

(രാഗം ആനന്ദഭൈരവി)

൧. നിരപമകീർത്തി-പ്രമുരിമചാർത്തി
വിതതൊടുജോവസ്"-ദേവർകൾ വാഴ്ക്ക! (ഭി.)

൨. സർവ്വചരാചര-ഭരണധരന്ധര-
തർച്ചിയിൽഭവികം-പരംതരം ദേവർ! (ഭി.)

ഭാഗം രംഗം

(മുൻരംഗത്തിലേ കഥാപാത്രങ്ങൾതന്നെ)

വിക്രന്തർ— എത്ര ഹൃദയസ്പൃക്കായ ഒരു കാഴ്ച. മതാത്മകമായ ഒരു പ്രമോദനം. എന്റെ ശരീരത്തെ ആകമാനം തുടിപ്പിക്കുന്നു. എനിക്കും ദേവാലയത്തിലേക്കു പോകാതെ തരമില്ല. സ്നേഹിതാ, വന്ദക. ഈ വിഷ്ഠിത്തങ്ങളെല്ലാം വല്ല അടിമകൾക്കോ പരിചാരകന്മാർക്കോ പററിയതാണ്. നമ്മുടെ സ്ഥാനം അലംകൃതമായ രാജസദസ്സിലാണ്.

അഗ്നം— ലോകമായങ്ങളെല്ലാം വയലുകളിലേ പുഷ്പജാ

ലങ്ങൾപോലെ നാമാവശേഷമായിപ്പോകുന്നു. അല്ലയോ! വിക്ടോറേ, അവയുടെ നിരന്തരകശോഭകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ മങ്ങിപ്പോകുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം ഉപദേശിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. "എന്റെ പിതാവ് ഒരു മാന്യസ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം പൊതുജനസംഗ്രഹത്തിലേക്കും രാജപ്രസാദത്തിന്റേയും ഭാഗ്യരൂപത്തിൽ പരിലസിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ എനിക്ക് ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനം ലഭിക്കും. എന്റെ വിജയദിനം—പ്രതാപകിരീടവുമണിഞ്ഞു സന്തോഷകോലാഹലങ്ങളോടെ ഞാൻ ജയഘോഷങ്ങൾ കൊണ്ടാടുന്ന ഒരു ദിനം തീർച്ചയായും ഉണ്ടാകും". കൊള്ളാം വിക്ടോറേ, ഞാനും ഒരു വിജയം ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, അതു ഈ അപമാസനാടകത്തേക്കാൾ തുലോം യഥാർത്ഥവും അനശ്വരവുമാണ്. എന്റെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ നേരെ എനിക്കുള്ള സ്നേഹവും ഭക്തിയും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ആഗ്രഹത്താൽ എന്റെ ഹൃദയം എരിയുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടിയും ചെയ്യുന്നതിന് ഞാൻ അവസാനംവരെ വിശ്വസ്തയോടും ധൈര്യത്തോടുംകൂടി പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ എത്ര വലിയ മഹത്വം എനിക്കു സിദ്ധിക്കും! സ്വർഗ്ഗലോകവാസികളുടെ സഹായവും സ്നേഹമൂർത്തിയായ എന്റെ ദൈവം എനിക്കു നൽകുന്ന വിജയമകടവും യഥാർത്ഥത്തിൽ നിത്യവും രാജകീയവുമായ ഒരു സമ്മാനമാണ്. വിക്ടോറേ, ഇനി നിങ്ങൾ പറയുക. ഇപ്രകാരമെങ്കിൽ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായവനായ അപമാനകരമോ ഭോഷത്തമോ ആണോ? ഒരിക്കലുമല്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ ലോകത്തിൽവെച്ചു ഏറ്റവും അന്യന്മാർക്കുമായിട്ടുള്ളതു ക്രിസ്തീയപദം ഒന്നുമാത്രമാണ്.

൬-ാം രംഗം

(അഗാപ്പിററസ്, വിക്ടർ, വലേരിയസ്)

വലേരിയസ് — വിക്ടർ? എന്താണിത്. അഗാപ്പിററസ്! നിങ്ങളുടെ കാരണവന്മാരും നിങ്ങളെക്കാൾ വിവേകമുള്ളവ

രും ദേവാലയത്തിൽ സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഇവിടെ വൃഥാ നിൽക്കുന്നോ? അതിസാരവത്തായ ഈ മതശുശ്രൂഷ നടക്കുന്ന അവസരത്തിൽ നിങ്ങൾ പാട്ടും കൂത്തും നടത്തുകയോ? ഞാൻ അവിടെ നിന്നുപോൾകേട്ട ആ സുഗീതധ്വനി ആകപ്പാടെ സംശയാസ്പദമായിരിക്കുന്നു. അഗാപിരാസ്ത്രം, മണിനാദംപോലെ മറ്റുള്ളവരുടെ എല്ലാം ശബ്ദത്തിന്മുകളിൽ ഉയർന്നുകേട്ട ആ സ്വരം ആരുടേതാണ്? തീർച്ചയായും അതു നിന്റെ ശബ്ദമെന്നായിരിക്കുന്നു. അതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ദേവനിന്ദകന്മാരായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചക്രവർത്തിതിരുമനസ്സിലേക്കു കിന്ന കോപാഗ്നി ക്കു പാത്രീഭവിക്കുകയും, തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അവരുടെ ഉന്മൂലനാശം വരുത്തുന്നതിന് ശപഥം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ അപ്രകാരമുള്ള വാക്കുകൾ അതികഠിനമായ ഒരു കുറ്റമായി പരിഗണിക്കപ്പെടുമെന്ന് സകല ദേവന്മാരുടെയും നാമത്തിൽ ഞാൻ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കൃപാറിധിയായ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടകാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ മൂലമതത്തിന്റെ ഭൂതമരമായ പ്രചാരം എന്റെ പിതാവിന്റെ തൊഴിൽ നശിപ്പിക്കുന്നു. അവരുടെ ആക്രമണം ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടുപോലും ഈ അടുത്തകാലത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദായം ഒന്നിന്നൊന്നു കുറഞ്ഞുവരുകയാണ്.

അഗാ - (മാന്യരസത്തിൽ) അല്ലയോ! സാധുവായ വലേരിയസ്ത്രം, നിങ്ങളുടെ വാക്കുകളിൽനിന്നുതന്നെ നിങ്ങൾ പറയുന്നതിന്റെ എല്ലാം ചെമ്പുതെളിയുന്നു. നിങ്ങളുടെ ആ അവസാനത്തെ വാചകം ഉള്ള സത്യം തുറന്നു പറയുന്നുണ്ട്. വലേരിയസ്ത്രം, നിങ്ങളുടെ മതതികൃഷ്ണത വെറും ഒരു നാട്ടും മാത്രമാണ്. താൻ പരിചരണം ചെയ്യുന്ന ദേവന്മാർ യാതൊരു ശക്തിയുമില്ലാത്ത ചൈതന്യരഹിതങ്ങളായ സുതപങ്ങളാണെന്നും നിങ്ങളുടെ പിതാവിനുതന്നെ അറിയാം. എന്നാൽ ദേവാലയശുശ്രൂഷ ആദായമുള്ള ഒരു തൊഴിലാണ്. ഭക്തരായ ആരാധകരിൽനിന്നും പുരോഹിതനു ലഭിക്കുന്ന വമ്പിച്ച ആദായം നഷ്ടപ്പെടുന്നകാ

ബ്രത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു യോജിക്കാൻതീരെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ.

വലേരി— എടാ ഭൃഷ്ടാ! നീ ഞങ്ങളുടെ ദേവന്മാരെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നോ?

അഗാ— വെറുതേയിരിക്കൂ വലേരിയസ്സേ; കുച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ടൊന്നും പ്രയോജനമില്ല. ഭൃഷ്ടുലങ്ങളായ നിങ്ങളുടെ ന്യായങ്ങളൊന്നും ഇനി എന്നെ കബിളിപ്പിക്കുകയില്ല. ഞാൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണ്. നിങ്ങളുടെ ദേവന്മാരുടെ സഹായം മേലാൽ എനിക്കു് ആവശ്യവുമില്ല.

വലേരി— വേണ്ടിടത്തോളം പരിഹാസിച്ചോളൂ. നിർഭയമായും കൂസൽകൂടാതെയും ദേവന്മാരെ അപഹസിക്കാമെന്നായിരിക്കാൻനിന്റെ വിശ്വാസം. എന്നാൽ നിന്റെ പിതാവിനു് എത്രതന്നെ പ്രതാപവും സദ്യശസ്സും ഉണ്ടായിരുന്നാലും നീ ഇതിനു തക്കശീക്ഷ അനുഭവിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. നീ ഒട്ടും ശങ്കിക്കേണ്ട. നിന്റെ അപഹാസതീക്ഷ്ണതയും ഉന്മാദചിത്തതയും ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം തീർച്ചയായും എന്റെ പിതാവു് താമസിച്ചിരുന്ന കണ്ടുപിടിച്ചുകൊള്ളും. വ്യാഘ്രത്തെ കൂട്ടിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രമാക്കിയാൽ അടുത്തക്ഷണത്തിൽ അതു കഴുത്തിൽ ചാടിപ്പിടിക്കുടമെന്നുള്ള വസ്തുത നീ നന്നായി ഓർമ്മിക്കുക.

അഗാ— കൊള്ളാം വലേരിയസ്സേ; നിങ്ങളുടെ പിതാവിനു് ക്രിസ്തീയരക്തം ചൊരിയുന്നതിനു മാത്രമേ ആഗ്രഹമുള്ളുവെന്ന് എനിക്കറിയാം. എന്റെ രക്തംകൂടി കുടിക്കുന്നതു് എനിക്കുപുണ്ണസമ്മതമാണെന്നു പറഞ്ഞേക്കൂ.

വലേരി— ഈ മതദ്രോഹി—വിശുദ്ധമായ ഈ സ്ഥലത്തു വച്ചുതന്നെ ഞങ്ങളുടെ ദേവന്മാരെ അപലപിക്കുന്നതിനു മുതിരുന്ന ഈ അഹങ്കാരി—ദഹിച്ചു വെണ്ണീരായിപ്പോകട്ടെ.

അഗാ— ഓഹോ! ഇതൊരു വിശുദ്ധസ്ഥലമാണോ?

വലേരി— അതറിയാൻ പാടില്ലായിരുന്നു; ഇല്ലേ? ഇപ്പോൾ

കുറേപ്പേരും തോന്നുന്നുണ്ടായിരിക്കും. (മരകൊമ്പിൽ ഇരിക്കുന്നു.)

കുന്ന പ്രതിമയെ മൃണദിക്കാണിച്ചിട്ട്) അതേ, നാം ഇപ്പോൾ നി
കുന്നതു് പരിശുദ്ധമായ ഒരു കാവിലാണ്. ഞങ്ങളുടെ ദേവൻ
ഇതിനകത്തു് നിഗൂഢവാസം ചെയ്യുന്നു. (പ്രതിമയുടെനേരേ തി
രിഞ്ഞു് കൈകൾ നീട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു് നന്നായി തലകനിക്കു
ന്നു). ഓ! പ്രതാപവാനായ ദേവോ, ഈ മനുഷ്യകീടത്തെ അമർത്തു
ക. അവിടുത്തെ ഉഗ്രശാപം ഇവന്റെ ശിരസ്സിൽ പതിക്കട്ടെ.

അഗാ— വലേരിയസ്സേ, നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന ആശ്വാ
സപ്രദമെന്ന് പറവാൻ തരമില്ല.

വലേരി— ഓഹോ! നീ വിറയ്ക്കുന്നോ! ഞാൻ സേവിക്കു
ന്ന അജയ്യനായ ദേവൻ ഇതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉഗ്രകോ
പം നിന്റെമേൽ നിപതിച്ചിരിക്കുന്നു. ഡെയ്യുമുണ്ടെങ്കിൽ അ
ടുത്തുചെല്ലുക.

അഗാ— എന്തുകൊണ്ടു ഞാൻ അടുത്തുചെന്നുകൂടാ?
അതിനകണ്ണുകളുടെകിലും കാഴ്ചയില്ല. കാതുകളുടെകിലും കേൾ
വിയില്ല. അതിന്റെ ശാപം ഞാൻ എന്തിനു ഭയപ്പെടുന്നു?

വലേരി— ഒരടിക്കൂടി നീ മുമ്പോട്ടുവെച്ചാൽ നിന്റെ കഥ
കഴിഞ്ഞിരിക്കും.

അഗാ— (കുരിശുവെച്ചുകൊണ്ടു്) ബാവായുടേയും പുത്ര
ന്റേയും റൂമാദക്കദു്ശായുടേയും നാമത്തിൽ (പ്രതിമ താഴെവീണു
ഉടയുന്നു).

വലേരി - (വിറച്ചുകൊണ്ടു) എടാ മഹാ പാപി! എടാ ഭ
ഷ്ടാ! നിന്റെ ഈ അപരാധത്തിനു് നിന്നെ ഞാൻ പഠിപ്പിക്കു
ന്നുണ്ടു്.

വിക്റ്റർ - (മുമ്പോട്ടു വന്നിട്ടു്) വലേരിയസ്സേ, നിൽക്കൂ; നി
ങ്ങൾക്കിപ്പോൾ ഭ്രാന്തുപിടിച്ചിരിക്കുകയാണെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ
ആ "കോമട്ടി" തല അപകടത്തിലാകത്തക്ക ഡെയ്യും നിങ്ങൾ
ക്കുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അഗാപ്പിററസ്സിനെ വാശി
പിടിച്ചിടാൻ വല്ലവരും പറഞ്ഞോ? ഞാൻ പറയുന്നതു ശ്രദ്ധി
ക്കുക. ഇവിടെ നടന്നതിൽ വല്ലതും നിങ്ങളുടെ പിതാവിനോടു

ഉരിയാടിപ്പോയാൽ ഈ കരാരിയാണെ, നിങ്ങളെ ഞാൻ നല്ല പാഠം പഠിപ്പിക്കാതെ വിട്ടുനൽകില്ല. മനസ്സിലായോ?

വലേരി-- എന്നാലും വേണ്ടതില്ല. ഞാൻ നിങ്ങളിടവരേയും പോരിനു വിളിക്കുന്നു. അഗാപ്പിറ്റാസ്സേ, കരുതിയിരുന്നോള. ഏറെത്താമസിയാതെ തന്നെ നമുക്കു തങ്ങളിൽ കാണാം. ശരീരം വെളുത്തു വിളുന്നതുവരെ നിന്റെ രക്തം ബലിപീഠത്തിൽ ചൊരിയാത്തപക്ഷം ഞാൻ മെറൊല്ലസ്സിന്റെ പുത്രനല്ല. (പ്രതിമയുടെ ശകലങ്ങൾ അനേകംപ്രാവശ്യം നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരോന്നായി പെറുക്കി എടുക്കുന്നു).

അഗാ-- ക്ഷണത്തിൽപോയി ഡോക്ടറെ വിളിക്കുക. “എന്റെദേവനു വൈദ്യസഹായം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു” എന്നു പറയുക.

വലേരി-- (പ്രതിമയുടെ ശകലങ്ങൾ പെറുക്കി എടുത്ത ശേഷം അഗാപ്പിറ്റാസ്സിന്റെ നേരെ കൈ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട്) ഭദ്രം. അവസാനം ചിരിക്കുന്നവന്റെ ചിരിയാണു ചിരിയെന്നു കരുതി കൊള്ളൂ.

(ഹരി, ഹരി, മാധവ! നീ ശരി, ശരി, മ.മകാ! എ. മ.)

ശരി, ശരി, ദ്രോഹി! നീ - കരുതുകനിന്റെ- ജീവിനാശം - നിൻപരിഹാസം! (ശരി)

ഹോരം! ഹോരം! ദേവദ്രോഹം! - പാരിടമാകവേ ഭീകരശാപം!

ഏഷ്ട! നീ പാടുപാ...വീ! (ശരി)

(വലേരിയസ് പോകുന്നു).

വിക്റ്റർ - ബലിസമർപ്പണം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതാ ജനസമൂഹം ദേവാലയത്തിൽനിന്നും പ്രവഹിച്ചു തുടങ്ങുന്നു.

അഗാ - ദൈവത്തിനു കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായ ഒരു ബലിസമർപ്പണം താമസിയാതെതന്നെ നടക്കുന്നതിനു ജഗദീശ്വരൻ കടാക്ഷിക്കട്ടെ. നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള യാഗവസ്തു ഞാൻതന്നെയായിരിക്കും.

(അഗാഷ്ഠിരംസം വിക്രമം).

വിക്രമം - അഗാഷ്ഠിരംസം, ഇതാനമ്മുടെ അച്ഛന്മാർ ഇതവരും ഒരുമിച്ചു ഇങ്ങോട്ടുവരുന്നു. അവർ വളരെ കാശ്യമായ എന്തോ സംഭാഷണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നു തോന്നുന്നു.

അഗാ - നമുക്കു പോകാം. എന്റെ വിജയം ആസന്നമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതു് ഒരു ഭയങ്കരയുദ്ധംകൂടാതെ ലഭിക്കുകയില്ലെന്നു എനിക്കു നിശ്ചയമുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിന്റെ യോഗ്യമായ പ്രാർത്ഥനയും മൂലം ആഘോഷനത്തിനു സന്നദ്ധനാകുന്നു. (വിക്രമം അറിഞ്ഞുപോകുന്നു).

വ്യാം രംഗം.

(അൻറിയാക്കസ്, ലൈസാൻഡർ, പടയാളികൾ)

ലൈസാൻഡർ - ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഇന്നു് എന്നെ വളരെയധികം ബഹുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ ഉദാരബുദ്ധിക്ക് ഞാൻ വളരെ വളരെ കടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്നും ഒരനുഗ്രഹം കൂടിലഭിച്ചാൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായി. ഇതു വൃദ്ധനായ എന്റെ അഭിമാനസ്മരണങ്ങളായി പരിലസിക്കുന്നതിനുള്ള സകല ലക്ഷണങ്ങളും തികഞ്ഞു്, അരോഗദുഃഖഗാത്രന്മാരായ നാലുപുത്രന്മാർ എന്നിങ്ങനെയിരുന്നു. അവർ യുദ്ധത്തിനു പോവുകയും അതു ലുപരാകുമതോടുകൂടി പോരാടി വീരസപ്തം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രാകാരഭിത്തികളിൽ പററിപ്പിടിച്ചു വളരുന്ന ലതകൾക്കെന്നപോലെ എന്നിക്കു ഏകാവലംബമായി ഒരു ദാമനപ്പുത്രൻ - അതേ, ഏറ്റവും ഇളയപുത്രൻ - മാത്രമാണു് ഇനി ശേഷിച്ചിട്ടുള്ളതു്. തീർച്ചയായും എന്റെ വാൽകൃദശയിൽ അഗാഷ്ഠിരംസം എന്നിക്കു അഭിമാനമേതുമുണ്ടാകാതെ ആശ്വാസകാരണവുമായിരിക്കും.

അൻറിയോക്ക സ് - അഗാപ്പിററസ്സിനെ ഞാൻ നല്ല
 തുപോലെ അറിയും. പ്രായത്തിൽക്കവിഞ്ഞപെരുതഷവും പ്രബു
 ലതയും അവനിൽ വിളങ്ങുന്നുണ്ട്. അവനും വിക്റ്ററും സ്റ്റേഹിത
 നാരാണെന്നറിയുന്നതിൽ എനിക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്.
 ഈ പ്രൈനെസ്സേ പട്ടണത്തിലോ, അഥവാ, റോമാനഗരത്തിൽ
 തരുന്നെയാ അവരേക്കാൾ സമർത്ഥനാരായ രണ്ടു യുവാക്കുമാരെ
 കാണുന്നതിന് ഒരിക്കലും സാധിക്കുകയില്ല. പറയുക; നിങ്ങളു
 ടെ പുത്രനുവേണ്ടി ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? അവനുവേ
 ങ്ങി എന്തും ചെയ്യുന്നതിനു ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്. ചക്രവർത്തി
 തിരുമനസ്സിലേ പക്കൽ അവനുവേണ്ടി ശുപാർശ ചെയ്യട്ടെയോ?

ലൈസാ - ആൻറിയോക്കസ്സേ, നിങ്ങൾ എന്റെ ആ
 ഗ്രഹം മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞതുപോലെ തോന്നുന്നു. ചക്രവർത്തി
 തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തന്റെ കുമാരന്മാരുടെ സഹചാരികളും
 ചെയ്യാതികളുമായി കലീനന്മാരായ പത്തു യുവാക്കുമാരെ തിര
 ഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നുവത്രേ. വിക്റ്റർ അവരിൽ
 ഒരാളായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനുസന്ദേഹമില്ല. അഗാപ്പിററസ്സിനുകൂ
 ടി ആ ഭാഗ്യവാന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കുകയാ
 ണെങ്കിൽ എന്റെ ആഗ്രഹം സിദ്ധമായി വേിക്കും.

അൻറി - സ്റ്റേഹിതാ, ഇതിൽപ്പരം സന്തോഷപ്രദമാ
 യ ഒരു കാര്യം എനിക്കു ചേരെയില്ല. സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ ഉത്തമ
 സ്റ്റേഹിതന്മാരായിട്ടാണല്ലോ മിക്കവാറും ജീവിതകാലം മുഴുവനും
 നാം കഴിച്ചു കൂട്ടിയിട്ടുള്ളത്. നമ്മുടെ സന്താനങ്ങളും നാം പോ
 യ മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടിത്തന്നെ ചരിച്ചു കാണുന്നത് ഏറ്റവും വലി
 യ ഒരു ഭാഗ്യമാണ്. അവർതമ്മിൽ വേർപിരിയുന്നതു ഞാൻ
 എങ്ങനെ സഹിക്കും. അഗാപ്പിററസ്സിനുവേണ്ടി എന്റെ സക
 ല ശക്തിയും ഞാൻ പ്രയോഗിക്കും.

പാട്ട്

(ചിറപ്പൊന്നാരി എ. മ.)

ജഗത്തിൽപ്പരം ഉന്നതി നേടി
 ജന്മം സഫലമാക്കി വാഴും
 പൂ-ര-ഷൻ-ഞാൻ-കീർത്തിമാൻ (ജഗ)

(അനുപല്ലവി)

പെരുമയെഴും ചക്രവർത്തി-
തിരുമനസ്സിന്നിഷ്ടവർത്തി-
പലകുമാരിന്നുള്ളിൽ ജനിക്കുന്നുമാഹരം
എനിക്കുള്ള സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കിടാൻ (ജഗ)

(ദൊഹര)

മഹിമയേറുമൻറിഷ്ടയാക്കുന്ത്
പുകഴ് പെറ്റ നഗരായിപൻ
ചക്രവർത്തിയെപ്പോലെ
സാമ്രാജ്യമെങ്ങും സപായിനശക്തിയും
പ്രതാപപ്രാബല്യവുമുള്ളതിനാലെ

(ചരണം)

ഒരിക്കലുമൊരുമടിയുമെന്യെ
ശരിക്കു ദേശഭക്തികാട്ടാൻ
ധരിക്കുസേവകർ പലരണ്ടെങ്കിലും
ഒരുത്തരുമില്ലീതവണ്ണരേപ്പോലെ (ജഗ)

നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കാത്ത പക്ഷം ചക്രവർത്തിതിരുമനസ്സിലേ അടുക്കൽ എനിക്കുള്ള പ്രാമാണ്യം നഷ്ടിവിച്ചുവെന്നുതന്നെ വിചാരിച്ചു കൊള്ളുക. എന്റെ ഉദ്യോഗജീവിതത്തിൽ ഇപ്രകാരം സൽഗുണസമ്പന്നരായ യുവജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ശ്രദ്ധപാർചെയ്യുന്നതിനുള്ള സംതൃപ്തിജനകമായ അവസരങ്ങൾ കൂടുതലായും കുറുകാരെ തേടിപ്പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള അസുഖകരമായ സന്ദർഭങ്ങൾ കുറഞ്ഞുമിതന്നെങ്കിൽ എത്രയോ നന്നായിരുന്നു!! ലൈസാൻഡറേ, ഞാൻ പറയാൻ പരമാർത്ഥം പറയുകയാണ്; ഈ ജോലികൊണ്ടു ഞാൻ വിഷമിച്ചു. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരായി നിരോധനാജ്ഞ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തതിൽപ്പിന്നെ അവരെ തേടിപ്പിടിച്ചു എന്റെ കോടതിമന്യാകെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു ഉൾക്കാലം ഉറപ്പുപുലിച്ചുതെ പരിശ്രമിക്കുന്ന ആ പുരോഹിതൻ— മെറൊല്ലസ്—ഒരുത്തൻ കാരണമല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ-- --അല്ല, അതാ, അയാൾ ഇങ്ങോട്ടു വരുന്നു. എത്രെങ്കിലും ഒരു പുതിയ കുറവാരോപണമായിരിക്കും; അതിനു സന്ദേഹമില്ല.

൯-ാം രംഗം

(അൻറിയോക്കസ്, ലൈസാൻഡർ, മെറൈല്ലസ്)

മെറൈല്ലസ് — പാതകം! മഹാപാതകം! അൻറിയോക്കസ്സേ, പ്രതികാരം ചെയ്യുക. സകല ദേവന്മാരുടേയും നാമത്തിൽ പ്രതികാരം ചെയ്യുക. പാതകിക്കു മരണം. അവന്റെ തോലുറിയുക; അവനെ ദഹിപ്പിക്കുക; അവനെ ജീവനോടെ വലിച്ചു കീറുക.

അൻറി — എന്താണു കാര്യം മെറൈല്ലസ്സേ? ഈ ബഹളത്തിന്റെ എല്ലാം അർത്ഥമെന്തു്? ഒരു അഗ്നിപർവതംപോലെ പുകഞ്ഞു മീറുന്നതെന്തിനു്?

മെറൈല്ലസ് — ദേവന്മാരുടെ ശത്രുവിനെ ഉടൻ ബന്ധിക്കുക. അൻറിയോക്കസ്സേ! നിതി—നിന്ദാക്ഷിണ്യവും വിളംബരചരിതവുമായ നിതി നടത്തുക.

അൻറി — എന്താണു സംഭവിച്ചതു്?

ലൈസാ — ബഹളം കൂട്ടാതെ ശാന്തമായിപ്പറയൂ.

മെറൈ — അതി നീചമായ ഒരു പാതകം! ഏറ്റവും നിഷ്ഠൂരമായ കൊലപാതകം!

അൻറി — കേൾക്കട്ടെ; കേൾക്കട്ടെ!

മെറൈ — (ഉടനെ പ്രതിമകാണിച്ചിട്ടു്) നമ്മുടെ ദേവന്റെ ഈ തകർന്ന പ്രതിമയെ നോക്കുക. ദൈവികവും മാനുഷികവും ആയ സകല നിയമങ്ങളേയും മനുഷ്യർ ലംഘിച്ചു്, ഒരു ബാലൻ ഈ പ്രതിമ താഴെ എടുത്തെറിയുകയും അതിനെ മവുട്ടി മെതിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ലൈസാ — കാലവൈപരീത്യം വിചിത്രംതന്നെ! അയ്യോ! മഹാദേവന്മാരേ, വളർന്നുവരുന്ന തലമുറ ഈദൃശങ്ങളായ പാപകർമ്മങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഗതി എന്തു്? നമ്മുടെ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവി സന്ദേഹാസ്സഭമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. നാം അതിർവശത്തിൽ നാശഗന്തത്തിലേക്കു നി

പതിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ സാമ്രാജ്യത്തിലേ യുവാക്കന്മാർ ഇത്ര വലിയ ഭിഷ്ടനാരോ? ഇല്ല; ഇതു വിശ്വസിക്കുന്നതിനു യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ല. ഈ കൃത്യം ചെയ്തത് ഒരു ബാലനായിരിക്കാൻ ഒരിക്കലും തരമില്ല.

മെറൈ— ശരിതന്നെ ലൈസാൻഡർ; ഒരിക്കലും ഒരു ബാലന്റെ കൃത്യമല്ല. അത് ഘാതകനായ ഒരു മഹാപാതകിയുടെ അല്ലെങ്കിൽ.....

അൻറി— അവന്റെ പേര് ഉടൻ പറയുക.

മെറൈ— അവന്റെ പേരോ! ഞാൻ എങ്ങനെയാണ് പറയുക?

ലൈസാ— പറയുക. ഇതിലും ലഘുവായ കുറ്റങ്ങൾ പോലും പർവ്വതീകരിക്കുന്നതിനു നിങ്ങൾ മടിക്കാറില്ലല്ലോ. അസാധാരണമായ ഈ സങ്കോചത്തിനു കാരണമെന്ത്?

മെറൈ— നിങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ വേദനപ്പെടുത്താതെ കഴിച്ചെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

അൻറി— എനിക്കു വ്യഥ കളയുന്നതിനു സമ്മതമില്ല. ഉടനെ അവന്റെ പേരു പറയുക.

മെറൈ— അഗാപ്പിറാസ്സ്.

ലൈസാ— എന്റെ മകനോ!

മെറൈ— അതേ അവൻതന്നെ.

ലൈസാ— (ഉച്ചത്തിൽ തീവ്രവികാരത്തോടെ) എടാ ഭ്രാന്താ! ഇതു വെറും കളവാൺ. പറഞ്ഞതു പിൻവലിക്കുക; അല്ലാത്ത പക്ഷം.....(വാൾ ഉയർന്നു).

അൻറി— അതത്. ശാന്തമായിരിക്കൂ ലൈസാൻഡറേ. ഇതൊരു വലിയ പ്രമാണംതന്നെ; സംശയമില്ല.

ലൈസാ— അൻറിയോക്കസ്സേ, ഇതു വെറും കളവാൺ. നമ്മുടെ പുത്രന്മാരുടെ ദേവന്മാരെത്തന്നെ അഗാപ്പിറാസ്സ് നമ്മുടെ പുത്രന്മാരുടെ ദേവന്മാരെത്തന്നെ ആരാധി

കുന്നു. എന്റെ പുത്രനെ വരുത്തിച്ചോദിച്ചാൽ ഈ വിവരം നിങ്ങൾക്കു പെട്ടെന്നു മനസ്സിലാകും. ഉടൻതന്നെ നമുക്കു പോകാം.

അൻറി— അങ്ങനെ തന്നെ ആകട്ടെ. (പോകുന്നു).

(കർട്ടൻ)

രംഗം. ൧൦.

(അൻറിയോക്കസ്, ലൈസാൻഡർ, മെറാല്ലസ്, അഗാപ്പിററസ്)

അഗാ - പിതാവേ, ഷമിക്കണമേ. ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നത് ഏക സത്യദൈവത്തെമാത്രമാണ്. അയ്യോ! നിർഭാഗ്യമേ! കപടദേവന്മാരുടെ പ്രകൃഷ്ടനവേഷം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന നീച പിശാചുക്കളുടെ വഞ്ചനയിൽ ഒരുകാലത്ത് ഞാനും അകപ്പെട്ടിരുന്നു. പാപവലയത്തിൽ നിന്നും ഞാൻ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇപ്പോൾ അത്യുന്നത ദൈവത്തിന്റെ ഒരു സ്വതന്ത്രപുത്രനും, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു വിശ്വസ്തപിൻഗാമിയുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ലൈസാ— അയ്യോ! എന്റെ ദേവന്മാരേ! (ഒരു കസേരയിലേക്കുവിഴുന്നു. ഭടന്മാർ അയാളെ താങ്ങുന്നു).

മെറാറ— എടാ, അണലിസന്തതി, നിന്റെ വിഷപ്പല്ലു പൂണ്ണമായിവളരുന്നതിനു മുൻപു തന്നെ നിന്റെ തല ഞാൻ തകർക്കുന്നുണ്ട്.

ലൈസാൻഡർ— ഗാനം.

(നന്മ നിറഞ്ഞൊരമ്മേ!. എ. മ).

൧. സ്വർഗ്ഗീയ ദീപ്തിതന്നെ - മാർഗ്ഗദർശിയായെന്നെ
ഭൂഖടമേതുമെന്യെ- സർഗതിമേർത്തിടണേ.
നിരവധിഗതി വിഗതികൾ ഭൂവി സംഭവിപ്പൂ,
നരതതിയനവധി വിനകളിലാപതിപ്പൂ!
ഭൂമിയിൽ- ജീവിതം- ഭൂഖടമായ്!! (സ്വ.).

൨. രാകാശരാജൻമണി താരാഗണങ്ങൾമണി,
 മേഘപാലംപൊങ്ങി- ആകാശമെങ്ങും തിങ്ങി;
 നിരപമഭയമതളിടുമിരുളേറിടുന്നു,
 ധരണിയിലിഹപഥികനു ഭയമാർന്നിടുന്നു;
 ഭാവിയോ- ആശങ്കാ- പൂരിതമാം. (സപ).

ഞാൻ ഒരു ജീവജ്വലമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ ദുരദൃഷ്ടം തീർച്ചയായും എന്റെ മരണകാരണമാണ്. കൊച്ചുകുട്ടികളുടെ നിർമ്മലമാനസങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ പൈശാചിക മന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിന് ആ പെരുന്തുമന്ത്രവാദികൾ തുനിയുന്നതു് എന്തൊരു കഷ്ടം!

അഗാ— ഛാ! എന്റെ അച്ഛോ, സത്യത്തെ ദർശിക്കുന്നതിന് അവിടുത്തെ നേത്രങ്ങൾക്ക് ഇനിയും സാധിക്കുന്നില്ലല്ലോ. മർത്യപശ്ചത്തിന്റെ പരമശത്രുവായ പിശാചു്; അങ്ങെ, ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാർക്കു ലഭിക്കുന്ന പ്രകാശത്തിലും സപാതന്ത്രത്തിലും നിന്നുകുറി തന്റെ അടിമത്തത്തിൽത്തന്നെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഛാ! എന്റെ ദൈവമേ! അക്കാഴ്ചത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുമ്പോൾ, ഈ കപടദേവന്മാരുടെ പ്രതീമകളെല്ലാം നിലംപരിച്ചു കാണുന്നതിന് ഞാൻ എത്ര അധികം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഛാ! എന്റെ മേശൂനാമാ! അങ്ങു നരകത്തെ ജയിക്കുന്നതു കാണാൻ എന്തെന്തെങ്കിലും ധർമ്മം!

മെറൊ— അൻറിയോക്കസ്സേ, നിങ്ങൾ ഇതു കേൾക്കുന്നില്ലയോ? ദേവദൂഷണം വമിക്കുന്ന അവന്റെ നാച് പിഴുതെടുക്കുന്നതിനു നിങ്ങൾ ആജ്ഞാപിക്കുകയില്ലയോ.

അൻറി— അഗാപ്പിറാസ്സേ, ആലോചിച്ചു സംസാരിക്കുക. എറിയുന്ന തീയിൽ എണ്ണയൊഴിക്കാതിരിക്കുകയാണു നിനക്കു നല്ലതു്. ദേവദൂഷകന്മാർക്കു വിധിച്ചിരിക്കുന്ന ശിക്ഷ എത്ര ഭയങ്കരമാണെന്നു നിനക്കറിയാമോ?

അഗാ— ഏക സത്യദൈവത്തെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നു.

നമുക്കു യാതൊരുപകാരവും ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്തവരും, സംസാരിക്കുന്നതിനോ കേൾക്കുന്നതിനോ കഴിയാത്തവരുമായ ആകാശദേവന്മാരുടെ ആരാധനയെ ഞാൻ വെറുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മെറെറ— എടാ ഭൃഷ്ടാ, പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ശക്തി നമ്മുടെ ദേവന്മാർക്കില്ലെന്നോ? അവരുടെ ശാപം ഇപ്പോൾ തന്നെ നിന്നെ ഭ്രൂമാക്കും. പ്രബലനായ മഹാദേവോ, അപാഹസ്യമായ അങ്ങയുടെ കീർത്തിയാവളുത്തേപ്പരിരക്ഷിക്കുക. അങ്ങയുടെ കോപകാരിന്ദ്രം ഈ മനുഷ്യ കീടത്തെ നശിപ്പിക്കട്ടെ! അവന്റെ രക്തം അഗ്നിയായിപ്പരിണമിച്ച് അവന്റെ ശരീരത്തെ ദഹിപ്പിക്കട്ടെ! അങ്ങയുടെ മിന്നൽപ്പിണരുകൾ അവനെ ചാമ്പലാക്കിത്തീർക്കുകയും അങ്ങയുടെ നിശ്ചസന്നം അവന്റെ ഭ്രൂതത്തെ കരയിലും കടലിലും വിതറുകയും ചെയ്യട്ടെ! അവന്റെ പൊടിപോലും ഈ ഭൂമിയിൽ കണ്ണാതാകട്ടെ.

അഗ്നി— കുറെക്കൂടി ഉച്ചത്തിൽ പറയൂ, മെറെറല്ലേ. നിങ്ങളുടെ ദേവന്മാർ കേട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഒരു പക്ഷേ ഉറങ്ങിപ്പോയിരിക്കാം; ഉണർത്തുക.

മെറെറ— ഇനിയും ക്ഷമിക്കുന്നതിന് എനിക്കു സാധിക്കുകയില്ല. അൻറിയോക്കല്ലേ, സാമ്രാജ്യദേവന്മാർക്കുവേണ്ടി പ്രതികാരം ചെയ്യുക. ഈ അവിശ്വാസിയുടെ കഥ കഴിക്കുക.

അൻറി— മതി! മതി! അഗ്നിപ്പിററസ്സ് നമ്മുടെ ദേവന്മാരുടെ മുൻപിൽ ധൂമം അപ്പിക്കുകയോ, അല്ലാത്തപക്ഷം മരിക്കുന്നതിന് ഒരുങ്ങുകയോ ചെയ്യട്ടെ. ചക്രവർത്തിത്വമെന്നസ്സിലേ കല്പന ഇതാണ്. പടയാളികളേ, അവനെ ബന്ധിക്കുവിൻ. (കൈ പിറകോട്ടുപിടിച്ചു കെട്ടുന്നു).

ലൈസാ— ഇതോടുകൂടി എന്റെ അവസാനത്തേ പ്രതിക്ഷയും അസ്തമിച്ചിരിക്കുന്നു.

അഗ്നി— എന്റെ ജീവിതത്തിലേ ഏറ്റവും വലിയ സന്തോഷാവസരം ഇതു തന്നെ. എന്റെ കൈകളിൽ അണി

ഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ വിലങ്ങ് എന്നെ എന്റെ ദിവ്യനാമനോടു കൂടുതൽ ദ്രവ്യമായി യോജിപ്പിക്കുന്നു.

മെറൈൻ— എന്റെക്കഴിയുന്നതിനുമുൻപുതന്നെ നിന്റെ ധിക്കാരം ഞങ്ങൾ തീർക്കുന്നുണ്ട്. എന്റെ പന്തവും കത്തിയും തയ്യാറാകുന്നതുവരെ ക്ഷമിക്കുക.

ലൈസാ— ഹാ! എന്റെ ഹൃദയം തകരുന്നു. എന്റെ ഈ വാല്മുക്യാവസ്ഥയിൽ നീരാശ്രയനായിത്തീർന്ന് നിന്ദ്രയും അവമാനകരവുമായ മരണത്തിനു വിധേയനാകണമെന്നോ എന്റെ വിധി. (എഴുന്നേറ്റിട്ട്) ഹാ! ഭവന്മാരെ, എന്റെ ജീവിതകാലമത്രയും ഞാൻ നിങ്ങളെസേവിച്ചു. നിങ്ങളുടെ ദാസനോടു നിങ്ങൾ ഇത്ര നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായിപ്പെരുമാറുന്നതെന്തു കൊണ്ട്?

അൻറി— പടയാളികളേ, നിങ്ങളുടെ കൃത്യം നിവ്വിപ്പിൻ, നമുക്ക് ഇവിടെ നിന്നും ഉടനെ പോകണം.

അഗ്നാ— സഹോദരന്മാരേ, എന്റെ കൈകൾ മുറുക്കിക്കെട്ടുവിൻ. ഞാൻ നിങ്ങളെ വളരെ അധികം സ്നേഹിക്കുന്നു. നിങ്ങളെ ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നതിന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ലൈസാ— അൻറിയോക്കുസ്സേ, ദയാലുവായിരിക്കുക. ട്രഷ്ട്രേണകൾക്ക് വശംവദനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ഒരു സാധു ബാലന്റെ മേൽ കരുണതോന്നണമേ! ഭൃഷ്ടന്മാർ എന്റെ അഗ്നാപ്പിററസ്സിനെ മന്ത്രം ചെയ്തു മയക്കിയിരിക്കുന്നു. അല്ലനേരത്തേയ്ക്ക് ദയവായി എന്നെയും അവനെയും തനിച്ചു വിടുക. ഒരുപക്ഷേ, ഒരു പിതാവിന്റെ സ്നേഹവും സങ്കടവും, അവനെ വശീകരിച്ചിരിക്കുന്ന മന്ത്രശക്തിയെ തകർക്കുന്നതിനും അവനെ നേർവഴിക്കുതിരിക്കുന്നതിനും പര്യാപ്തമായേക്കാം.

അൻറി— അങ്ങിനെയാകട്ടെ. ഉപദേശവും അപേക്ഷയും കൊണ്ട് എന്തു സാധിക്കുമെന്നു ശ്രമിച്ചുനോക്കുക. അതിനിടയ്ക്ക് ഞാൻ ചക്രവർത്തിതിരുമനസ്സിലേ സന്നിധിയിൽ എത്തി ഇവനുവേണ്ടി മാപ്പ് അപേക്ഷിക്കാം. ഈ കുട്ടി ചെയ്യുന്നകല്ലെട്ടിരിക്ക

നകരം ഒട്ടും നിസ്സാരമല്ല. ശ്രമം കൂടാതെ അവനെ ഈ ആവ
ത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. തന്റെ കല്പനകൾ
അക്ഷരംപ്രതി അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടണമെന്ന് ചക്രവർത്തിതിരുമന
സ്സിലേക്കുള്ള നിർബന്ധം താങ്കൾക്കും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ.
ചിലപ്പോൾ നിസ്സാരകായ്ങ്ങൾക്കുപോലും തിരുമനസ്സു കൊണ്ട്
അപ്രിയം പ്രദർശിപ്പിക്കാറുണ്ട്. വേണ്ടതുപോലെ പരിശ്രമിക്ക
ക. പശ്ചാത്തപിക്കുന്നതിനും ഒരു പരിഹാരബലി അർപ്പിക്കുന്ന
തിനും അഗാധിരസ്സിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുക. ഒരു പക്ഷേ ഇനിയും
സംഗതികൾ ശുഭമായിപ്പരിണമിച്ചേക്കാം.

ലൈസാ - അക്കായ്ക്കും ഞാൻ ഭരമേററിരിക്കുന്നു.

അൻറ - (അഗാധിരസ്സിനോടു്) അഗാധിരസ്സേ,
നിന്റെ ജീവൻ നിന്റെ കൈയിലാണിരിക്കുന്നതു്; വെറും ഒരു വി
ഡ്ഡിയെപ്പോലെനിന്നതു വലിച്ചെറിഞ്ഞുകളകയില്ലെന്നു വിശ്വ
സിക്കുന്നു. പടയാളികളേ, അവന്റെ വിലങ്ങു് അഴിച്ചിടു് എ
ന്നെ അനുഗമിച്ചിൻ. (പടയാളികൾ കെട്ടഴിക്കുന്നു; മെററല്ലസ്സി
നോടു കൂടിപ്പോകുന്നു).

അഗാ (പടയാളികളോടു്) അരുതരുതു്. ഞാൻ എ
ററവും താഴ്മയായി നിങ്ങളോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഛാ! എന്റെ
നല്ല ദൈവമേ! അവിടുത്തേ തൃക്കരങ്ങൾ എനിക്കുവേണ്ടി ബ
ന്ധിക്കപ്പെടുവല്ലോ. എന്റെ ഈ കൈകളും അങ്ങേനേർക്കുള്ള
സ്നേഹത്തെപ്രതി ബന്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതല്ലയോ?

ഗാനം.

(താരണിയിൽ അൻപുകൊണ്ടു. എ. മ).

മാടിവിളിച്ചീടുന്നീശോ- അടിയനെ മോദാൽ-

അടിയനെ മോദാൽ- ഇഴശോ!- അടിമലർകൂപ്പാം, (മാ).

മ കാടതിലലഞ്ഞീടുന്നോ- രാടിനേയും തേടിവന്ന

കാരുണികനായ നല്ലോ- റിടയനീശോയേ!

ഇടയനീശോയേ! നല്ലോ- റിടയനീശോയേ! (മാ).

൨ യേശുവേ! നിൻപാദം ചേരാനു- ആശയോടെ പാത്തിരിപ്പേൻ

ആ ശ്രദ്ധ മുറ്റുത്തമിതാ- അഭിഗതമായ് മേ-
അഭിഗതമായ് മേ- ശ്രഭം- കരഗതമായ് മേ. (മാ).

രംഗം. ൧൧.

(ലൈസാൻഡർ; അഗാപ്പിററസ്.)

ലൈസാ— (സ്നേഹപൂർവ്വം). എന്റെ പ്രിയമകനേ,
എന്റെ അഗാപ്പിററസ്സേ, പെട്ടെന്നും അവിചാരിതമായും ഇത്ര
വലിയ ഒരാപത്തിൽ നീ അകപ്പെട്ടുവല്ലോ. എത്രമാത്രം നിന്നെ
ശപിച്ചാലും അത് ഒരിക്കലും അധികമാകുന്നതല്ല. എന്നാൽ
നിന്നെ ശപിക്കുന്നതിനല്ല, ശാസിക്കുന്നതിനുപോലും എനിക്കു
മനസ്സു പതന്നില്ല. കോപം അൻകമ്പയ്ക്കു വിധേയമായിത്തീരുന്നു.
നിനക്കു സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന കഠിന ശിക്ഷകളെപ്പറ്റി ഓർക്കു
മ്പോൾ ഞാൻ നിലവിളിച്ചുപോകുന്നു. ഹാ! എന്റെ ദേഹം കി
ടുകിടെ വിറക്കുന്നു. നിയമദണ്ഡ്യാ നിന്റെ ജീവൻ നഷ്ടിവിച്ചിരി
ക്കുന്നു. അതിനു യാതൊരു സന്ദേഹവുമില്ല. ബാല്യകാലത്തേ ദേ
വന്മാരേയും പൂർവ്വിതാക്കന്മാരുടെ വിശ്വാസത്തേയും പരിത്യജി
ക്കുന്നതിനും നിരത്ഥകവും നിരോധിതവുമായ ഒരു മതം സ്വീക
രിക്കുന്നതിനും സാധുവായ എന്റെ പുത്രനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു പട്ട
വഞ്ചകന്മാർ നശിക്കട്ടെ! എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ എന്നിൽനി
ന്നും അപഹൃതനായ ആ ദിനം ശപിക്കപ്പെടട്ടെ!!

അഗാ— അല്ലോ, ഒരിക്കലും പാടില്ല. ബാല്യകാലത്തിലേ
അബദ്ധ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നും ഞാൻ വിമുക്തനാവുകയും സാ
ത്താന്റെ വസ്തുതകളെപ്പറ്റി പഠിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ സമാധാനപരമായ
ചിന്തയായ അങ്കി ധരിക്കുകയും ചെയ്ത ആ സുദിനം വാഴ്ന്നുപെ
ടട്ടെ!

ലൈസാ— എന്റെ കുഞ്ഞേ, നീ ഒരു വലിയ വഞ്ചന
യിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു്. ഹാ! കഷ്ടം! ദേവദ്രോഹികളായ
ഈ നൂതനോപദേഷ്ടാക്കളുടെ അബദ്ധങ്ങളും ദുരുപദേശങ്ങളും
എന്റെ പുത്രന്റെ മനസ്സിൽ രൂഢമൂലമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

തങ്ങൾക്കടിമപ്പെടുന്നവരുടെ മനസ്സും ഹൃദയവും അവർ ഇത്ര എളുപ്പത്തിൽ വശംവദമാക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഈ ദ്രോഹത്തിന്റെറയെല്ലാം മൂലം മന്ത്രവാദംതന്നെ ആയിരിക്കണം. ഫാ! എന്റെ മകനേ! നീ നിന്റെ പിതാവിനെപ്പോലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നതെന്തു്? അത്രുപൽ കരമായ ഈ പദ്ധതി സ്വീകരിക്കുന്നതിനു മുൻപ് നീ എന്തു കൊണ്ട് എന്നോടു് ആലോചിച്ചില്ല. ഈ നാശഗർഭത്തിൽപ്പതിക്കുന്നതിനു് ഇടയാക്കാതെ നിന്നെ ഞാൻ ശരിയായമാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടെ നയിക്കുമായിരുന്നില്ലയോ? (വൃസനത്തോടു കൂടി ഇരിക്കുന്നു).

അഗ്ന— (സ്നേഹപൂർവ്വം) പ്രിയ പിതാവേ! എന്നെ തെറ്റിദ്ധരിക്കരുതേ. ഞാൻ ചരിക്കുന്നമാർഗ്ഗം ശരിയായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് എനിക്കു പൂർണ്ണബോധമുണ്ട്. എന്റെതാമസിയാതെതന്നെ നിത്യഭാഗ്യനികേതമായ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നു ചേരമെന്നു ശരണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നെ കൂറിച്ച് വൃഥാ വേദിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എന്റെ ആത്മാവു് സമാധാനത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. രാത്രികാലത്തു് ദിക്കറിയാൻ പാടില്ലാതെ കുഴയുന്ന ഒരു പാമ്പനെപ്പോലെ അങ്ങു് ഇനിയും അന്ധകാരത്തിൽ തപ്പിത്തടവി നടക്കുന്ന ആ കാഴ്ച ഒന്നുമാത്രമാണു് എന്നെ വേദനപ്പെടുത്തുന്നതു്.

ലൈസാ— അപ്പോൾ ഞാനും നിന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു് നീ അകപ്പെട്ട കണ്ണിയിൽ ചെന്നു മാടണു; ഇല്ലേ? കാരണവന്മാരെ പഠിപ്പിക്കുകയും നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു ശ്രമിക്കാതെ അവരുടെ ആഗ്രഹമനുസരിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കുകയാണു് മക്കൾ ചെയ്യേണ്ടതു്

അഗ്ന— (ഒരു മുട്ടുകുത്തിക്കൊണ്ടു്) ഞാൻ അങ്ങൈവേദനപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കേണമേ! അങ്ങൈ മുഷിപ്പിക്കേണമെന്ന് ഞാൻ ഒരിക്കലും ഉദ്ദേശിച്ചില്ല. അങ്ങയുടെ നേർക്കു് എനിക്കു് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ബഹുമാനവും സ്നേഹവും ഞാൻ ഒരി

കുലം മറക്കുന്നതല്ല. എന്റെ ദൈവം കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും അധികമായി ഞാൻ അങ്ങെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ആ നല്ലദൈവത്തെ അറിയുന്നതിനു അങ്ങേക്കു സാധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവിടുന്ന് എന്തെല്ലാം ചെയ്തെന്നു അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നു. (എഴുന്നേൽക്കുന്നു).

ലൈസാ— എന്തു? രണ്ടുകളുന്മാരുടെ നടുവിൽ ഒരടി മയ്യെപ്പോലെ മരിച്ച ആ ഗലിലേയനെ ഞാൻ ആരാധിക്കണമെന്നോ?

അഗാ— കൃസ്തുനികളെപ്പറ്റി യാതൊന്നും അറിയുവാൻ പാടില്ലാത്തവർക്കു യേശുവിന്റെ മതം പരിചാരസവിഷയമായിത്തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ അതിന്റെ അംഗങ്ങളാകുന്നതിനു ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു് അതു് ശ്രേഷ്ഠവും ഉൽകർഷ്ഠവേദകവ്യമത്രേ. ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്ന ആ ദൈവം നിങ്ങൾ പൂജിക്കുന്ന മനുഷ്യനിർമ്മിതങ്ങളായ വിഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്നും എത്ര വ്യത്യസ്തനാണു്. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ കേൾക്കുന്നതിനോ, നമ്മുടെ സങ്കടങ്ങൾ കാണുന്നതിനോ കഴിയാത്ത കൃപാവിഹീനനായ കപടദേവന്മാരത്രേ അവർ. ഞങ്ങളാകട്ടെ, സജീവനായ ദൈവത്തെ— മനുഷ്യ ഹൃദയത്തിന്റെ അന്ധകാരാവൃതമായ ഉള്ളുറകൾപോലും കണ്ടറിയുകയും നമ്മുടെ അതി നിഗൂഢമായ വിചാരങ്ങൾകൂടി മനസ്സിലാക്കുകയും നമ്മുടെ വിലാപങ്ങൾ ശ്രവിക്കുകയും കഷ്ടതകളിൽ നമ്മെ സഹായിക്കുകയും വിശ്വസ്തരായ അനുഗാമികൾക്കു് തന്നോടൊന്നിച്ചു് നിത്യാനന്ദ ജീവിതം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന സർവശക്തനായ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നു. സത്യദൈവത്തെ അറിയുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് എത്ര വലിയസന്തോഷം! എത്ര വലിയബഹുമാനം!

ലൈസാ— എന്റെ മകനേ, സന്തോഷത്തിനും ബഹുമാനത്തിനും നിനക്കു യാതൊരു കുറവുമില്ല. എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാനോദ്ദേശ്യം നിനക്കു് ഇവ രണ്ടും സമ്പാദിച്ചു തരിക എന്നതായിരുന്നു. നിനക്കു അനശ്വരമായ പ്യാതി നേടിത്ത

ജനാതിനും നിന്നെ സാമ്രാജ്യത്തിലേ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളിലേക്ക് ഉയർത്തുന്നതിനും വേണ്ടി ഞാൻ ദീർഘകാലമായി പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ചക്രവർത്തിതമനസ്സിലേ ക്കുമാരന്റെ സഹചാരികളിൽ ഒരുവനായി നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന് വേണ്ടതു ചെയ്യാമെന്ന് അൻറിയോക്കസ് ഉറപ്പു പറഞ്ഞത് അല്പം മുൻപുമാത്രമാണ്. എന്റെ പരിശ്രമങ്ങളുടെ ഏല്പാം ഫലപ്രാപ്തി ആസന്നമായിരിക്കുന്നു. നിനക്കുവേണ്ടി ഞാൻ പ്രയത്നിച്ചുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ആശാജനകമായ വിളവിനെ ഈ കൊടുങ്കാറ്റ് നശിപ്പിക്കുന്നതിന് നീ അനുവദിക്കുമോ? നിന്റെ പിതാവിന്റെ ദൈവത്തെ നീ തിരസ്കരിക്കുമോ? പരിലാളിതങ്ങളായ എന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളെയെല്ലാം നീ വൃഥാമാക്കുമോ? സന്തോഷബഹുമാനങ്ങൾ നിഷ്പ്രയാസം ലഭിക്കാമെന്നിരിക്കെ പീഡനങ്ങളും അപമാനവും നീ കൈവരിക്കുമോ?

അശ്വ — നിരർത്ഥകമായ ഈ സന്തോഷങ്ങളും ആഡംബരങ്ങളുംകൊണ്ട് എനിക്കെന്തു പ്രയോജനം? ഭൗതിക മാഹാത്മ്യമത്രയും വൃഥാമാകുന്നു. ലൌകികസന്തോഷങ്ങൾ അനന്തസന്താപഹേതുക്കുവുമാണ്. ഇത്ര നിസ്സാരമായ ഒരു പ്രതിഫലത്തിനുവേണ്ടിയോ ഞാൻ എന്റെ നിത്യജീവിതത്തേയും ആത്മാവിനേയും വില്ക്കേണ്ടതു്. ഐശ്വര്യം, ഇപ്പോൾ നമ്മെ നോക്കി മന്ദഹസിക്കുകയും അടുത്തക്ഷണത്തിൽ നമ്മുടെനേരെ നെറുമുളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ചഞ്ചലചിത്തയായ നായികയാണെന്നത്രേ നമ്മുടെ കവികൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ഈദൃശമായ ഭാഗ്യത്തെ കാംക്ഷിക്കുന്നവർ അവളുടെ അനിശ്ചിതമായ മന്ദഹാസം തേടിക്കൊള്ളട്ടെ! എന്നാൽ, ദൈവത്തിനമാത്രം നന്ദകാൻ സാധിക്കുന്നതും ഒരിക്കലും നഷ്ടപ്പെടാത്തതും സുസ്ഥിരവുമായ ഒരു സൗഭാഗ്യമാണു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. അതെ,

ഗാനം.

(ശാന്തമാമ്മയിലാട്ടം ന്ന മങ്കളം തങ്കിപ്പം ക്കാക്ഷി. എ. മി).

രംഗം: ആനന്ദഭരണി.

തരളം: രൂപകം

പല്ലവി.

ശാശ്വതമാമൊന്നുമാത്രം-ശേഷം

നിശ്ശേഷം നാശത്തിൻപാത്രം-മനുജനുഭവി (ശാ.)

(അനുപല്ലവി)

൧. നശിക്ക-മൈവികമഖിലവും,
ധരിക്ക ക്ഷണികതധരണിയിൽ. (ശാ.)

൨. പലവിധ വിതതുകൾ, ബഹുമതി,
ചലഗതിയലകിതി,ലറിയുക. (ശാ.)

൩. സുതരതി സുഭഗത, മനുചരർ,
ഭൃതകതമനവധി, ചെങ്കിലും- (ശാ.)

(ചരണങ്ങൾ)

വിശ്വം മുഴുവനടക്കി ബാഭരിക്കിലും,
വിശ്രുതി സർവ്വത്ര നേടിക്കഴിയിക്കിലും,
വിത്തമാർജ്ജിച്ചു സുഖിച്ചു വസിക്കിലും,
വീദപന്മണിദീപമാധീ ലസിക്കിലും,

മരണമതണയുമൊരളുവൊര
നരനിഹവെടിയണമഖിലവും-
ശാശ്വത-മിശ്വര-പാവന-
സേവന-മേവന-മോർക്കുക. (ശാ.)

ലൈസാ — അഗാച്ഛിററസ്സേ, ഇതെല്ലാം മരണത്തിന്റെ
നഗ്നനൃത്തം കാണുമ്പോൾ ഓടിക്കളിക്കുന്ന വെറും ദീവാസ്വപ്നങ്ങ
ളാണ്. എന്റെ മകനേ! നീ ശാന്തമായി ആലോചിക്കുക. പ്ര
ക്ഷുബ്ധമായ ഇക്കാലത്ത് പീഡനയന്ത്രങ്ങൾ സർവ്വദാ സന്നദ്ധ
മാണ്.

അഗാ — പ്രിയ പിതാവേ, ഞാൻ മരിച്ചാൽത്തന്നെ എ
ന്താണ്? സ്വപ്നാജ്ഞയിനുവേണ്ടി ഒരു യോഗാദ്ധ്വം കായകൃഷ്ണങ്ങൾ

സഹിക്കുകയും മുറിവുകളേല്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ലയോ? എന്റെ സഹോദരന്മാർ യുദ്ധകുളത്തിൽ മരിച്ചില്ലയോ? എങ്കിലും, ഉജ്ജ്വലനേത്രങ്ങളോടും പൈതൃകമായ അഭിമാനത്തോടുംകൂടി അല്ലാതെ അങ്ങ് ഒരിക്കലും അവരേക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാറില്ലല്ലോ.

ലൈസാ — അവർ ഒരു മഹത്തായ കാര്യത്തിനുവേണ്ടിയുടലെടുത്ത മരിച്ചു. എന്നാൽ അനധികൃതവും, നിന്ദ്രവുമായ ഒരു മതത്തിനുവേണ്ടി ഒരു രാജദ്രോഹിയുടെ മരണം വരിക്കുന്നതിനിടയാകുന്നത് അത്യഗ്രമായ നിരാശയ്ക്കും സങ്കടത്തിനും കാരണമാണ്. എന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം നഷ്ടപ്രായമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. പ്രയോജനരഹിതമായ വേദവും ദാഹകമായ വൃഥായെല്ലാതെ ഈജിപ്തത്തിൽ മരൊന്നും എനിക്കു ശേഷിച്ചിട്ടില്ല. ഏതൊരു മനുഷ്യനെയും തന്നെ അപമാനകരമായ ഈ സംഭവം എന്റെ ജീവനെ നശിപ്പിക്കുകയും നിരാശാകമ്പളിതമായ പ്രേതഗത്ഥത്തിൽ എന്നെ അടക്കുകയും ചെയ്യും. (കൈകൊണ്ടു മുഖം മറയ്ക്കുന്നു).

അഗ്ന — അയ്യോ! എന്റെ പിതാവേ, അങ്ങ് ഇപ്രകാരം വ്യസനിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് അതിയായ സങ്കടമുണ്ട്. അങ്ങയുടെ അശ്രുക്കണങ്ങൾ എന്റെ ഹൃദയത്തെ ദഹിപ്പിക്കുന്നു. (ആത്മഗതം) എന്റെ ദൈവമേ! ഏറ്റവും കഠിനമായ ഈ പരീക്ഷാവേളയിൽ നീ എന്നെ സഹായിക്കേണമേ.

ലൈസാ - എന്റെ മകനേ! നിന്റെ പിതാവിന്റെ കണ്ണനിർ നീ കാണുന്നില്ലയോ?

അഗ്ന — അയ്യോ! ഭയനീയനായ എന്റെ പ്രിയ പിതാവേ! (കരയുന്നു).

ലൈസാ — അഗ്നാപിറസേ, നീ എന്തിനാണു കരയുന്നത്.

അഗ്ന — മരണം എന്നെ ലവലേശം ഭയപ്പെടുത്തുന്നില്ല. എന്നാൽ അജ്ഞതയുടേയും മുൻവിധിയുടേയും ഭയങ്കരതമണ്ണിൽ അങ്ങ് ആണ്ടു കിടക്കുന്നു എന്നുള്ള ഏകവിചാരം മാത്രമാണ്

എന്നെ വേദനപ്പെടുത്തുന്നത്. അല്ല! ഞാൻ എന്തിനു നിരാശപ്പെടുന്നു? എന്റെ രക്തംതന്നെ അങ്ങെ വിമുക്തനാക്കും. അങ്ങയുടെ ബുദ്ധിക്ക് പ്രകാശവും ആത്മാവിന് പ്രസാദവും നൽകുന്നതിനു എന്റെ രക്തം പശ്ചാത്തപ്തമാകുമെങ്കിൽ അത് ചൊരിയുന്നതിനു എനിക്കു കൂടുതൽസന്തോഷമുണ്ട്.

ലൈസാ— അയ്യോ! സാധുവായ ബാലാ, നിനക്ക് മരിക്കുന്നതിനെത്തൊരു താൽപര്യം! എന്റെ മകനേ, നീ ഇവിടെ നിന്നും ഓടിപ്പോകുക. കടലിനപ്പുറമുള്ള ഏതെങ്കിലും രാജ്യത്തു പോയി രക്ഷപെടുക.

അശ്വതി — പ്രത്യാശാപൂർവ്കമായ നിരന്തര പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായി എനിക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന മരണത്തിൽനിന്നും ഞാൻ ഓടിപ്പോകുകയോ? ആപൽസന്ധിയിൽ തന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്നും തെറ്റിമാറുന്ന ഒരു ഭടനെപ്പറ്റി അങ്ങ് എന്തു വിചാരിക്കും? കൂടാതെയും, ഓടിപ്പോകുന്നതുകൊണ്ട് എനിക്ക് പ്രയോജനം? രക്ഷപെടുന്നതിന് എന്നെ സഹായിച്ചതിനുവേണ്ടി അവർ അങ്ങെ ബന്ധിക്കുകയും ഒരു പക്ഷേ എനിക്കുപകരം വധിക്കുകതന്നെയും ചെയ്തേക്കാം. അങ്ങനെ ഒരിക്കലും സംഭവിക്കാൻ പാടില്ല. അങ്ങേക്ക് എന്തെങ്കിലും ഉപദ്രവം വരുന്നതിലും ഭേദം ഞാൻ ഒരായിരം പ്രാവശ്യം മരിക്കുകയാണ്.

ലൈസാ— ഈ അതികോമളമായ സ്നേഹവാക്യങ്ങളും ഏറ്റവും തികൃതമായ ഭക്തിപ്രകടനങ്ങളും എല്ലാം കേവലം ക്ഷണിക നിശ്ചിതസമയം മാത്രമാണ്. എന്നാൽ നിന്റെ പിതാവിന്റെ ആജ്ഞയെ നീ അനുസരിക്കുക; അതാണ് പിതൃഭക്തനായ ബാലന്റെ ലക്ഷണം.

അശ്വതി — പാപകരമല്ലാത്ത എന്തും ചെയ്യുന്നതിന് എന്നോടാജ്ഞാപിക്കുക. അങ്ങയുടെ കല്പനകളെ ശിരസുഃഘരിക്കുന്നതിനു ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്.

ലൈസാ— (അധികാരപൂർവ്വം) നീ നിന്റെ പിതാവിന്റെ ദേവന്മാരെ ആരാധിക്കുക.

അഗാ— എന്റെ പിതാവേ! ആ ഒരു കാര്യമൊഴിച്ചു
ബാക്കി എന്തെങ്കിലുമൊക്കട്ടെ.

ലൈസാ - ഞാൻ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു.

അഗാ— അയ്യോ; ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനെ അനു
സരിക്കുകയും എന്റെ ദിവ്യരക്ഷകനെ ദ്രോഹിക്കുകയും ചെയ്യു
ന്നമോ?

ലൈസാ— എടാ ധിക്കാരി! നീ എന്റെ മുൻപിൽനി
ന്നു പോ. നിന്റെ മതഭ്രാന്തിനെ ലഘൂകരിക്കുന്നതിനു് വാദങ്ങ
ളും, തർക്കങ്ങളും, അഭ്യർത്ഥനകളും ഒന്നുപോലെ അശക്തങ്ങളാ
യിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു മാർഗ്ഗം മാത്രമാണ് ശേഷിച്ചിട്ടുള്ളതു്.
അതുതന്നെ സന്ദേഹാസ്സഭവമാണ്. ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലേ
കാരുണ്യം അപേക്ഷിക്കുകയും കുറെ ദിവസത്തേക്ക് അവധി ചോ
ദിക്കുകയും മാത്രമാണ് ഇനി ചെയ്യാവുന്നതു്. അഗാപ്പിററസ്സേ,
ഞാൻ ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലേ അനുമതി വാങ്ങി വരുന്നതു
വരെ നീ വിട്ടിനകത്തൊളിച്ചിരുന്നുകൊള്ളുക.

അഗാ— അയ്യോ! എന്റെ പ്രിയപിതാവേ! എന്റെ നി
ത്യസൗഭാഗ്യത്തെ തടയരുതേ! ഇനി എങ്കിലും താമസംകൂടാതെ
ഞാൻ മരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ!

ലൈസാ— ഉടനെ പോവുക.

അഗാ— ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അങ്ങയുടെ
മേൽ വർഷിക്കുന്നതിനു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളാം.

ലൈസാ— നിന്റെ ഈ ഭോഷത്തത്തിൽനിന്നും രക്ഷ
പെടുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ് കുറെക്കൂടിയഭേദം.

ഗാനം.

(അപ്പാമാണ്ടയൊ എ. മ).

അരുമസുതാ- ഓമൽസുതാ!
 അരുതേവുഥാ യീസാഹസം
 അരുതേ-അരുതേ-അരുതേ-അരുതേ,
 അരുതേ-അരുതേ-അരുതേ-അരുതേ. (അരുമ)

അധിരാജൻ സ -

ന്നിധിയിൽച്ചെന്നു ഞാൻ

മാപ്പുപേക്ഷിപ്പാൻ പോകുന്നിതാ (അരുമ)

അഗാ-- ക്രിസ്തുമാത്രമാണ് ഏകസത്യദൈവം. അദ്ദേഹത്തെമാത്രം ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ കല്പനപ്രകാരം ഇതാ ഞാൻ പോയിക്കഴിഞ്ഞു. (അഗാപ്പിററസ്സ് പോകുന്നു).

൧൨-ാം രംഗം.

(ലൈസാൻഡർ).

ലൈസാ— ഏറ്റവും ശക്തിയേറിയ ആയുധങ്ങൾപോലും ബാലന്റെ ദ്രവണിശ്ചയത്തെ ഇളക്കുന്നതിനു മതിയാകുന്നില്ല. ഭീഷണിയും മരണവും അവനെ ലേശംപോലും അടയ്ക്കുന്നില്ല. സന്തോഷബഹുമാനങ്ങളെ അവൻ നിന്ദാചൂർവ്വം തിരസ്കരിക്കുന്നു. പിതാവിന്റെ സ്നേഹവും സങ്കടവുംമാത്രമാണ് അവന്റെ ഹൃദയത്തെ അല്പമെങ്കിലും ഇളക്കുന്നത്. എന്റെ ഏകായുധം അതാത്രമാണ്. അതിനെ ഞാൻ ശക്തിയായി പ്രയോഗിക്കണം. ഈ സംഘബാലനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അൻറിയോക്കസുമായി ആലോചിക്കുകതന്നെ. പ്രേമഭാജനമായ എന്റെ പുത്രനെ വലയം ചെയ്യുന്ന ആപത്തുകളോടെല്ലാം മല്ലിടുന്നതിന് എന്റെ ചെറുപ്പകാലത്തേ ഉൾജ്ജിതം വീണ്ടും തിരിച്ചുവരുന്നതുപോലെ എനിക്കു തോന്നുന്നു. അമർത്യാന്മാരായ ദേവന്മാരേ, എന്റെമേൽ അനുകമ്പതോന്നി എന്റെ പരിശ്രമങ്ങളുടെ വിജയത്തിനായി നിങ്ങൾ അനുഗ്രഹിക്കണേ!

(കർട്ടൻ)

൧൩-ാം രംഗം

(ക്രിസ്തീയ ബാലന്മാർ).

തിയോഫിലസ് — അഗാപ്പിററസ്സിന്റെ പിതാവായ ലൈസാൻഡറിനെ അല്പം മുമ്പേ ഞാൻ കണ്ടു.

ഫെലിക്സ് — അതേ, അഗാപ്പിററസ്സിന്റെ പ്രലോകൻ! പശാചിന്റെ ഏജൻറുദ്യോഗം അയാൾ വളരെ ഭംഗിയായി നിർവഹിക്കുന്നുണ്ട്. അഗാപ്പിററസ് മതപരിവർത്തനം ചെയ്ത വാർത്ത നിങ്ങൾ കേട്ടില്ലയോ? നഗരാധിപന്റെ ഭീഷണികളെല്ലാം അവൻ കൂസൽകൂടാതെ കേട്ടു. എന്നാൽ പിതാവിന്റെ അശ്രുക്കണങ്ങൾക്ക് അവൻ അടിമപ്പെട്ടു.

ഫിപ്പോലിററ — അങ്ങിനെയെല്ലാം ആളുകൾ പറയുന്നുണ്ട്; എന്നാൽ അതൊന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

മർസെലിൻ അഗാപ്പിററസ്സിനെ നാം അറിയുന്നതല്ലേ. അവന്റെ ആത്മാവിൽ ദൈവവരപ്രസാദം അത്രയ്ക്കുതകരമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ശ്രേഷ്ഠവരങ്ങൾ പ്രകൃതിയുടെ ഏറ്റവും ശക്തിമത്തായ ചോരണകൾക്കു പോലും വിധേയമാകുന്നതല്ല.

ദിയോദോറസ് — അഗാപ്പിററസ്സിനെപ്പോലുള്ള ഒരു പ്രിയ പുത്രൻ പിതാവിന്റെ ഭിന്നമായ ഭിന്നം തീർച്ചയായും ഒരു വലിയ പരീക്ഷതന്നെ ആയിരിക്കും. കഴിയുന്നവിധത്തിലൊക്കെ നമുക്കവനെ ആശ്വസിപ്പിക്കാം.

തിയോഫിലസ് — അവനെ ഇപ്പോൾ നഗരാധിപന്റെ കോടതിമുൻപാകെ ഹാജരാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. അവന്റെ വിശ്വാസത്തെ തകർക്കുന്നതിന് പരിച്ചുപണിപതിനെട്ടും പ്രയോഗിക്കുന്നതിനാണ് അൻറിയോക്കസ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. അവനെ വശത്താക്കുന്നതിന് ഭീഷണി, സ്തുതി, ദണ്ഡനം, മുതലായ സകല തന്ത്രങ്ങളും അദ്ദേഹം പ്രയോഗിക്കും.

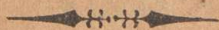
ഫിപ്പോലിററ — ഈ ഭയങ്കരപരീക്ഷ ജയിക്കുന്നതിനു

സാധിക്കുമെങ്കിൽ അവൻ ഭാഗ്യവാൻതന്നെ. അനേകധീരസമരങ്ങൾക്കുശേഷമേ അവൻ വിജേതാവിന്റെ സമ്മാനം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ.

മർസെലിൻ - അതേ, തീർച്ചയായും അഗാപ്പിററസ് വിജയമുദ്രാവിഭൂഷിതനായിത്തീരും.

ദിയോദാരസ് -- അക്കായ്മത്തിൽ എനിക്കു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഇതാ വിക്റ്റർ ഇങ്ങോട്ടുവരുന്നു.

കായ്മങ്ങൾ എങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്നു എന്ന് ഒരു പക്ഷേ അയാൾക്കറിയാമായിരിക്കാം.

രംഗം ൧൪.

(ക്രിസ്തീയബാലന്മാരും വിക്റ്ററും).

ഫെലിക്സ് - നിങ്ങൾ അഗാപ്പിററസിനെ കാണുകയോ അവനോടു സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്യോ?

വിക്റ്റർ - പടയാളികൾ അവനെ അരമനയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്ന വഴിക്ക് ഞാൻ അവനെ ഒരു കാണുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ അവൻ ഇപ്രകാരം എന്നോടു പറഞ്ഞു: സ്നേഹിതാ, എന്റെ ദിഗ്ഗരക്ഷകനുവേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ട സമയം ഇതാ ആഗതമായിരിക്കുന്നു. മരണത്തെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ എന്റെ പിതാവിന്റെ അശ്രുക്കൾ എന്തെ പശ്ചാത്തപനാക്കുന്നു. എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും ദൈവസഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതിനും എന്റെ ക്രിസ്തീയ സഹോദരന്മാരോടു പറയുക."

മർസെലിൻ - അതേ, നമുക്ക് അഗാപ്പിററസിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാം. വിശ്വസ്ത ഭാസനായ അഗാപ്പിററസിന് തന്റെ ശത്രുക്കളെ ജയിക്കുന്നതിനും മോക്ഷരാജ്യത്തിൽ യുവരക്തസാക്ഷികളുടെ മഹനീയ ഗണത്തിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം.

ഗാനം
(ഇംഗ്ലീഷ് നോട്ട് ചെയ്ത്).

(കാനേനമ്പി ഉമ്മയേ. nr, കാക്കം ദേവ. എ. മ).

൧. കാത്തുകൾക സന്തതം- ഏഴുനാഥം,
മേർത്തുകൾക മംഗളം- ദൈവസുതാ,
ലോകവൻ മാധകൾ ഘോരതരം
ആകലം ലോകത്തിൽ മേൽത്തേരം,
പാൽമേ- മർത്യനായ്- ആത്താവ- താരനാം
ക്രിസ്തുവേ, കരുണാലയനേ? സ്തോത്രം- സ്തോത്രം. (കാ).

൨ ഏഴുവേ, ദയാനിയേ- നൽകവരം,
ദാസനാമഗാച്ഛിരം- ധീരധീരം,
സതപതാ മൃത്യുവും കൈവരിച്ചു
രക്തസാക്ഷിമുടിയും ധരിച്ചു,
നിത്യവും- സിദ്ധരോ-ടൊത്തവൻ-എത്രയും-
നിസ്സുഖതവ കീർത്തികൾ ദിവിപാടിടവാൻ. (കാ).

കർട്ടൻ.

൨-ാം അങ്കം

൧-ാം രംഗം

(അൻറിയോക്കസ്, ലൈസാൻഡർ, പടയാളികൾ)

അൻറി— (ഇരുന്നുകൊണ്ടു്) അപ്പോൾ, ഭീഷണിയോ
ബലാൽകാരമോ കൊണ്ടു് അഗാച്ഛിരസ്സിനെ വശത്താക്കുന്ന
തിനു സാധിക്കുകയില്ല. അവനു നിങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹം ഒന്നു
മാത്രമാണു് ഇനിശേഷിച്ചിട്ടുള്ള ആശ്രയം; അല്ലേ? കൊള്ളാം.
നമ്മുടെ ശ്രമം മുഴുവൻ അവന്റെ ഹൃദയത്തെ ഇളക്കുന്നതി
നായിരിക്കണം. വാളുകൊണ്ടു സാധിക്കാത്തതു കണ്ണനിർ
കൊണ്ടു വിജയം നേടണം. നമുക്കു ധൈര്യവും പ്രവർത്തിക്കണം.
നമ്മുടെ ഏകോപിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു് അഗാച്ഛിരസ്
തീർച്ചയായും അടിമപ്പെടും. അല്ല; ഇപ്പോഴാണു് ഞാൻ ഒരു കാ

യ്ക്കും കാർത്തൂട്ട്. ഈ നയം നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുപോലെ
അത്ര വിജയപ്രദമാകുമോ? സാമ്രാജ്യഭേദനാരിലുള്ള വിശ്വാസ
ത്തോടൊപ്പം സ്വദേശസ്നേഹം, സ്വജനഭക്തി മുതലായ സകല
മുദ്രല വികാരങ്ങളേയും ഉന്മൂലനം ചെയ്യുക എന്നത് ക്രിസ്ത്യാ
നികളുടെ പതിവല്ലേ?

ലൈസാ അതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ അഗോപ്പിറ്ററസ്
ഈ സാമാന്യനിയമത്തിന് ഒരു അപവാദമാണെന്നുള്ളത് ആ
ശ്വാസകരം തന്നെ. അവന്റെ ഹൃദയം കവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന
സ്നേഹനിർദ്ധരിയിൽ വിഷം കലർത്തുന്നതിന് അവരുടെ നിഷ്പ
ര ബോധനങ്ങൾക്ക് ഇനിയും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരു പക്ഷേ താ
ൻ മൂലം എന്റെ മരണത്തിനിടയായേക്കാമെന്നുള്ള വിചാരം
പോലും അവനെ ഉഗ്രസന്താപസാഗരത്തിൽ നീമഗ്നനാക്കി.
അവൻ നസ്രായ ദേവനോടുള്ള പ്രേമത്തെ അവന്റെ പിതൃ
സ്നേഹം ജയിച്ചു മർത്തമെന്ന് എനിക്കു പൂർണ്ണബോധമുണ്ട്.

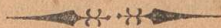
അൻറി-- (എഴുന്നേറ്റ്) സൗജാഗ്ര്യഭേദത ധീരന്മാ
രിലാണ് പ്രസാദിക്കുന്നത്; ഇതാണ് എന്റെ ആദർശം. പ്ര
ത്യേകിച്ചും ഇത്ര സൽഗുണ സമ്പൂർണ്ണനായ ഒരു ബാലന്റെ
ജീവൻ അപകടത്തിൽപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് നമുക്കു ധൈ
ര്യപൂർവ്വ പ്രവർത്തിക്കാം. നിങ്ങളുടെ കുടുംബജീവിതം വീണ്ടും
സൗജാഗ്ര്യപ്രദമായിത്തീർന്നു കാണുന്നതിന് യഥാർത്ഥത്തിൽ എ
നിക്കു വലുതായ ആഗ്രഹമുണ്ട്. മാത്രമല്ല, നിങ്ങളുടെ പുത്ര
ന്റെ ഭാവി ശോഭനമായിത്തീരുന്നതിനു യഥാശക്തി പ്രവർത്തി
ക്കുവാനും തയ്യാറാണ്. എന്നാൽ, അവൻ ഈ വിഡ്ഢിത്തത്തിൽ
സ്ഥിരമായി നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ-- അയ്യോ! മഹാഭേദനാരോ,
അതിനിടയാക്കരുതേ-- ചക്രവർത്തിതിരുമനസ്സിലേ ആജ്ഞയ
നുസരിച്ച് അവൻ മരണശിക്ഷ വിധിക്കുക എന്നത് എനിക്കു
എറ്റവും സങ്കടകരമായ ഒരു മുതലയായിരിക്കും. ഇപ്പോൾ
അഗോപ്പിറ്ററസ് എവിടെയാണ്.

ലൈസാ-- എന്ന പ്രതീക്ഷിച്ചു വീട്ടിൽ ഇരിക്ക
കയാണ്.

അൻറി— കൊള്ളാ ; എന്റെ ഭടന്മാർ അവനെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരും. അല്ലയോ ലൈസാൻഡരേ, നിങ്ങളെ ഇപ്പോൾ അവൻ കാണരുത്. പ്രാരംഭവേലകളെല്ലാം ഞാൻ പൂർത്തിയാക്കിക്കഴിയുമ്പോൾ— അതേ അവന്റെ ദുഃഖനിശ്ചയം മിക്കവാറും ഇളകിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ— പെട്ടെന്നു നിങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക; അവസാനക്കെ പ്രയോഗിക്കുക. അതിക്രമമായ മരണത്തിൽനിന്നും വിമുക്തനായ പുത്രനെ ഹൃദയപൂർവ്വം ആശ്ലേഷിക്കുക.

ലൈസാ— അൻറിയോക്കസ്സേ, എന്റെ ഷമകേടിനെ കഴിയുന്നതുപോലെ ഞാൻ നിയന്ത്രിക്കാം. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഈ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർമ്മിച്ചുകൊള്ളണം. അവന്റെ സ്നേഹഭരിതമായ ഹൃദയത്തോടു് വീണ്ടും വീണ്ടും ശക്തിപൂർവ്വം അഭ്യർത്ഥിക്കുക. അവന്റെ പിതാവിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഏറ്റവും നിസ്സാരകാര്യംപോലും അവന്റെ ഹൃദയത്തെ തുടിപ്പിക്കാതിരിക്കുക.

അൻറി— ഒരിക്കലും ഭയപ്പെടേണ്ടാ. ഒരു സ്നേഹിതന്റെ കൃത്യം എന്താണെന്ന് നല്ലതുപോലെ എനിക്കറിയാം.
(ലൈസാൻഡർ പോകുന്നു).

൨-ാം രംഗം

(അൻറിയോക്കസ്)

അൻറി— (മഞ്ചലതയോടുകൂടി അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നടന്നുകൊണ്ട്) എന്റെ ആത്മമിത്രം അതാപോകുന്നു. ഒരു നിമിഷം കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദവിന്യാസങ്ങളുടെ ലാഘവവും, മുഖത്തിന്റെ പ്രസന്നതയും വളരെ അധികം വർദ്ധിച്ചതുപോലെ തോന്നുന്നു. ഉദയാക്ഷപ്രഭയിൽ വികസിച്ച പാർലസി എന്ന പ്രഭാതകസുമങ്ങൾ പോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം നവമായ ഒരു പ്രത്യാശയുടെ ശക്തിയിൽ ഉന്മീലിതമായി ആനന്ദിക്കുന്നു..... എന്നാൽ ഞാനോ? ഞാൻ എന്താണു് ചെയ്യേണ്ട

തു്? എന്റെ ഭാവിജീവിതത്തെ സാരമായി ബാധിക്കാവുന്ന ഏതോ ഗുരുതരമായൊരു തീരുമാനം ചെയ്യാൻ ആരംഭിക്കുന്നതു പോലെ എനിക്കു തോന്നുന്നു. നേരെ എതിർവശങ്ങളിലേക്ക് പോകുന്ന രണ്ടുവഴികൾ ഞാൻ എന്റെ മുൻപിൽ കാണുന്നു. അവയിൽ ഒന്ന് പ്രശാന്തമെങ്കിലും പെരുമയില്ലാത്ത ഒരു ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തിലേക്ക് മറ്റേതു് സാമ്രാജ്യകേന്ദ്രമായ റോമ്മാനഗരത്തിലേക്കും എന്നെ ആനയിക്കുന്നു. ഇരുഭാഗത്തേക്കും എന്നെ ആകർഷിക്കുന്നതിന് സന്നദ്ധമായി മൈത്രിബന്ധവും ഔന്നത്യകാംക്ഷയും മാഗ്സസയിൽ നിലകൊള്ളുന്നു. മൈത്രിബന്ധം എന്നെ മാടിവിളിച്ചിട്ടു് “ലൈസാൻഡറിനെ ഉപേക്ഷിക്കരുതേ” എന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഔന്നത്യകാംക്ഷയാകട്ടെ എന്റെ കണ്ണുപുടങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരം മന്ത്രിക്കുന്നു. അൻറിയോക്കസ്സേ, ഉണക്കക! ഡെയ്ൽപൂർവ്വം മുന്പോട്ടു ഗമിക്കുക. ഇപ്പോഴുള്ളതിനെക്കാൾ വളരെ ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനമാണ് നിനക്കു വിധിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഉത്തമമായ മാഗ്സം ഇതിലേതാണെന്ന് റിച്ചാൻ സാധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു. ലൈസാൻഡറിനെ ഉപേക്ഷിക്കാതിരുന്നാൽ വിശ്വസ്തനും ഉദാരമതിയുമായ ഒരു സ്റ്റേറ്റിതൻ എന്നനിലയിൽ സകലതും എന്നെ പ്രശംസിക്കും. പക്ഷേ, ഫെറനെസ്സെ നഗരധീപൻ എന്നതിൽ കൂടുതലായ ഒരു നില ഒരിക്കലും എനിക്കു ലഭിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ സ്റ്റേറ്റബന്ധത്തെ ബലികഴിച്ചിട്ടു് — ലൈസാൻഡറെ പരിത്യജിച്ചിട്ടു് — അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജദ്രോഹിയായ പുത്രനെ നിയമാനുസൃതം ശിക്ഷിച്ചിട്ടു് — ചക്രവർത്തിതീരുമനസ്സിലേ പ്രസാദം നേടുന്നതിന് പരിശ്രമിച്ചാലെന്തു്? തടവുകാരൻ ഉന്നതവംശജനാണ്. ചക്രവർത്തിയുടെ സംരൂപ്തി സമ്പാദിക്കുന്നതിന് പറ്റാറിയ കരുതണം. ഈ അടുത്തകാലത്തേ സേവനങ്ങൾ കൊണ്ടുതന്നെ എനിക്ക് യജമാനപ്രീതി സവിശേഷം ആർജ്ജിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കർത്തവ്യനിയുക്ക് നവവും ഉത്തമവുമായ ഒരുദാഹരണം കൂടി കാണിക്കുന്നപക്ഷം അതു് എന്റെ ഭാവിശ്രേഷ്ഠിനെ സാരമായി സഹായിച്ചേക്കാം. ഞാൻ ചക്രവ

ത്തിതികമനസ്സിലേ ഇഷ്ടസേവകനോ, ഉപദേഷ്ടാവോ ആയിത്തീ
 തകയില്ലെന്നാർക്കറിയാം. സാമ്രാജ്യഭരണശക്തനെ നയിക്കുന്ന
 തിന്നും ഇഷ്ടമുള്ളവരെ ഉയർത്തുന്നതിന്നും എന്റെ ചുറ്റും ദാനമു
 ഷ്ടി ചെയ്തിരുന്നതിന്നും അപ്പോൾ എനിക്കു സാധിക്കും. ഹാ!
 സാധിതമായ ഭരണത്രുകാംക്ഷയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സംതൃപ്തി
 എത്രവലുതാണ്..... എന്നാൽ ഈ സംതൃപ്തിയുടേയും സന്തോ
 ഷത്തിന്റേയും ഫലമെന്തു്? ഒരു സ്നേഹിതനെ ആപത്തി
 ൽ പരിത്യജിച്ചു എന്നുള്ളസങ്കടകരമായ വിചാരം എന്നെ സ
 ദാ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ലൈസാൻഡരുടെ ഭ്രമം തന്നെ
 പ്രേതഗർത്തത്തിൽ നിന്നും എഴുന്നേറ്റു വന്നു എന്നെ ഇപ്ര
 കാരം ശാസിക്കയില്ലയോ? “അൻറിയോകസ്സേ, നീ വിജയിക്കുക!
 നിന്റെ ബഹുമാനങ്ങളിൽ സന്തോഷിക്കുക! യാതൊരു ശങ്കയും
 കൂടാതെ പരിത്യജിച്ചു ആ പഴയ സ്നേഹിതനെ— അതേ, ഉന്ന
 തിപ്രാപ്തിക്കുള്ള ചവിട്ടുപടിയായി ഉപയോഗിച്ചു ആ സ്നേഹി
 തനെ നീ ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടോ? ഹൃദയം തകർന്ന ഒരു പിതാവി
 ന്റെ നിരാശയിലും അശ്രുധാരയിലും നീ വിജയിക്കുക! ആന
 ദിക്കുക! എടാ ദുഷ്ടാ! നിന്നെ സമീപിക്കുന്നതിനുപോലും ഞാ
 ന് അറക്കുന്നു. അന്യായമായി നീ ആർജ്ജിച്ചു പ്രാബല്യം എ
 ല്ലാം നശിക്കട്ടെ!.....” വേണ്ടോ, അത്യാകർഷകമായ ഈ ഭരണ
 ത്ര്യമാനം എനിക്കുവേണ്ടോ. ഞാൻ ലൈസാൻഡരുടെ വിശ്വ
 സ്തസ്നേഹിതനായിത്തന്നെ വർത്തിക്കും. ഭരണത്ര്യമേഘത്തി
 ന്റെ നിണമണിഞ്ഞപിറത്തിൽ സത്യസന്ധതയുംസ്നേഹമെന്മ
 വും ഞാൻ ബലികഴിച്ചു എന്നു മറ്റുള്ളവർ പറയുന്നതിനൊരി
 ക്കലും ഞാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല. എന്റെ വംശംനമനുസരിച്ചു്
 ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ അഗാപ്റ്റിററസ്സിന്റെ സ്വൈയ്
 ത്തെ ജയിച്ചമർത്തകയാണ് വേണ്ടതു്. അതിനായി എന്റെ സ
 മ്നു ശക്തികളും ഞാൻ പ്രയോഗിക്കും.

(കർട്ടൻ)

(അൻറിയോക്കസ്, അഗാപ്പിററസ്, പടയാളികൾ)

അൻറി — (ഇരുന്നിട്ട്) അഗാപ്പിററസ്സേ, അടുത്തു വരി

ക. ക്ഷണനേരത്തേ സപസ്ഥമായ ആലോചന പ്രകുബ്ധമായ നിന്റെ മനസ്സിനെ ശാന്തതപ്പെടുത്തുകയും അല്പം മുൻപ് നീ ചെയ്തപോയ അബദ്ധത്തേയും തജ്ജന്യമായ അപകടത്തേയും കുറിച്ചു നിനക്കു പുണ്ണബോധാവതത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. നിന്നെപ്പോലെ, ശോഭനമായ ഭാവിയോടുകൂടിയ ഒരു ബാലൻ അവന്റെ പിതാവിന്റെ മഹത്തായ പ്രത്യാശകളെ ധൈര്യം ഭഞ്ജിച്ചു അവമാനത്തിന്റേയും പാതകത്തിന്റേയും നീ മുമ്പായ അടയാളങ്ങൾ ധരിച്ചുകൊണ്ടു നശിക്കുന്നത് ഏറ്റവും സങ്കടകരമാണ്.

അഗാ — പാതകമോ? എന്തു പാതകമാണ് അവർ എന്റെമേൽ ആരോപിക്കുന്നത്? ദൈവത്തിന്റെ ഭയങ്കരമായ ന്യായാസനത്തിനു മുൻപിൽ ഹഃജരാകുന്നതിനേരമുണ്ടെന്നു വന്നപ്പോലെ എന്റെ മനസ്സാക്ഷിയെ ഞാൻ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശോധിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ദൈവം തന്നെയാണ് എനിക്കു സാക്ഷി. ഞാൻ ആ കുറ്റാരോപണത്തെ ശക്തിപൂർവ്വം എതിർക്കുന്നു.

അൻറി — എന്റെ കോടതിമുന്മാകെ നിന്റെമേൽ മതനിന്ദയും രാജദ്രോഹവും ആരോപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അഗാ — ഞാൻ ഒരിക്കലും അതു ചെയ്തിട്ടില്ല.

അൻറി — ശ്രദ്ധിക്കുക. നീ ക്രിസ്തുവിനെ ആരാധിക്കുന്നില്ലേ? (ദയാപൂർവ്വം) അതേ സമയംതന്നെ നീ ഞങ്ങളുടെ ദേവന്മാരെ അവമാനിക്കുകയും ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മകുവത്തി തിരുമനസ്സിലേ കല്പനയേയും നീ നീന്ദിക്കുന്നു. ഇത് സ്വഗൃത്തോടും ഭ്രമിയോടും മറ്റുള്ള ഒരു മഹാപാപമല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്താണെന്ന് എന്റെ ബാലതത്വജ്ഞാനി ഒന്നു പറഞ്ഞുതന്നാൽ കൊള്ളാം.

അഗാ — സത്യദൈവമായ ക്രിസ്തുവിനെ ഞാൻ എന്റെ മുഴുവ്വദയത്തോടുകൂടി ആരാധിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ആരാധനയും ശ്ര

ശ്രേഷ്ഠൻ ദൈവത്തിനുള്ള പരിപൂർണ്ണാവകാശത്തെ കവർന്നെടുത്തിരിക്കുന്ന ആ ദുഷ്ടാരൂപികളെ പ്രണമിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഏതൊരു ദൈവവിരോധിയായിപ്പരിഗണിക്കുന്നതിനെന്തു ന്യായം?

രാജദ്രോഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിഷ്ഠുരമായ സപരാജ്യസ്തേഹത്തിനും രാജഭക്തിക്കും പ്രഖ്യാതമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിൽ അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ള ഏകാംഗത്തിന്റെമേൽ ഈ കുറ്റം ആരോപിക്കുന്നത് അത്യന്തമരല്ലയോ? ഞാൻ പറയുന്നത് അവിടുന്ന് വിശ്വസിക്കണേ. നമ്മുടെ ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലേക്ക് ക്രിസ്ത്യാനികളേക്കാൾ കൂടുതൽ ഭക്തന്മാരായ പ്രജകൾ ആരുമില്ല. ദൈവത്തോടുള്ള ചുമതല കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ രാജാവിനോടും രാജ്യത്തോടുമുള്ള ചുമതലയാണ് അവർ ഏറ്റവും കാര്യാചരിക്കേണ്ടതു്. നിങ്ങളുടെ കോടതിമുൻപാകെത്തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെമേൽ ആരോപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കുറ്റങ്ങളുടെ ദീർഘപട്ടിക ദയവായി ഒന്നു പരിശോധിക്കുക. ക്രിസ്ത്യാനികൾ സകലതം ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുഗാമികളാണെന്നുള്ള ഏകാപരായം മാത്രമേ അവരുടെമേൽ ആരോപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. അവർ നല്ല പെരുന്മാരല്ലെന്നു തെളിയിക്കത്തക്ക യാതൊരു സാക്ഷ്യവും ഇതേവരെ സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. ക്രിസ്തുവന്നുവേണ്ടി മരിച്ചിട്ടുള്ള വരിൽത്തന്നെയും സത്യസന്ധന്മാരും ധീരോഭാത്തന്മാരുമായ ആളുകൾ; അതേ, സപരാജ്യരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി മുറിവേല്ക്കുകയും രക്തം ചിന്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ അനേകരുണ്ട്.

അൻറി— മതി. മതി. ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലേ കല്പനയിക്കരിക്കുന്നവരൊക്കെയും രാജദ്രോഹികളത്രേ. അവർ രാജദ്രോഹികളല്ലോലെ മരിക്കുകയുംവേണം. അതാണു് റോമ്മായിലേ നിയമം. അകാന്യാ ഏറ്റൊത്താമസിയാതെ നീയും റ്വസനപൂർവ്വം മനസ്സിലാക്കിയേക്കാം. ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കൂ. റോമ്മിലേ ദേവന്മാരെ ആരാധിക്കുന്നതിനു മടിക്കുന്നവർക്കും, രാജകല്പനലംഘിക്കുന്നവർക്കുള്ള ശിക്ഷതന്നെ. ഇതു രണ്ടും ഒന്നുപോലെ ഗൗരവാവഹകമാണ്. അതിനാൽ അനുസരിക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ മരിക്കുവാൻ തയ്യാറായിക്കൊള്ളുക.

അഗാ— നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്യുക. എന്റെ ദിവ്യനാമനായ യേശുവിനോടു ഞാൻ വിശ്വാസപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തുപോയി. എന്റെ ദിവ്യരക്ഷകൻ നിർഭാഗ്യവാപിയായ എനിക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി ഞാൻ സന്തോഷപൂർവ്വം വീഡനങ്ങൾ സഹിക്കും.

അൻറി— എടാ ദുഷ്ടാ! അടുത്ത മുറിയിൽ സജ്ജമാക്കിയിട്ടുള്ള ഭയങ്കരയന്ത്രങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നു നിനക്കറിയാമോ? അതിനകത്തേക്കു നോക്കിയിട്ടുള്ള അതിധീരന്മാർപോലും പേടിച്ച് കിടകിടെ വിറച്ചുകൊണ്ടു പിൻവാങ്ങുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ആ കൊലയറയിലേ ഭീകരമായ ആയുധങ്ങൾ നിനക്കും ഒരു നോക്കു കാണണമോ? അല്ല, എന്തിനു വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കുന്നു. (ചിഴ്ന്നേൽക്കുന്നു) ആ മുറിയിലേ രഹസ്യങ്ങൾ അല്പം മനസ്സിലാക്കാൽ തൻമൂലം നിന്റെ ഭൃത്യന്മാരിന്റെ ഫലത്തെക്കുറിച്ച് ആശ്ചര്യമായ ഒരു ഭയം നിനക്കുണ്ടായേക്കാം. പടയാളികളേ, കതകു തുറക്കുവിൻ. (പടയാളികൾ ശബ്ദത്തോടുകൂടി കതകു തുറക്കുന്നു). അഗാപ്പിറാസ്സേ, നീ നോക്കുക. അവിടെ എന്തെല്ലാം ഉപകരണങ്ങളും ആയുധങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു നീ മനസ്സിലാക്കുക.

ഗാനം.

(കാക്ഷീകൺകാക്ഷിയെ തിരുവനന്തപുരം. എ. മ).

പേരത്തും കൺപാർക്കു നീ-കൊലയറപ്പുരനും! (പേ.)

(അനുപല്ലവി)

രാക്ഷസവിരർ നടുങ്ങും-യന്ത്രജാലമുണ്ടിതിൽ (പേ.)

(ചരണം)

വാളളികോടാലി കുന്തം-കൊടിൽ കത്തി കട്ടാരം,
തോലുരിയും നാനാവിധ-ഘോരായുധശേഖരം,
കാലന്ദ്രിൽപ്പോലും കാൺകി-ല്ലിത്തരം കരുത്തരും!
സന്ധിബന്ധം വേർപെടുത്തും-യന്ത്രമോ ഭയങ്കരം!
ഭീക-രാവമോടിളകിടും ചക്രം,-നിന്റെ
താമണ്ണത്തിളപ്പെഴുന്ന-രക്തം-ആകെ-

വമിച്ചിട്ടിട്ടുവാണതിശക്തം;-എന്റെ-
നാവിതു വണ്ണിച്ചതിനശക്തം!

അരിയും മാംസംകൂരം-സീരകൾപെട്ടുംപോരം-
ഭയങ്കരം! ഗംഭീരം!-പാരം നിയ്യരം! (പേ.)

എന്തെല്ലാംതരം കൊടിലും വാളും കത്തിയും ഉണ്ടെന്നു നീ കണ്ടോ? ആ വലിയ ചക്രത്തിൽ പററിയിരിക്കുന്ന രക്തം നീ കാണുക. അതിന്റെ രുചി അല്പം അറിയണമെന്നുണ്ടോ? ഒരൊറ്റ ചുറ്റിനു നിന്റെ സീരകൾ വലിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. ഒരു കറക്കുംകൂടി; നിന്റെ മാംസപേശികൾ പൊട്ടുന്നു. അവയവങ്ങൾ മിന്നുന്നു. ഒരൊറ്റ ചുറ്റുകൂടി.....മതി. വേണ്ടിടത്തോളം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു എന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. പടയാളികളേ, വാതിൽ അടയ്ക്കുവിൻ. (പടയാളികൾ കതകടയ്ക്കുന്നു.) (ഇരുന്നിട്ട്) ഈ ഭയങ്കരപീഡകളിൽനിന്നും രക്ഷപെടുന്നതിന് ഇനിയെങ്കിലും നീ ക്രിസ്തുവന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ലേ?

അഗ്— ഞാൻ ഒരു ബാലനത്രേ. എന്റെ ശരീരം വളരെ മൃദലമാണ്. ദണ്ഡനങ്ങൾ എനിക്കു ഭയങ്കരവുമാണ്. എന്നാൽ ക്രിസ്തു സർവ്വശക്തനാണ്. എന്റെ ശരീരം നറുക്കുകയും ചതയ്ക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്റെ ആത്മാവിനു ശക്തി നല്കും.

അൻറി-- (അക്ഷമതയോടെ) നിന്റെ ധിക്കാരം നശിക്കട്ടെ. എന്നാൽ ശാരീരികവേദനകളെക്കാൾ ഭയങ്കരങ്ങളായ ദണ്ഡനങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു നീ ധരിക്കുക. പുത്രന്റെ ദുഷ്ടതക്ക് നിന്റെ പിതാവ് പരിഹാരം ചെയ്യേണ്ടതായിവരും (വിണ്ടും ഇരിക്കുന്നു.)

അഗ്-- (ഭയാക്രാന്തനായി) എന്റെ പിതാവോ?

അൻറി-- അതേ, നിന്റെ പിതാവ്. നീ നിമിത്തം അദ്ദേഹം കഠിനമായ രാജകോപത്തിനു പാത്രീഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു പക്ഷേ, ജീവനശംതന്നെയും അദ്ദേഹത്തിനു സംഭവിച്ചേക്കാം.

അതു നീ മനസ്സിലാക്കുക. നിന്റെ ഭക്തിഹീനതയ്ക്കും അനുസരണക്കേടിനും ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലേ പകൽ അദ്ദേഹം സമാധാനം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അഗ്നം— എന്റെ പിതാവോ? മരണശിക്ഷയ്ക്ക് വിധേയനാകുന്നതിന് അദ്ദേഹം എന്തു ചെയ്യും?

അൻറി— ദയാനിധിയായ ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലേ കാരുണ്യവും നീതിയും നീ മനസ്സിലാക്കുക. ബാലനായ നിന്നെ രക്ഷിക്കണമെന്നും പ്രതിമ തകർത്തുകുറ്റത്തിന് തിരുമനസ്സിലേ അത്യുന്നതമായ ന്യായംസനത്തിന് മുൻപാകെ ഉത്തരവാദിയായി നിന്റെ പിതാവിനെപ്പരിഗണിക്കേണ്ടതാണെന്നുമത്രേ അവിടുത്തെ തിരുവുള്ളം.

അഗ്നം— (ആത്മഗതം) അയ്യോ! എന്തൊരു നിർദ്ദയമായ പരിഹാരം! ഞാൻ ജീവിച്ചിരുന്നുകൊണ്ട് ഒരേ സമയത്തുതന്നെ എന്റെ പ്രിയപിതാവിനേയും ഒരു രക്തസാക്ഷിമുടിയേയും നഷ്ടപ്പെടുത്തണമെന്നോ? ഹാ! ദയാപരനായ ദൈവമേ, അങ്ങേ ശത്രുവും താൻ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭൃഷ്ടപ്പിശാചുക്കളുടെ അടിമയും ആയ എന്റെ പിതാവു മരിക്കുന്നതിന് അങ്ങ് അനുവദിക്കരുതേ! അങ്ങെ അറിഞ്ഞു സ്നേഹിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം ഇനിയും ജീവിച്ചിരിക്കട്ടെ! (അൻറിയോക്കുസ്സിനോടു പ്രാർത്ഥനാരൂപത്തിൽ) അങ്ങയുടെ ആത്മസ്നേഹിതനും സഖാവുമായ എന്റെ പിതാവിനെ രക്ഷിക്കുന്നതിന് അങ്ങ് ധാരതാനും ചെയ്തയില്ലയോ?

അൻറി— നിർദ്ദയനും നിർബന്ധ സുപഭാവിയുമായ ഒരു പുത്രൻ കൊലമഴു പിടിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു സ്നേഹിതന്റെ അപേക്ഷകൊണ്ട് എന്തു പ്രയോജനം? അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്തത്തിനു നീ ഉത്തരവാദിയാണ്. ഈ ഭയങ്കരകൃത്യത്തിൽ എനിക്ക് യാതൊരു പങ്കുമില്ല.

അഗ്നം— (മുട്ടുകുത്തിയിട്ട്) അൻറിയോക്കുസ്സേ, ദയവായിരിക്കണമേ.

പാട്ട്.

(വാനവർ പോരും എ. മ).

൧. മന്ത്രിയെ രക്ഷിച്ചെടുത്തായ്,
മർത്യനായ് ജാതനായ വിഭോ,
മൃത്യുവിൽനിന്നു നിൻകൃപയാൽ ജനകനു
മുക്തിയേകണമേ! (മന്ത്രിയെ)

൨. കന്മഷലേശമേശാത്ത
നിർമ്മലമാനസൻ ജനകൻ-
ചിന്മയാ! നിൻമതം വെടിച്ചൊത്താരിവനിൽ
നന്മ ചൊരിയണമേ! (മന്ത്രിയെ)

൩. നിൻപദം ഭക്തിയോടെന്നും
കമ്പിടും ദാസനാമടിയൻ-
എൻപിതാവിന്റെരയിമരണം തടയുവാൻ
അൻപു തോന്നണമേ (മന്ത്രിയെ)

(അൻറിയോക്കസ്സിനോടു്) ദയവായിരിക്കേണമേ. എന്റെ പിതാവിനുവേണ്ടി ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിപ്പല അടുക്കൽ അപേക്ഷിക്കുക.

അൻറി— ഒരൊറ്റ കരാറിന്മേൽ. (എഴുന്നേറ്റിട്ടു്) ഉറവരേയും പൊറവരേയും വധിക്കുന്നതിൻ്റെ ആജ്ഞാപിക്കുന്ന ആ മതം നീ പരിത്യജിക്കുക.

അഗ്ന— അയ്യോ ദൈവമേ!
(ലൈസാൻഡർ പ്രവേശിക്കുന്നു).

രംഗം. ൪.

(അൻറിയോക്കസ്, ലൈസാൻഡർ, അഗ്നാപ്പിറ്റസ്, പടയാളികൾ)

അഗ്ന— (പിതാവിന്റെ സമീപത്തേക്കു നടന്നുകൊണ്ടു്)
എന്റെ പ്രിയ പിതാവേ, ഞാൻ ഈ കേൾക്കുന്നതു് എന്താണ്?

ലൈസാ— (തടുത്തു നിറുത്തിയിട്ടു്) നില്ല. നിന്നെ വിളിക്കേണ്ടതു് എങ്ങനെയെന്നെന്ന് ആദ്യം ഞാൻ തീരുമാനിക്ക

ഭട്ട. പുത്രനെനോ, പിതൃഘാതകനെനോ നിന്നെ വിളിക്കേണ്ടതു്?

അശ്വം — പിതൃഘാതകനോ! അയ്യോ ദൈവമേ! ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഘാതകനോ!

ലൈസാ — അതേ, പിതൃഘാതകൻതന്നെ. എന്റെ നിരന്തരപരിശ്രമങ്ങളുടെ ഫലമെല്ലാം ഇങ്ങനെയോ? പൈതൃകമായ സ്നേഹത്തോടെ നിന്നെ ഞാൻ തീർന്നപ്പോൾ സംരക്ഷിച്ചു. അതിനു പ്രതിനന്ദിയായി നീ ഇപ്പോൾ എന്നെ കൊലയ്ക്കു വിധിച്ചിരിക്കുന്നു. നിന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ മരണത്തിൽ നീ എങ്കിലും എനിക്ക് ആശ്വാസകാരണമായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു. എന്നാൽ നീ ഇപ്പോൾ എന്റെ കുടുംബത്തിന് നാശവും അപമാനവും വരുത്തി വെച്ചിരിക്കുന്നു.

അശ്വം — അതിദയാലുവായ ഒരു പിതാവിൽനിന്നും ഇങ്ങനെ ഒരു ശാസനയോ? എന്റെ ഹൃദയം തകരുന്നു. (മുട്ടുകുത്തി മുഖം കൈകളാൽ മറയ്ക്കുന്നു).

ലൈസാ — നിന്റെ ജേലി പൂർത്തിയാക്കുക. ആരാച്ചു രെന്തിനു? ഈ കരാരി എടുത്തു് നിന്നെ ഏറ്റവും അധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്ന എന്റെ ഹൃദയം നീ കുത്തിപ്പിളക്കുക. നീയുമു കരിനവുമായ നിന്റെ മനസ്സു് എന്റെ കണ്ണുനീർകൊണ്ടുമാത്രം ഒരിക്കലും തൃപ്തിയടയുന്നതല്ല. ഇതാ, എന്റെ രക്തം തന്നെ നീ പകർന്നു കുടിക്കുക. നിന്റെ നിത്യജീവനായ നന്ദിഹീനതയുടെ അതിവേദനകരമായ സ്മരണയേക്കാൾ മധുരതരമാണ് മരണം. (കരാരി എടുക്കുന്നു).

അശ്വം — എന്റെ ദൈവമേ! എന്റെ ഈശോയേ! അതിദയങ്കരമായ ഈ കൊടുങ്കാറ്റിലകപ്പെടുന്നതിനു മൻപു് ഞാൻ മരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു. (പുറകോട്ടു് തിരിഞ്ഞു മുഖം പൊത്തുന്നു).

അൻറി — അവൻ കരയുന്നു! ആ വഞ്ചകൻ! വേണ്ട; നിന്റെ കള്ളകണ്ണുനീർകൊണ്ടു് ആവശ്രമെന്നുമില്ല പശ്ചാ

ത്താപത്തിന്റെ യാതൊരു രേഖയും കാണിക്കാത്ത ഒരു മുഖത്തിനു അതു തീരെ ചേരുകയില്ല.

അഗ്നി— ഒരു വസലപുത്രന്റെ വികാരങ്ങളുടെ ഗതി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു് അങ്ങേക്കു സാധിക്കുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ഇത്രനിഷ്ഠതനമായ ഒരു കുറ്റം എന്റെമേൽ ചുമത്തുകയില്ലായിരുന്നു. ഒരു ക്രിസ്തീയ ഹൃദയസിന്ധുവിൽ തിരതല്ലുന്ന സ്നേഹവീചികളുടെ ആഴം നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

അൻറി— ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ വാക്കുകളിൽ സ്നേഹം വളരെ അധികമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഹൃദയത്തിലോ പ്രവൃത്തികളിലോ അതിന്റെ കണികപോലും കാണാനില്ല.

ലൈസാ— എന്റെ പുത്രന്റെ സ്നേഹം എനിൽനിന്നും അപഹരിക്കപ്പെട്ട ആ ദിനം ശപിക്കപ്പെട്ടതാകട്ടെ. ഹാ! ദൈവമേ, അവൻ എന്റെ മുഴുകാലിലിരുന്ന് കൊഞ്ചിക്കഴിഞ്ഞു ചൂരിച്ച സ്നേഹമസ്മണങ്ങളായ മധുരപദങ്ങൾ എനിക്കുതൊരാനന്ദമാണു് നൽകിയിരുന്നതു്. എന്നാൽ ഹാ കഷ്ടം! അവൻ നമ്മുടെ ദേവന്മാരേയും ദേവാലയത്തേയും പരിത്യജിച്ച ആ ദിനം മുതൽ അവന്റെ ഹൃദയം ശീതവും വികാരഹീനവുമായ പാറപോലെ കഠിനമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അല്ലയോ അഗ്നിപ്പിറ്റാസ്സേ, സ്നേഹപൂർവ്കമായ ഈ സ്വപരത്തിനു് നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അല്ലമെങ്കിലും ആർദ്രത ജനിപ്പിക്കുന്നതിനു കഴിയുമെങ്കിൽ വീണ്ടും നീ റോമാപ്പരിചിലേ ദേവന്മാരുടെ വിശ്വസ്ത ഭാസനായിത്തീരുക. നിന്റെ ശൈശവകാലത്തേ നിഷ്ഠുരതയും അനുസരണവും വീണ്ടും നീ പ്രദർശിപ്പിക്കുക.

അൻറി— നിങ്ങളെയെല്ലാം ഭൃഷ്ടന്മാരും വിഡ്ഢികളും ആക്കിത്തീർക്കുകയും പിതൃസ്നേഹവും പിതൃഭക്തിയും നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നിങ്ങളുടെ ആ ആരാധനാമൂർത്തിയെ.... അതേ, ക്രിസ്തുവിനെ നീ പരിത്യജിക്കുക. മാതാപിതാക്കന്മാരെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനും ആദരിക്കുന്നതിനും അഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന ആ ദേവന്മാരെ നീ പ്രണമിക്കുക.

അഗ്ര— നിങ്ങളുടെ ദേവന്മാരെ പ്രണമിക്കുകയോ?

താനം.

(കുതർക്കൊടിയാളേ കൺകാക്ഷി. എ. മ.)

മതംവെടിയാ ജീവൻ പോയാലും ഞാൻ,

മതനിഷ്ട-അതിശ്രേഷ്ഠം-ദൈവേഷ്ടം-

കരുതണമിതു. (മതം).

(അനുപല്ലവി)

൧ വണങ്ങിടാ ഞാൻ മേലാൽ- കപടദേവന്മാരെ,

ധനനഷ്ടം- മാനനഷ്ടം- ജീവനഷ്ടം-

തൃണസമമിതു. (മതം).

൨ കനിഞ്ഞിടണേപരം- ചൊരിഞ്ഞിടണേവരം;

ജഗദീശം-പരമേശം- സകലേശം.

വരമരുളുക. (മതം).

സത്യദൈവം ഒന്നുമാത്രമേയുള്ളൂ എന്ന് എന്റെ മനസ്സാക്ഷി വിശദമായിപ്പറയുമ്പോൾ ഞാൻ എങ്ങിനെ ഇപ്രകാരം ചെയ്യും? എന്റെ മനഃസാക്ഷി ദൈവത്തിന്റേതാണ്. എന്റെ പ്രിയ പിതാവേ! എന്നാൽ, എന്റെ ഹൃദയം മുഴുവനും അങ്ങയുടേതത്രേ. അങ്ങയുടെ പക്കൽ നിന്നും കർത്തവ്യബോധം അഭ്യസിച്ച ഒരു സാധുബാലന്റെ മേൽ അനുകമ്പതോന്നണമേ.

ലൈസാ— (തീവ്രസങ്കടത്തോടെ ആത്മഗതം) ഹാ! വിരാമമാവേ, ഇപ്രകാരം നിന്നെ പീഡിപ്പിക്കേണ്ടിവരുന്നതിൽ എന്റെ ഹൃദയം തകരുന്നു. എന്നാൽ ഈ അമൂല്യനിധി ഞാൻ എങ്ങിനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തും?

അൻറി— നിന്റെ ചുമതല നിന്റെ പിതാവിനെ അനുസരിക്കുകയാണ്.

അഗ്ര— പ്രഥമമായി എന്റെ ചുമതല ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുകയാണ്. അൻറിയോക്കസ്സേ, ദേവന്മാരോട് ഭക്തിയുണ്ടായിരിക്കണമെന്നല്ലേ റോമ്മാഗരവും സഭാനിഷ്ഠർഷിക്കുക

ന്നതും? വിശ്വസ്തയോടെ തന്റെ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരു ബാലനെ ഒരു റോമൻ ഭരണഃധിപന് എങ്ങിനെ കുറപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കും?

ലൈസാ— അൻറിയോക്കസ്സേ, മതിമതി! കദനഭാരത്താൽ എന്റെ ഹൃദയം തകരുന്നതിനുമുമ്പ് എന്നെക്കൊലക്കുളത്തിലേക്ക് ആനയിക്കുക. അങ്ങിനെയെങ്കിലും എന്റെ പുത്രന്റെ പാതകത്തിന് പരിഹാരം ചെയ്യുന്നതിനും എന്റെ വംശമാഹാര്യം പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനും സാധിക്കുമെങ്കിൽ അത് എനിക്കു വലിയ ആശ്വാസമായിരിക്കും. (വികാരതീവ്രതയോടെ അഗാപ്പിററസ്സിനോടു്) ഒരുകാലത്ത് എന്റെ സ്നേഹഭാജനവും ഇപ്പോൾ എന്റെ നാശകാരണവും ആയ അഗാപ്പിററസ്സേ! ഞാൻ ഇതാ ഹൃദയം തകർന്നു മരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം കാരണം നീയാണ്.

ഗാനം.

(നീയെ ഗതിയേ—എ. മ.) ഹിന്തുസ്താൻതോടി.
ദൈവ വിധിയോ—കൃത
പാപഫലമോ—

നാല് വരിൽ മൂവതം രണ ഭൂമിമരിപ്പാൻ,
ശേഷമുള്ളവൻ സ്വയം മരണത്തെവരിപ്പാൻ,
ഏവം പലവിനയിവനനുഭവിപ്പാൻ (ദൈവ)

അഗാ— (അത്യാകലതയോടെ) പ്രിയപിതാവേ, നില്ക്കേണേ. (അൻറിയോക്കസ്സിന്റെ മുൻപിൽ മുട്ടുകുത്തിക്കൊണ്ടു്) അൻറിയോക്കസ്സേ, കരുണ തോന്നണമേ! നിരാധാരനായ ഒരു ബാലന്റെ മേൽ അങ്ങേക്കു കനിവുതോന്നുകയില്ലയോ?

അൻറി— (ദേഹഭാവത്തിൽ) നീയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിനു കാരണം. നീ തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിക്കുക.

ലൈസാ— അൻറിയോക്കസ്സേ, വരുക. എന്തിനും വൃഥാ അധികം പറഞ്ഞു സമയം കളയുന്നു.

അഗാ— (മുട്ടിന്മേൽ) അയ്യോ, യാതൊരു ശരണവുമില്ലല്ലോ! എന്റെ ഇശരോ' എന്റെ മേൽകരുണയുണ്ടാകേണമേ!

മൊറം രംഗം.

(മൊറല്ലസ് പ്രവേശിക്കുന്നു).

മൊറം— യാഗപീഠം തയ്യാറാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. അത്യാശാഭരിതമായ ഒരു ജനസമൂഹം ദേവാലയാന്തർഭാഗത്ത് തിങ്ങിക്കൂടിയിരിക്കുന്നു. യാഗദർശനത്തിന് അവർ അക്ഷമന്മാരായി മുറവിലിട്ടുനിൽക്കുന്നു. ഇത്ര തികൃഷ്ടമായ ഒരു ദൈവഭക്തി ഇതിനുമുൻപൊരിക്കലും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ഈ അനാവശ്യതാമസത്തിന്റെ കാരണമെന്ത്? ഇതാണ് സകലരുടേയും മോളം ആവശ്യമെന്നുവരുന്ന പക്ഷം ഗവർണ്ണരുടെ അരമന തന്നെ ആക്രമിച്ചു കളയാമെന്നത്രേ അവരുടെ ഭാവം. യാഗദർശനം കൂടാതെ ഏതായാലും അവർ അടങ്ങുകയില്ല. അൻറിയോക്കസ്സേ, നീ സൂക്ഷിച്ചുപ്രവർത്തിക്കണം. ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ബാധമുണ്ടാക്കുന്നതിന് എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കും. എന്നാൽ ജനങ്ങൾ ക്ഷോഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അവരെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനോ അമർത്തുന്നതിനോ നിങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും കഴികയ്യയില്ല.

ലൈസാ— ഞാൻ തയ്യാറാണ്. നമുക്ക് ഉടനെ പോകാം.

അഗാ— അയ്യോ, പിതാവേ, ഒരിക്കലും പാടില്ല. മൊറല്ലസ്സ്: കുറുകാരൻ ഞാനാണ്.

ലൈസാ— അഗാപ്പിററസ്സേ! പാടില്ല. ഒരിക്കലും പാടില്ല. ഞാൻ തന്നെയാണു മരിക്കേണ്ടത്.

മൊറം— നിങ്ങളോ ലൈസാൻഡരോ? എന്തിന്? നിങ്ങളും ഒരു മതപരിത്യാഗിയോ?

ലൈസാ— മെറല്ലസ്സേ, അങ്ങനെയല്ല. എന്നാൽ ഞാൻ ഒരു പിതാവാണ്. അവൻ വേണ്ടി ഞാൻ പരിഹാരം ചെയ്യാം.

മെററ— (മാന്യഭാവത്തിൽ) ഇതു വളരെ വിശേഷംതന്നെ. മറ്റുള്ളവർക്കു ജീവിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹത്തിലധികമാണ് ഇവർക്കു മരിക്കുന്നതിന്.

അഗാ— പ്രതിമ തകർത്തതു ഞാനാണ്; കേസർ എന്റെ പിതാവിനെ വധിക്കുന്നതിനു വിധിച്ചിരിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?

മെററ— നിന്റെ പിതാവിനെയോ? (അൻറിയോക്കസ്സിനോടു്) ഇവൻ പറയുന്നതു് ഏതുത്തരവിനെപ്പറ്റിയാണ്?

അൻറി— അങ്ങിനെ ചക്രവർത്തിയിരുമനസ്സിൽ നിന്നും കല്പിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷ—

അഗാ— ഞാൻ ഈ കേൾക്കുന്നതെന്താണ്? നിങ്ങൾ ഏന്നോടു പറഞ്ഞതു എന്താണ്? അൻറിയോക്കസ്സേ, നിരാധാരനും നിരാശ്രയനും ആയ ഒരു സാധുബാലനെ വഞ്ചിക്കുന്നതിനു നിങ്ങൾ മുതിർന്നതു എത്രകഷ്ടം!

അൻറി— ധ്വജകനെന്നു നീ പറഞ്ഞുകൊള്ളുക. നിന്റെ മനസ്സു മാറ്റാമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. ഇനിനിന്റെ കാര്യം ഉപേക്ഷിക്കുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ല.

ലൈസാ - ഒരിക്കലുംപാടില്ല. ഞാൻ പറയുന്നതു കാര്യമായിട്ടാണ്. അഗാപ്പിററസ് ബാലൻ മാത്രമാണ്. അതിനാൽ അവൻ ചെയ്യുന്ന യതൊരു കുറ്റത്തിനും അവനെ ഉത്തരവാദിയായിപ്പരിഗണിച്ചുകൂടാ. അവൻ കുറ്റത്തിനുവേണ്ടി ഞാൻ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നതു് ഏറ്റവും ന്യായമാണ്.

മെററ— അൻറിയോക്കസ്സേ, ഈ വെറുവായാട്ടും നിറുത്തേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ലൈസൻഡർക്കു കൂടി മരി

കണമെങ്കിൽ അയാളും മരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഫാ!! ആ മതദ്രോഹിയുടെ രക്തം ചൊരിയാതെ ഞാൻ അടങ്ങുകയില്ല.

അൻറി—എടാ ഫ്രാതകാ, നില്ല. അവരെ രണ്ടുപേരെയും കൊല്ലുന്നതിനോ നിന്റെ ശ്രമം?

മൊറ—എന്തുകൊണ്ടുപാടില്ല! രണ്ടുപേരെയും—ശിരശ്ശോഭം ചെയ്യുന്നതിനു എന്റെ വാളിനു സാധ്യമാണ്.

അൻറി—എടാ കാട്ടാളാ! ലൈസാൻഡറെ നീ തൊട്ടുപോയാൽ അതിനു പകരംചോദിക്കുന്നതു ഞാനായിരിക്കുമെന്നു നീ മനസ്സിലാക്കുക. അയാളെ വധിച്ചാൽ അടുത്തക്ഷണത്തിൽ നിന്റെ കഥയും ഞാൻ കഴിക്കും.

അഗാ—ദൈവത്തിനു സ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ. എന്റെ പ്രിയ പിതാവിന്റെ ജീവൻ സുരക്ഷിതമായിരിക്കുന്നു. എന്റെ ആശാവിഷയമായ രക്തസാക്ഷിമുടി, ക്ഷണത്തിൽ എനിക്കു ലഭിക്കുകയുംചെയ്യും.

അൻറി—(ലൈസാൻഡറോട്) ഈ പടുവിലുഡിയെന്നാശത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചതിന്റെ ഫലമാണിതെല്ലാം. നമ്മുടെ സദ്ഭൂതപൂർവ്വകമായ ശ്രമങ്ങളേയെല്ലാം ഇവൻ നിഷ്ഫലമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അഗാപ്പിററസ്സേ, നീ മരിക്കുന്നതിനു കച്ചകെട്ടിപ്പറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ എനിക്കു യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ല. നിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ ആകട്ടെ.

അഗാ—ഞാൻ അങ്ങയോടു വളരെ അധികം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഉപകാരത്തിനു പകരം ദൈവം അങ്ങയുടെ നേത്രങ്ങൾക്കു ജ്ഞാനത്തേജസ്സു പ്രകാശിപ്പിക്കട്ടെ.

ലൈസാ—(അൻറിയോക്കുസ്സിനോടു തനിച്ചു) എന്റെമേൽ ദയതോന്നണമേ! നമ്മുടെ ദീപ്തകാലത്തെ സ്നേഹത്തെപ്രതി ഞാൻ അങ്ങയോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഞാൻ മകുവത്തിതിരുമേനിയെ നേരിട്ടുകാണുന്നതുവരെയെങ്കിലും ഈ ക്രൂരവ്യാഘ്രത്തെ തടുത്തുനിറുത്തുക. ഒന്നുകിൽ ഞാൻ എന്റെ പുത്രനെ രക്ഷിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ, ഞാൻകൂടിമരിക്കും.

മെററ—(ആത്മഗതം) അവർ രണ്ടുപേരുടേയും ശ്രമം ഈ ദേവദൂഷകനെ എന്റെ കൈയിൽ നിന്നും എങ്ങനെ ചെയ്കിലും രക്ഷിക്കുന്നതിനാണ്. പക്ഷേ, വെറും പഴുവേലതന്നെ. കടുവായുടെ വായിൽ നിന്നും അതിന്റെ ഇരതട്ടിയെടുക്കുന്നതാണ് അതിലും എളുപ്പം. (അൻറിയോക്കസ്സിനോട്) അൻറിയോക്കസ്സേ, നിങ്ങൾ സംശയിക്കുകയും സൂത്രത്തിൽ തെറ്റിമാറുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ ദേവന്മാർ ആവശ്യപ്പെടുന്ന പരിചാരബലി അവർക്ക് നൽകാതിരിക്കുന്നു. സൂക്ഷിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുക. നിന്റെ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ സുസ്ഥിരങ്ങളാണെന്നു നീ വിചാരിക്കേണ്ട. നിന്റെ ഉന്നതപദവിയിൽ നിന്നും നിലംപതിക്കുന്നതിന് ഇത് ധാരാളം മതിയാകുമെന്ന് നീ മനസ്സിലാക്കുക. ഞാൻ ഇതാ ചക്രവർത്തിത്വമനസ്സിലേ പക്കലേക്കു പോകുന്നു.

അൻറി—അല്പം കൂടിക്കുറിക്കുക. ലൈസാൻഡർക്കു പരയാനുള്ളതു പറയട്ടെ. നിയമം അതനുവദിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്കെന്തു നഷ്ടം?

ലൈസാ—ഞാൻ ഇതാ പോയിക്കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ പക്ഷിവേഗത്തിൽപ്പറന്നെത്തിക്കൊള്ളാം. അല്ല, നിങ്ങളുടേ. ഞാൻ കൂടെയില്ലാതെ എന്റെ മകനെ തനിച്ചിവിടെ വിട്ടിട്ടുപോകുന്നത് വിവേകമായിരിക്കുമോ? അൻറിയോക്കസ്സേ, അഗാപ്പിറ്റസ്സിനെക്കൂടി എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നതിന് അനുവദിക്കുക.

അൻറി—യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ല. അവൻ ഇവിടെത്തന്നെ നില്ക്കണം.

ലൈസാ—എന്നാൽ എന്റെ പുത്രനെ—അതേ, എന്റെ അമൂല്യനിധിയെ—ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സൂക്ഷത്തിൽ ഏല്പിക്കുന്നു. ഞാൻ തിരിച്ചു വരുന്നതുവരെ അവൻ സൂരക്ഷിതനായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

(അൻറിയോക്കസ്സ്, അഗാപ്പിററസ്സ്, മെറാല്യസ്സ്)

മെറാ—അൻറിയോക്കസ്സേ, നീ രാജദ്രോഹമാണമെഴുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക. മകുവർത്തിതീരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഈ പട്ടണത്തിൽ എഴുന്നള്ളിത്താമസിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ജനങ്ങൾ ഇളകി ബഹളംകൂട്ടിയാൽ അതിനോടെ നിങ്ങളുടെ മേൽഗതിയും അവസാനിക്കും.

അൻറി—(ആത്മഗതം) അയാൾ പറയുന്നതു ശരിയാണ്. എന്റെ ക്ഷമയും അവസാനിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആജ്ഞയും അപേക്ഷയും നാട്ടുവും ഭീഷണിയും ഒന്നുപോലെ നിഷ്കലമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. എന്തു! റോമൻമകുവർത്തിയുടെ ഗവർണ്ണറായ ഞാൻ ഒരു ബാലന്റെ കളിപ്പിള്ളയോ? അഗാപ്പിററസ്സേ, ഞാൻ നിന്നോടു ക്ഷമാപൂർവ്വം പെരുമാറിത്തുടങ്ങിയിട്ടു നേരം കുറയായി. സമയം അതിക്രമിക്കുന്നു. രണ്ടിലൊന്ന് തീരുമാനിക്കുക.

അഗാ—ഞാൻ പണ്ടേ തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിനെ ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു.

അൻറി—നിന്റെ അധികപ്രസംഗവും വിഡ്ഢിത്തവും, സമതന്നെ. എടാ വിചാരഹീനനായ ബാലാ, അങ്ങനെയെങ്കിൽ നീ മരിക്കുക. ജനതയുടെ ശാപവും ഭൂഷണവുമേറു അവമാനവും വേദനയും സഹിച്ച് ഒരു ഭയങ്കരമരണം നീ വരിക്കുക.

അഗാ—ദൈവം എന്റെ ശിരസ്സിലണിയിക്കുന്ന മകുടം ഞാനനുഭവിക്കുന്ന വേദനയുടെ കാഠിന്യമനുസരിച്ച് കൂടുതൽ ഭാസുരവും ശോഭനവുമായിരിക്കും.

മെറാ—അഹങ്കാരിയായ ഈ അവിശ്വാസി കാലഭൂതന്മാരുടെ ഇടയിൽ യമപുരിയിൽ ചെന്നടിയട്ടെ. അല്ലയോ ഗവർണ്ണരേ, നിഷ്പ്രയോജനമായ ഈ വാക്സമരം നിറുത്തേണ്ടസമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ വാചാലതയേക്കാൾ പ

തിമ്മടങ്ങ കാച്ചുസാധ്യം കൊലയാളിയുടെ വാൾകൊണ്ടുണ്ടാകുമെന്നാണ് എന്റെ ബോധം.

അൻറി--അങ്ങനെതന്നെ ആകട്ടെ. യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലാത്ത ഉപദേശം പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു ഞാനും മടുത്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മെററ്റ്ലസ്സേ, നിങ്ങൾ തയ്യാറായിക്കൊള്ളുക. പീഡനായത്രങ്ങൾ സജ്ജമാക്കുക. ഇതമ്പാണികളെല്ലാം നന്നായി പഴുപ്പിക്കുക. ഞാൻ ഇതാവുന്നുകഴിഞ്ഞു. (മെററ്റ്ലസ് പോകുന്നു.)

(കർട്ടൻ)

റിം. രംഗം.

(അൻറിയോക്കസ്സ്; അഗാപ്പിറ്റ്സ്)

അൻറി--(മനഃക്ഷോഭത്തോടെ ആത്മഗതം. അഗാപ്പിറ്റ്സ് ഏകാഗ്രചിത്തതയോടുകൂടി മുട്ടിന്മേൽ നിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.)

അൻറി--സമയം അതിക്രമിക്കുന്നു. ഞാൻ മെററ്റ്ലസ്സിനു അനുമതി നൽകുകയും ചെയ്തുവല്ലോ. എന്നാൽ, ലൈസാഡർ ഇതറിയുമ്പോൾ എന്തുപറയും? ഈ കൃത്യം എന്റെ വാഗ്ദാനത്തിനു വിപരീതമല്ലയോ? ഭൃഷ്ടനായ ഈ പുരോഹിതന്റെ കോപാസതയിൽ നിന്നും പുത്രനെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നല്ലയോ ഞാൻ ശപഥം ചെയ്തത്?.... അല്ലോ, അതിനെന്ത്? ഞാൻ എന്റെ സകലശക്തിയും പ്രയോഗിച്ചില്ലേ? അയാളുടെ രാജദ്രോഹിയായ പുത്രനുവേണ്ടി എന്റെ ഉദ്യോഗം തന്നെ ഞാൻ അപകടത്തിലാക്കിയില്ലേ? ഞാൻ വിവേകപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ നാശത്തിനിടയാകും. അഗാപ്പിറ്റ്സിനെ അവർ പ്രഹരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ അവനെക്കൊല്ലുന്നതിന് അനുവദിച്ചുകൂടാ. ആ പുരോഹിതന്റെ ആലോചനാരഹിതമായ അതിതീക്ഷ്ണത തടയുന്നതിനു ഞാൻ തന്നെ അയാ

ളെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം. (അഗാപ്തിരസ്സിനോട്) അഗാപ്തിരസ്സിനോട്, ദണ്ഡനം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുൻപ് ഒരല്പസമയം നിനക്കനുവദിച്ചുതരുന്നു. നിന്റെ ഭാവിയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതിന് ആ സമയം നീ ഉപയോഗിക്കുക. അനുതപിക്കുന്നപക്ഷം പരിപൂർണ്ണമായ മാപ്പു നിനക്കു ലഭിക്കും. എന്നാൽ ഇനിയും നിന്റെ വിഡ്ഢിത്തത്തിൽ നീ സ്ഥിരമായി നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ വെറുവാക്കുകളേക്കാൾ കടുത്ത ചിലതിനോടെല്ലാം നീ മല്ലിടേണ്ടിവരും. റോമ്മാ രാജ്യനിയമമനുസരിച്ചുള്ള നിഷ്ഠനടപടികൾ നടത്തുന്നതിനു ഞാൻ നിബന്ധിതനാകും. മനസ്സിലായോ? നിന്റെ മർക്കടമുഴി എവിടെ വരെ എത്തുമെന്ന് അപ്പോൾ നമുക്കു കാണാം. (പോകുന്നു).

(കർട്ടൻ.)

൮-ാം രംഗം.

(അഗാപ്തിരസ്സ് തനിച്ച്--പിന്നീട് ക്രിസ്തീയബാലന്മാരും വിജ്ഞാപനം)

അഗാ—രക്തത്തിനു രക്തവും സ്നേഹത്തിനു സ്നേഹവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനു സാധിക്കുന്ന ആ മഹദ്ദീനം--അനേകനാളായി അത്യാശയോടെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ വിജയാവസരം-ഇതാകുന്നു. അല്ലയോ അനുഗ്രഹീതരായ രക്തസാക്ഷിപ്പുന്മാരേ, നിങ്ങൾ എന്റെ ചുറ്റും പറന്നുനിന്ന്, നിങ്ങളെ പരീക്ഷകളിലും പീഡനങ്ങളിലും ധൈര്യപ്പെടുത്തിയ ആ അജയ്യമായ സഹനശക്തി എന്റെ ആത്മാവിലും ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. സത്യത്തിന്റേയും മതത്തിന്റേയും യശോധാവളുത്തൈപ്പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള അഭീമാനപ്രദമായ ചുമതല ഇന്നേദിവസം നിങ്ങളുടെ ബലഹീനസോദരനായ എന്നിൽ നിപതിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന അത്യുത്തമമായ ഈ ചുമതല നിറുപ്പിക്കുന്നതിനു നിങ്ങൾ എന്നെ സഹായിക്കവിൻ.

(അഗാച്ഛിരസ്സു പാടുന്നു. പാട്ടിനിടയിൽ വിക്രമം ക്രീസ്തീ
യബാലന്മാരും അഗാച്ഛിരസ്സിനു അപ്രത്യക്ഷമായി പ്രവേശി
ച്ചു അവന്റെ ആനന്ദപാരവശ്യത്തെ ദർശിക്കുന്നു).

ഗാനം

(കാന്താ കാരുണ്യനെ--എ. മ).

പല്ലവി. ഏതോരാനന്ദമേ-
സന്തതം ആത്മാവേ (എന്നോ)

അ. പ. ചന്തം ഏറിടുന്ന
സ്വപ്നത്തിൻ കാഴ്ചയോ (എന്നോ)

ച. ഭാസുരമാം ദീപ്തിപൂരം
സന്തതം പ്രവഹിച്ചിടം
പാപ ഹിനമാകും
ആ നവജീവിതം- എത്രമാധുര്യമാം!
സ്വപ്നത്തിൻ കാഴ്ചയോ! (എന്നോ)

(ഭാഹര)

വാനവർ സ്മൃതി ഗായകർ പലർ
ഗാനമോ മധുരം പരം
ആദിചില്ലിതി നദുതിയില്ലിതി
നെന്നമീ നില നിന്നിടം. (എന്നോ)

അഗാ — (മുട്ടിന്മേൽ നിന്നു് ആനന്ദപാരവശ്യത്തോടു
കൂടി) എന്റെ നയനങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ പെട്ടെന്നു പ്രകാശിതമാ
യ ഇത്ര അത്ഭുത ദീപ്തിപൂരം എന്താണു്? എന്തൊരു രഹസ്യാന
ന്ദപ്രദയമാണു് എന്റെ ഹൃദയത്തെ നിമഗ്നമാക്കുന്നതു്? അതാ!
മോക്ഷവാതിലുകൾ തുറക്കപ്പെടുന്നു. പാടു ശ്രദ്ധിക്കുക; ശ്രദ്ധി
ക്കുക, എന്റെ ആത്മാവേ. ഒ! അമേയാനന്ദപ്രദമായ ദർശനമേ!
ഞാൻ ഇപ്പോഴും ഭ്രമവത്തുതന്നെയോ? അഥവാ, ദൈവദൂതന്മാർ
എന്നെ ശരീരത്തോടെ പാദീസായിലേക്കു് ആനയിച്ചുവോ?
പാരത്രിക സിംഹാസനാരൂഢനായ എന്റെ ദിവ്യരക്ഷകൻ
എന്നെ മാടിവിളിച്ചു് എനിക്കു് ഒരു സ്വപ്നീയമകുടം പ്രദാനം

ചെയ്യുന്നതിനെ ഞാൻ കാണുന്നു. ഹാ! എന്റെ കർത്താവേ, അങ്ങേപ്രതി, പീഡനങ്ങളും മരണവും സഹിക്കുന്നതിനു ഞാൻ ഭ്രമിയിലേക്കു പ്രത്യാഗമിക്കട്ടെ. ദണ്ഡനങ്ങളേ, നിങ്ങൾക്കു സപാഗതം. ഈദൃശമായ സൗഭാഗ്യവും ബഹുമാനവും എനിക്കു നൽകുന്ന മരണമേ, നിനക്കു സപാഗതം!

വിക്റ്റർ—അതി ക്രൂരമായ മരണത്തിനു മുൻപിൽ ഈദൃശമായ സന്തോഷവും ധൈര്യവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനു സത്യമതത്തിനല്ലാതെ ഒരിക്കലും സാധിക്കുകയില്ല. ഞാൻ അഗാപ്പിറ്ററസ്സിന്റെ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു.

൯-ാം രംഗം

അഗാ— (തിരിഞ്ഞിട്ട്) ആരത്ത്? വിക്റ്ററോ? നിങ്ങൾ ഈ സമയത്ത് ഇവിടെയോ?

വിക്റ്റർ—അതേ, അഗാപ്പിറ്ററസ്സേ, നിങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗീയാനന്ദഭൂതിക്കു ഞാൻ വിരഹ്നം വരുത്തിയെങ്കിൽ എന്നോടു സദയം ക്ഷമിക്കണം. നിങ്ങൾ എന്നെ ജയിച്ചു മർത്തിയിരിക്കുന്നു. (അഗാപ്പിറ്ററസ്സിന്റെ മുൻപിൽ മുട്ടുകുത്തിക്കൊണ്ടു്) ഞാനും ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായൊന്നു ഹൃദയപൂർവ്വം തുറന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

അഗാ— (പിടിച്ചെഴുന്നേല്പിച്ച്) അല്ലയോ; വിക്റ്ററേ! എത്രവലിയ സന്തോഷമാണ് നിങ്ങൾ എന്നിക്കു നൽകുന്നതു്. (പറമ്പുരം ആശ്ലേഷിക്കുന്നു.) ഇപ്പോൾ എന്നിക്കു സമാധാനമായിരിക്കുന്നതിനുകഴിയും. ദൈവം എന്റെ പ്രത്ഥന കേട്ടുകഴിഞ്ഞു. നാം ഇപ്പോൾ സഹോദരന്മാരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടേയും എന്റെയും പിതാക്കന്മാർ നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകനെ അറിയുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനിടയാകുമെന്ന് ഒരു ആന്തരികശബ്ദം എന്നോടൊപ്പുപറയുന്നു. (എല്ലാബാലന്മാരോടുമായി) പ്രിയസ്നേഹിതന്മാരേ, സഹോദരന്മാരേ, നമുക്കു

പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം ചെയ്യാം. അത്യാസ
ന്നമായിരിക്കുന്ന ഭയങ്കര പരീക്ഷകളിൽ എനിക്കു ശക്തിന
ല്കുന്നതിനു നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യാം.

(ക്രിസ്തീയബാലന്മാർ പഠനം.)

ഗാനം.

(പൂങ്കാവീൽ വാഴ്വര സഭയ്ക്കുവേണ്ടി എ. മ.)

- ൧ ഏറ്റവും പാരമ്യത്തിലാകാൻ--നിന്റെ
കൂട്ടായ് വിജയ സിദ്ധി നേടുവാൻ
വാത്സല്യഭാജനമായ സഹോദര-- (എ. മ.)
- ൨ രക്തം ചൊരിഞ്ഞിടാനമാഗ്രഹം--ദുഃഖ
വിശ്വാസമോടു സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തിക്കായ്
വാത്സല്യഭാജനമായ സഹോദര, (എ. മ.)
- ൩ രക്തം കുടിപ്പതിന്നു നൽകിടാം--ദേഹ-
മംഗം പ്രതിവലിച്ചു മീനൂവാൻ
ശൂരമൃഗങ്ങളേ--വ്യാഘ്രങ്ങളേ, വരിൻ (എ. മ.)
(കർട്ടൻ)

൩-ാം അങ്കം

രംഗം ൧. (ഒരു തോട്ട്)

(ക്രിസ്തീയബാലന്മാർ.)

വിക്റ്റർ — പ്രിയ സഹോദരന്മാരേ, അഗാപിറ്റസ്സ്
വളരെ ശക്തിയായി പ്പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. ആരാച്ചാരുടെ കൈയിൽ
നിന്നമണിഞ്ഞവർക്കു അതിഭക്തനായി വിലസി. അദ്ദേഹത്തി
ന്റെ ബാലനേത്രങ്ങൾക്കു മുൻപിൽ അഗ്നിശീഖകൾ ആകാശം
വരെ കത്തിക്കാളി. എന്നാൽ ഒരു ക്രിസ്തീയഹൃദയത്തെ ജയിക്കുന്ന
തിനു ഇവ ഒന്നിനും സാധിക്കുന്ന തല്ല. അവനെ ഭയാകലനാക്ക
ുന്നതിനോ, അവന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികസ്വൈര്യത്തെ തകർക്കുന്ന
തിനോ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. ആപൽദർശനത്താൽ ധീരനായി

ത്തിർന്ന നമ്മുടെ സുഹൃത്തുക്കൾ കടുത്ത പാഠപോലെ അമഞ്ചലനായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

ഹിപ്പോലിറാസ് — സാമ്രാജ്യസ്നേഹമാകട്ടെ, സന്തപ്തമായ പിതാവിനോടുള്ള ഭക്തിയാകട്ടെ, കരോരപീഡനായത്രങ്ങളുടെ ദർശനമാകട്ടെ, എന്നുവേണ്ടാ, യാതൊന്നുംതന്നെ അവന്റെ സുസ്ഥിരചിത്തത്തെ ഇളക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായില്ല. ഇത്ര അത്ഭുതകരമായുള്ള ശക്തിയെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതെന്താണ്? യാതൊരു തർക്കവുമില്ല; ദൈവസ്നേഹംതന്നെ.

ഫെലിക്സ് — ഹാ, ദൈവമേ! അങ്ങമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരു ഹൃദയത്തിന് ഭൗമികസന്തോഷങ്ങൾ എത്ര അനാസ്ഥാപ്രങ്ങളും നിഷ്കരപീഡനങ്ങൾ എത്ര മധുരതരങ്ങളുമായിരിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളിലേക്കിരുന്നെത്തിക്കുവാൻ മരിക്കുന്നതു് എത്ര സന്തോഷപ്രദം!

മാർട്ടിൻ — മെന്റെർല്ലസ്സിന്റെ നിർദ്ദയകരങ്ങൾ ക്രിസ്തീയരക്തത്തിൽ കുളിക്കുന്നു. അവന്റെ ഭയങ്കരപീഡനകൾ നമ്മുടെ രക്തസാക്ഷികളുടെ ശരീരങ്ങളെ മരിക്കുന്നതിനോടുകൂടുന്നു. കത്തികൾ മുറിക്കുകയും പന്തങ്ങൾ ദഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. എന്നാൽ നമ്മെക്കൊണ്ടു പിശാചിന്റെ ഉപകരണങ്ങളായ നിർജ്ജീവദേവന്മാരെ — അതേ, വെറും കല്ലും മരവും കൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള വികൃതരൂപങ്ങളെ — ആരാധിപ്പിക്കുന്നതിന് അവർക്ക് ഒരിക്കലും സാധിക്കുന്നതല്ല.

ഹിപ്പോലിറാസ് — നമ്മുടെ രക്തം ചൊരിയുന്നതുകൊണ്ടു് അവർക്കു് യാതൊരു പ്രയോജനവും കിട്ടുകയില്ല. അതിനാൽ ഓരോരുത്തരും ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സ്നേഹത്തെ പ്രതി പ്രവഹിക്കുന്നതിനു സന്നദ്ധമായ അമലവും തീക്ഷ്ണവുമായ ഓരോ മോരപ്പഴകളായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയ ശിരസ്സുകൾ ആരാച്ചാരുടെ വാളിനടിയിൽ തുരുതുരെ നിലംപതിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിന്റെ ഫലം എന്താണ്? ധീരോദാത്തന്മാരായ ആ വിരപ്പുരുഷന്മാരുടെ മാതൃകകളെ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി മരിക്ക

നത്തിന് വലകങ്കണരാധി അനേകായീരം അക്രൈസ്തവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ മുൻപിൽ അവരുടെ തല കുനിക്കുന്നു.

തിയോഫിലസ് — ക്രിസ്തീയനാമത്തെ ഭൂമുഖത്തുനിന്നും പാടെ ധ്യാനം വിട്ടുനിന്നതിന് ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് സദാ പരിശ്രമിക്കുന്നു. ഏതാദേശമായ ക്രൂരകൃത്യത്തിന് സന്തോഷം അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഭൂമിയും നരകവും നമുക്കുതിരായി സഖ്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗമാണ് നമ്മുടെ ഏകാവലംബം.

മർസെലിൻ - റോമ്മാ, അവളുടെ ഉത്തമസന്താനങ്ങളെ ഹനിക്കുന്നു. ഓ! റോമ്മാനഗരിയെ, വാത്സല്യഭാജനമായ റോമ്മായേ, നിന്നമണിഞ്ഞ നിന്റെ കരങ്ങളുടെ ഗതിയെ നീനിയന്ത്രിക്കുക. നിന്റെ ഇപ്പോഴത്തേ പ്രതാപപശ്ചാത്താപങ്ങൾക്കു നിദാനമായ, അനന്തശക്തിയായ ദിവ്യനാമനെ നിസാഷ്ടാംഗം വീണു പ്രണമിക്കുക. അപ്പോൾ ക്രിസ്തീയനാമം ഏറ്റവും അഭിമാനകരവും മഹത്തുമായിപ്പരിണമിക്കും.

ഫെലിക്സ് — തീർച്ചയായും ഒരിക്കൽ റോമ്മാ ക്രിസ്തീയമായിത്തീരും. അവളുടെ നിഷ്ഠൂര നിയമത്തിനാഹുതിയായിട്ടു ജീവരെല്ലാം അവൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട് — അതേ ക്രിസ്തുവിന്റെ വിജയചിഹ്നമായ കുരിശ് കാപ്പിറോൾകുന്നിന്റെ ഉപരിതലത്തിൽ പരിലസിക്കും. ക്രിസ്തു, സാമ്രാജ്യകേന്ദ്രമായ റോമ്മായുടെ ഏകമരത്യാധിപതി ആയി വാഴുകതന്നെ ചെയ്യും.

ഗാനം.

(ജഗത്രയറാണിമേരി ൨൧ സുഖജ്ഞാനഭവമഹായോഗിനി എ. മ.)

ജഗത്രയ നാമാ, സദാനന്ദദാ,
സകലേശസുതാ. (ജ.)

മ. നിഗമനിദാന, — നിഖിലവിധാന,
അപ്ലഹരനേശു പരാപരനേ — കരുണാകരനേ. (ജ.)

൨. നിരന്തരമോദാൽ — വരന്തരം താതാ,
ധരണിയിൽനിൻ മരണം ശരണം — ഭവസംഹരണം (ജ)

- ൩. തവതിരനാമ—ഓപനിയതു രോമ്മാ-
 ദ്വീപിലെങ്ങും മുഴങ്ങിടണം—പുകൾപൊങ്ങിടണം (ജ)
- ൪. നരകലമാകെ—കുരിശതിൻ കീഴിൽ
 സനാതനസാഹചര്യമാണിടണം—വിനതീണിടണം (ജ).
- ൫. അരുളകശാന്തി—അവനീചിലെങ്ങും
 വിരവൊടുനിൻ ഭരണംവരണം—ശുഭസംഭരണം (ജ).
 ഹിപ്പോലിററ്—രോമ്മാനഗരം ക്രിസ്തുവിന്റെ മുൻപിൽ
 സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ, കല്ലോ മരമോകൊണ്ടുണ്ടാ
 ക്കിയിട്ടുള്ള ഹൃദയങ്ങൾക്കുപോലും ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹപുരസ്സു
 രമായ വിളിയെ എതിർക്കുന്നതിനു സാധിക്കുന്നതല്ല. കന്യാമഠീ
 നമായ ഈ നവീന രോമ്മായെ കഴിയുന്നതുവേഗത്തിൽ യേശു
 നാഥാ, നീ സൃഷ്ടിക്കേണമേ.

രംഗം. ൨.

(മുൻപിലത്തേ അളുകൾതന്നെ. വലേരിയസ് പ്രവേശിക്കുന്നു.)

ഫെലിക്സ്— ആ വരുന്നതാരാണു്? ഓ! അതു പ്രധാനാ
 മാത്യന്റെ പുത്രനാണു്! അല്ലയോ വിക്റ്റോ, അവൻ വരുന്നതു
 കാണുമ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആപച്ഛങ്കകൾ ഉദിക്കുന്നു.

വലേരി— ഫെലിക്സേ, അല്ലാ ക്ഷമിക്കുക. ഞാൻ വ
 ലേരിയസ്സുതന്നെ. എന്നാൽ ഇതഃപന്ത്രന്തം ക്രിസ്തീയരക്തപാന
 ത്തിനുൽസുകനായിരുന്ന ആ കൂര വ്യാഖ്യമല്ല. ദൈവാനുഗ്രഹ
 ത്താൽ ഞാനും ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായ്.

ഫെലിക്സ്— ഞാൻ ഈ കേൾക്കുന്നതു വാസ്തുവമോ!

വിക്റ്റർ— വലേരിയസ്, ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയോ! നിങ്ങൾ
 ക്രിസ്ത്യാനിയോ!

വലേരി - - അല്ലയോ വിക്റ്റോ, ഞാൻ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന മ
 നോഹരമായ ഈ കുരിശു നീ കാണുക. നിരാശ്രയനും അന്ധനാ
 മായ എന്റെ നേരേ ദയാപരനായ ദൈവം തന്റെ അനുഗ്രഹ
 പ്രദമായ നേത്രങ്ങളെ തിരിച്ചു. എന്റെ ദിവ്യനാഥാ; അങ്ങേ

ക്ക് അനന്തമായ സ്തുതിയും മഹത്വവും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. അല്ലയോ അഗാധിരറസ്സേ, നിനക്കും ഞാൻ നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. നിന്റെ ശരീരത്തെ ദഹിപ്പിച്ച അഗ്നികത്തിക്കാളുന്നതിനിടയാക്കിയത് എന്റെ ബുദ്ധിഹീനമായ പകയാണ്. നിന്നെ വധിക്കുന്നതിനുള്ള കരങ്ങൾ നിന്റെ നേരെ തിരിച്ചതും ഞാൻ തന്നെ. എന്നാൽ നീയാകട്ടെ, നിന്റെ കരങ്ങൾ അനുഗ്രഹപൂർവ്വം എന്റെ നേരെ നീട്ടുകയും, പൊറുതിയുടെ ഈ അടയാളം— അതേ നിത്യാനന്ദപ്രദമായ ഈ ദാനം—എനിക്കു നൽകുകയും ചെയ്യൂ.

തിയോഫിലസ്— ദൈവത്തിനുസ്തുതി. കർത്താവേ, നിന്റെ നാമം മഹത്വപ്പെടട്ടെ. പ്രധാനമാത്രന്റെ പുത്രനും ഇതാനമ്മേപ്പോലെക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു അനുഗാമിയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. സാത്താൻ ക്രോധപരവശനാകുന്നതിൽ അത്ഭുതമില്ല. അവന്റെ രാജ്യം അധഃപതിക്കുന്നു. രോമ്മാ ഇതാ അവളുടെ ഘനവത്തായ വിലങ്ങുകളെ വലിച്ചെറിയുന്നു. സഹോദരന്മാരേ, വരുവിൻ നമുക്കു സന്തോഷഗീതങ്ങൾപാടിവിജയാനപിതനായ ക്രിസ്തുവിനെ സ്തുതിക്കാം.

പാട്ട്.

(സ്വാഗത ഗാനത്തിൻ രൂപത്തിൽ മട്ട്)

- ൧. തേജസ്സമാവൃതരായി ദിവി
രാജിക്കും വാനവരാരാധിക്കും
രാജാവും സ്രഷ്ടാവുമാകുംപരൻ
പൂജനീയനേശ്രക്രിസ്തു നാഥൻ (തേ.)
- ൨. ബെത്ലഹേമിൽ പണ്ടു പുല്കൂട്ടിലും
ഗാഗുൽത്താ തന്നിൽകരിശിന്മേലും
അദ്ദേഹം സുസ്സഷ്ടം കാണിച്ചില്ലേ?
ദൈവികശക്തി പ്രഭാവം നമ്മെ. (തേ.)

മാർസെലിൻ— അനേക നാളായി ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്ന ദേവന്മാരെ പരിത്യജിക്കുന്നതിനും നിന്ദിതരായ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ദൈവത്തെ അംഗീകരിച്ച് ആരാധിക്കുന്നതിനും നിങ്ങളെ

ളെ പ്രേരിപ്പിച്ച ആ അത്ഭുതകരമായ ദൈവാനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങളോടു പറയുക.

വലേരി— ഞാൻ അഗാപ്പിറ്റാസ്സിനെ അവന്റെ പീഡനങ്ങൾക്കിടയിൽകണ്ടു. അയ്യോ! എത്ര വേദകരമായ ഒരു കാഴ്ച! പിതാവിന്റെ സങ്കടം അവന്റെ ഹൃദയാന്തർഭാഗങ്ങളെ ഭേദിച്ചു. നയോപദേശങ്ങളും ഭീഷണിയും മമ്മട്ടികളും ഇതമ്പുമാട്ടുകളും, കാളന്നപന്തങ്ങളും തിളയ്ക്കുന്ന ദ്രാവകങ്ങളും അവനെ അധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നതിന് അവർ പ്രയോഗിച്ചു. തീർച്ചയായും അവൻ അടിപെട്ടുപോകുമെന്നു ഞാനും വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ അരനിമിഷനേരത്തേക്ക് സംശയിക്കുകപോലും ചെയ്യില്ല. ആ ദൂഷണം അവന്റെ ഭക്തിസുസ്ഥിരമായിരുന്നു. അന്യാദൃശമായ ഈ സ്ഥിരചിത്തതകളപ്പോൾ അഗാപ്പിറ്റാസ്സിന്റെ ദൈവം സാമ്രാജ്യദേവന്മാരെക്കാൾ ശക്തനും ഏകസത്യദൈവവുമായിരിക്കണമെന്നും, അദ്ദേഹത്തെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ എന്നും ഞാൻ തിരുമാനിച്ചു.

വിക്റ്റർ— ഞങ്ങളുടെ മധ്യത്തിൽ നിനക്കു വലിയ സൗജന്യം അനുഭവപ്പെടും. ക്രിസ്ത്യാനികൾ സദാ അനുഭവിക്കുന്ന സന്തോഷത്തിന് യാതൊരതിരുമില്ല.

വലേരി— നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽചേർന്നു നിങ്ങളുടെ ആനന്ദത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നതിന് എനിക്ക് വളരെ ആഗ്രഹമുണ്ട്. എന്നാൽ എനിക്ക് ഉടനെ പോകേണ്ട അത്യാവശ്യമുണ്ട്.

ഫിപ്പോലിറ്റ്— എന്താവശ്യമാണ്? എങ്ങോട്ടാണ് നിങ്ങൾ പോകുന്നത്?

വലേരി— ഇനിയും നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ അഗാപ്പിറ്റാസ്സിനെ രക്ഷിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾതന്നെ ഞാൻ ഫ്റെനേസ്സെ നഗരം വിട്ടുപോകയാണ്. മരുഭൂമിയിൽപോയി, കഴിഞ്ഞകാലത്തേ എന്റെ പാപങ്ങൾക്കു പരിഹാരം ചെയ്യണമെന്നും, പ്രതിദിനഭക്ഷണത്തിനുള്ളവക വിട്ടുതോറും യാചിച്ചു സമ്പാദിക്കണമെന്നുമത്രെ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. എന്റെ പ്രിയ ക്രിസ്തീയസഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ ഒരു യഥാ

തംക്രിസ്താനിയായി ജീവിച്ചു മരണമടയുന്നതിനുവേണ്ടി നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിച്ചിൻ.

ഗാനം.

(വെളിയിൽ പാരായെഴും അമലനെ! എ. മ).

ശ്രീയേശുനാമാ!—ദയാപയോനിയേ!

കൃപാജലത്താൽ—പാപപങ്കം കളകുമേ (ശ്രീ)

൧. ത്രിതൈക ദൈവമേ—തൃപ്താദവങ്കജം
വിനയമായ്—ദിനമിതിൽ—നമനം ചെയ്തീടുനേൻ (ശ്രീ)

൨. കൃശിൽ മരിച്ചൊരൻ—നാമൻറ ശോണിതം
മമനം—അതിലെഴും—പിഴകളെ കഴുകണം (ശ്രീ)

൩. സാക്ഷാലൊത്തമ—ക്രിസ്തീയജീവിതം
നയിച്ചുനിൻ—പാദതാർ—നമിച്ചിടാൻ—കനിയണം (ശ്രീ)

ഫെലിക്സ്— പുണ്യത്തെപ്പാപമായും, പാപത്തെപ്പരിഷ്കാരമായും പരിഗണിക്കുന്ന ഈ നഗരത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതു് വിജനമായ മരുഭൂമികളിൽ അധിവസിക്കുന്നതുതന്നെ; തർക്കമില്ല. ഞാനുംകൂടി നിങ്ങളെ അനുഗമിച്ചാലേന്തു? അല്ല, ഇവിടെത്താമസിക്കുന്നതായാൽ ഒരുപക്ഷേ രക്തസാക്ഷിമകടം സമ്പാദിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരംതന്നെ ലഭിച്ചേക്കാം.

മാർസെലിൻ— രക്തസാക്ഷിമകടിയോ? അയ്യോ! എത്ര വലിയ ഭാഗ്യം!

ഫിലോലാറാ— നാമെല്ലാവരും ക്രിസ്താനികളാണ്. വൻകാഴ്ചകളുടെ ഏകാന്തതയിലോ, മല്ലരംഗത്തിൻറ നിണമണിഞ്ഞ തറയിലോ, എന്തുവേണ്ടോ, എവിടെയായാലും ക്രിസ്താനികളായി മരിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യംകൂടി നമുക്കു സിദ്ധിച്ചാൽമതി. മരണത്തെ നാം ലേശവും ഭയപ്പെടുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി മരിക്കുന്നതു് അനന്തമായ ആനന്ദമത്രെ.

വിക്റ്റർ— വരുവിൻ നമുക്കു പോയി അഗാപിററസ്സിനെ സന്ദർശിക്കാം.

(സകലരും പോകുന്നു.) (കർട്ടൻ)

൩-ാം രംഗം

(കൊലയാറ്റ)

(അഗാധിരസ്സ് അർദ്ധനഗ്നനായും നിണമണിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങളോടു കൂടിയും ഒരു തുണോടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദേഹത്തുകൂടി രക്തം ഒലിക്കുന്നു. ഒരു അർദ്ധവൃത്താകാരത്തിൽ, വിക്ലരും ക്രിസ്തീയബാലന്മാരും അവന്റെ ചുറ്റും മുട്ടുകുത്തിനില്ക്കുന്നു)

വിക്റ്റർ — അയ്യോ! അഗാധിരസ്സേ, ഇത്രവലിയ ക്രൂരതചെയ്യാൻ ആർക്കാണു തോന്നുക.

അഗാ — (സാവധാനം) വിക്ലരേ, കരയാതിരിക്കുക. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി പീഡനങ്ങളും സങ്കടങ്ങളും സന്തോഷത്തോടെ സഹിക്കുക. എന്റെ പരമനാഥനുവേണ്ടി അല്പമെങ്കിലും സങ്കടങ്ങൾ സഹിക്കുന്നതിനു സാധിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ അത്യധികം സന്തോഷിക്കുന്നു. എത്ര അത്ഭുതകരമായ വിധത്തിൽ അദ്ദേഹം എന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. പ്രിയ സഹോദരന്മാരേ, എന്റെ അന്ത്യശ്വാസംവരെ നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ സ്നേഹത്തിനുപ്രതിസ്നേഹം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനു്, നിങ്ങളുടെ സഹായത്തിന്റേതല്ല എന്ന സഹായിക്കുവിൻ.

പാട്ട്

(രാമനാഥമേ എന്ന മട്ട്)

രക്തസാക്ഷിയായ് എന്നെയും-സഹിക്കണേ!
 ഹൃദിപരമലിവൊടു. (രക്ത)
 മന്ത്യാരക്ഷചെയ്തതിനായ്-കൂശിൽനി-യെന്നപോൽ-
 ഉരുതരകൃപയൊടു (രക്ത)
 ഐഹികമായുള്ള യാതൊന്നിന്മേലും
 മോഹമെനിക്കുള്ളിൽ തോന്നിച്ചിടാതെ
 താതനു ഞാനേകനെനോത്തിടാതെ
 അർപ്പണം-ചെയ്തനിൻ
 പദമതിൽ ജഡമിതു (രക്ത)

(കർട്ടൻ)

൪-ാം രംഗം.

(അൻറിയോക്കസ്സിന്റെ ഭവനം)

(അൻറിയോക്കസ്സ്, മെറൊല്ലസ്സ്, പടയാളികൾ.)

അൻറി— അഗാപ്പിററസ്സിനു യാതൊരു കല്പക്കവുമില്ല അതു നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? അവനെ ഉൻമൂലനം ചെയ്തു നിലംപതിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നാം പണിപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കിയ ആ കൊടുങ്കാറ്റ്, ഇതാ മന്ദമാരുതനതുല്യം കടന്നുപോയിരിക്കുന്നു. അവന്റെ ഉന്നതമായ നെററിത്തടം മുന്വേപ്പോലെതന്നെ, ഭാസുരവും പ്രശാന്തമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അവന്റെ ശരീരം പന്തങ്ങൾകൊണ്ടു ചുടുകയും, ദേഹമാസകലം അടിച്ചുപൊട്ടിക്കുകയും, മാംസപേശികൾ പരിച്ചു മീന്തുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും അവന്റെ നേത്രങ്ങളിൽനിന്നും ഒരുതുളിക്കണ്ണുനീർ പൊഴികയാകട്ടെ, അധരപ്പുടങ്ങളിൽനിന്നും ഒരു ദീർഘനിശ്വാസം പുറപ്പെടുകയാകട്ടെ ചെയ്തിട്ടില്ല. കൂടുതൽപീഡനങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതുപോലെ, അതിശ്രുതവും പ്രസന്നവുമായ ഒരു മന്ദഹാസംമാത്രം അപ്പോൾ അഗാപ്പിററസ്സിന്റെ മുഖത്തു കളിയാടി. ഇത്ര അത്ഭുതകരമായ ഡൈയ്യം ഈ ബാലനിൽ എങ്ങനെ ഉണ്ടായി?

മെറൊ— മന്ത്രവാദം; പെട്ടാ മന്ത്രവാദം; അല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും.

അൻറി— ഇന്നലത്തേ അത്ഭുതസംഭവം നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ? അവന്റെ കൈകാലുകളിൽ നിന്നും വിലങ്ങു തനിയേ താഴെ വീണു. അവനെ അടിച്ചുവരുടെ കരങ്ങൾ തളർന്നു അശക്തങ്ങളായിപ്പരിണമിച്ചു. എന്നുമാത്രമല്ല... ..

മെറൊ— ഓഹോ! മനസ്സിലായി! ഈ നാരകീയ വിദ്വകൾ അന്ധവിശ്വാസഭരിതനായ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ വല്ലാതെ ഇളക്കി വശാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അൻറിയോക്കസ്സേ, നിങ്ങളുടെ ആ നേത്രങ്ങളിൽ ഭീതിയുടെ, അഥവാ, ക്രിസ്ത്യാനികളോടുള്ള അ

നഭവത്തിന്റെ ഒരു നിഴൽ ഒളിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ട്. നിങ്ങളും ഒരു ദേവദ്രോഹിയായിത്തീരുകമോ?

അൻറി-- ഇല്ല; ഞാൻ നമ്മുടെ ദേവന്മാരെ ആരാധിക്കുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഏകാവലംബമായ ബലിഷ്ഠ സന്താനങ്ങളെ നിഷ്കർമ്മം നിഗ്രഹിക്കുന്നതിന് എനിക്കു് അനല്പമായ വൈമനസ്സുണ്ട്. മർദ്ദനവും കൂട്ടുകൊലയും കൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവും കാണുന്നില്ല. പിന്നെ എന്തിന്, ഭ്രാന്തമിത്തനായി പാഞ്ഞു നടന്നു്, കൊലയ്ക്കു വിധിക്കുകയും സഹപെരന്മാരുടെ രക്തത്തിൽ കുളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു?

മെററ്റ്ലൂ— (ആത്മഗതം) അൻറിയോക്കസ്സിനോ ഇളക്കും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ദയാശീലന്മാരായ ദേവന്മാർക്കുവേണ്ടി ഒരുതുളിരക്തം ചൊരിയുന്നതിന് അവൻ മടിക്കുന്നു. മഹാദേവാ! അവൻ നശിക്കണേ! (അൻറിയോക്കസ്സിനോടു്) ദേവന്മാരുടെ നേരെയുള്ള പരിശുദ്ധമായ ചുമതല നിവൃത്തിക്കുന്നതിന്നു നിങ്ങൾ മടിക്കുന്നുവോ? അല്ലയോ അമർത്ത്യരായ ദേവന്മാരേ, ഞങ്ങളുടെ ഉദാസീനത നിങ്ങളുടെ ന്യായമായ കോപത്തെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുന്നതായാൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രബല സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ആലംബം എന്തു്? മതാചാരനിഷ്ഠയുടെ അഭാവം തീർച്ചയായും റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അധഃപതനത്തെ ത്വരിതപ്പെടുത്തും.

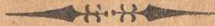
അൻറി-- ഈ ഒച്ചപ്പാടെല്ലാം എന്തിന്? വെറുതെ കണ്ണു ക്ഷോഭം ചെയ്യാതിരിപ്പൂ, മെററ്റ്ലൂസ്സേ. ഒട്ടും ഭയപ്പെടേണ്ടാ. ദേവന്മാർക്ക് അവരുടെ അവകാശം ലഭിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. എന്നാൽ ആ ബാലനെ നമ്മുടെ ദേവന്മാരുടെ ആരാധകനാക്കുന്നതിന് ഇനിയും സാധിച്ചേക്കാം. നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായ വാദങ്ങളോ, വല്ല ആർദ്രവചനങ്ങളോ അവന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്पर्ശിച്ചേക്കാം. നിങ്ങൾപോയി ആ ബാലനെ രക്ഷിക്കുന്നതിന് ശ്രമിക്കുക.

മെററ്റ് - അവന്റെമേൽ മരണശിക്ഷ വിധിക്കുന്നതി

നം നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യുമില്ല; ഇല്ലേ? ഹാ! എനിക്കധികാരമുണ്ടാ
യിരുന്നെങ്കിൽ.....

അൻറി— ഒട്ടും ഭയപ്പെടേണ്ടാ. അല്ലയോ മെറല്ലസ്സേ,
അനുതപ്തമായ ഒരു ഹൃദയത്തിൽ നിന്നുയരുന്ന സൗരശ്ചക്രം
മായ പ്രാർത്ഥനമൂലം ദേവന്മാർക്ക്, നിർബന്ധബുദ്ധിയായ ദേവദൂ
ഷകന്റെ ഭീകരമായ അട്ടഹാസംനിമിത്തം ലഭിക്കാവുന്നതിനേ
ക്കാൾ വളരെ അധികംമാഹാത്മ്യം സിദ്ധിക്കുന്നതാണ്. അവനു
സുബോധമുണ്ടാകുന്നതിനു കഴിച്ചുള്ള സകല മാർഗ്ഗങ്ങളും നി
ങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുക. ഞാനും വേണ്ടതുപോലെ ഉപദേശിച്ചു
നോക്കാം. നമ്മുടെ ഒരുദായപൂർവ്വകമായ ഈ അവസാനപരിശ്ര
മംകൊണ്ടും യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഘാതകൻ അ
വന്റെ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കട്ടെ.

മെറററ — ഭേഷ്! വിജയം ഹസ്തഗതമായിരിക്കുന്നു. അ
ഗാപ്പിററസ്സ്; ബലിപീഠത്തിന്മേൽ ദേവന്മാരുടെ കോപത്തിനു
പരിഹാരം ചെയ്യുന്നതാണെന്നു ഞാൻ ശ്വപഥം ചെയ്യുന്നു.
(പോകുന്നു).

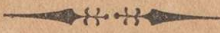

ഒ-ാം രംഗം

(അൻറിയോക്കസ്സ് ഏകനായി: വളരെ ചഞ്ചലതയോടെ)

അൻറി—ഹാ! മെറല്ലസ്സ് എന്നെയും ഭീഷണിപ്പെടു
ത്തുന്നു. ആ പരമദാഷ്ട്യൻ! ഒരു വ്യാഘ്രത്തിനു പോലും ആ നിമ
നുള്ളതിനേക്കാൾ ആർദ്രമായ ഹൃദയം ഉണ്ട്. രോമ്മാനഗരത്തി
ന്റെ ഉത്തമസന്താനങ്ങളെ ഹനിക്കുതിനു, ജപലിക്കുന്നകണ്ണു
കളും ഉരക്കൻ വാളുമായി ഇതാ ആ ഭയങ്കരസത്വം പുറപ്പെട്ടിരി
ക്കുന്നു. എത്ര ഭയങ്കരമായ ദരവസ്ഥ. പശ്ചാത്താപവും അനുക്
മ്പയും എന്റെ ഹൃദയകവാടങ്ങളെ ഭേദിച്ചിരിക്കുന്നു.....അല്ല!
ആർക്കുവേണ്ടി? ഞാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും ദയാപുരസ്സുരം ചെയ്തു
വാശാനങ്ങളെല്ലാം അവഗണിച്ചവനുവേണ്ടിയോ? എനിക്കു

തന്നെ ആപത്തിനിടയാക്കിയും, അവന്റെ മനസ്സിനെതിരായും അവനെ ഞാൻ രക്ഷിക്കണമോ? ആസൂരമായ ആ ജളകത്തിന്റെ കടിയിൽ നിന്നും ഞാൻ അഗാപിരസ്സിനെ രക്ഷിച്ചാൽ, ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ അത് എന്റെ കഴുത്തിൽ ചാടിവിണ്, അതിന്റെ വീർത്തവയറു പൊട്ടുന്നതുവരെ എന്റെ രക്തം കടിക്കും. അഗാപിരസ്സിനെ രക്ഷിച്ചാൽ എനിക്കുനാശം. എങ്കിലും, അതിനീ ചമായ ഒരു ബലിപാത്തിൽ പാവനവും നിസ്സുപാത്മവുമായ ആ യുവരക്തം ചൊരിയുന്നതിന് എനിക്കു മനസ്സുവരുന്നില്ല. ഒരു കാട്ടാളനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു ഉത്തമ പൌരനെ വധിക്കുന്നതെന്തിനു? ഒരു സമയത്തുതന്നെ മെറാല്യസ്സിനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയും ബാലനെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു വല്ലമാറ്റവും ഉണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ഒന്നുകൂടി പരിശ്രമിച്ചുനോക്കും.

11-ാം രംഗം.

(അൻറിയോക്കസ്സ്, ലൈസാൻഡർ, പടയാളികൾ)

ലൈസാ— ചക്രവർത്തിതിരുമനസ്സു കൊണ്ട് ഏറ്റവും ഗൗരവകരമായ ഏതോ കായ്ത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നതിനു യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ല. അഗാപിരസ്സുവിടേ? അൻറിയോക്കസ്സേ, നിങ്ങൾ ഒന്നും മിണ്ടാത്തതെന്തുകൊണ്ട്? എന്താണ് സംഭവിച്ചത്? എന്റെ കൂത്തിന് എന്തെങ്കിലും ഉപദ്രവം പറ്റിയോ?

അൻറി— അവനെ കാണുന്നത് കണ്ണനിർ പ്രവാഹത്തിനു കാരണമാകുമെന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

ലൈസാ— ഞാൻ അവന്റെ പിതാവാണ്. അൻറിയോക്കസ്സേ, ഇതാ എന്നെ കൊന്നുകൊള്ളുക. നിങ്ങളുടെ വാൾ എന്റെ തകർന്ന വൃദ്ധഹൃദയത്തെ പിളർന്നുകൊള്ളട്ടെ! എന്നാലും എന്റെ മകനെ നീ രക്ഷിക്കുക.

അൻറി— പടയാളികളേ, നിങ്ങൾ ആ ബാലനെ ഇങ്ങ

കൊണ്ടുവരുവിൻ. അല്ലയോ ലൈസാൻഡരേ, നിങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങൾ എന്റെ ഹൃദയത്തെയും ഭേദിക്കുന്നു.

ലൈസാ—അങ്ങിനെയെങ്കിൽ എന്നെ വധിക്കുക എന്റെ പുത്രനെ രക്ഷിക്കുക. നിങ്ങളുടെ സന്ദേഹം കാണുമ്പോൾ എന്റെ സങ്കടം ശതഗുണീഭവിക്കുന്നു.

അൻറി—എന്റെ ആഗ്രഹം നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. നിങ്ങളുടെ പുത്രൻ അവന്റെ പിതാവിനെ സ്നേഹിക്കാതെ ചെയ്യട്ടെ. എന്നാൽ അവനു യാതൊരുപദ്രവവും നേരിടുന്നതല്ല.

ലൈസാ— ഇപ്പോൾ അവനെക്കാണുന്നതിനു് എന്നെ അനുവദിക്കുമോ?

അൻറി—....ഇതാ അവൻ വന്നുകഴിഞ്ഞു.

9-ാം രംഗം

(മുൻ രംഗത്തിലേ ആളുകളും അഗാപ്പിററസ്സും)
(അഗാപ്പിററസ്സ് നിണമണിഞ്ഞ ഒരു ഇടുങ്ങിയ ബെനിയൻ ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. പടയാളികൾ താങ്ങിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു).

ലൈസാ—ഞാൻ ഈ കാണുന്നതു എന്താണ്. അയ്യോ! അഗാപ്പിററസ്സേ! എന്റെ മകനേ! നിന്നോടുള്ള ദുഃഖം എത്ര ക്രൂരമായിരിക്കുന്നു (പടയാളികൾക്കു പകരം താങ്ങുന്നു).

പാട്ട്.

(പത്തിനി കണ്ണുകിയെ-- എ. മ).

ആഹാ! യെൻ കണ്ടണിയേ-എന്റെ-
ആശയ്ക്കേ കാലംബമേ,
അയ്യോ നിൻ. പൂവൽ മെയ് രക്തത്തിൽ കാണാനും
സംഗതി വന്നിതല്ലോ!
നിൻമുഖം കണ്ടിടുകിൽ-ഹാ! ഹാ!
ഏതൊരു മർത്യനിദം

നിഷ്ഠരമായി പ്രവർത്തിപ്പതിനുള്ള

ദൃഷ്ടമായ തീർന്നിട്ടുമോ?

മെറെറല്ലസ്സത്യാഹിത-മേവം

സംഭവിപ്പിക്കും ദിവ്യം.

അയ്യയ്യോ! ദേവന്മാർ കൈവിട്ടോ യെന്നെ യി

വാർലക്യ കാലത്തിങ്കൽ.

അഗ്നം— പ്രിയ പിതാവേ, കരയാതിരിക്കുക. എനിക്കു യാ
തൊരസുഖവുമില്ല. പരിപൂർണ്ണ സുഖമാണ്.

ലൈസാ — (ബാലന്റെ കരങ്ങൾ സ്തർശിച്ചുകൊണ്ടു)
നി മരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. എനിട്ടും ഞാൻ കരയാതിരിക്കണമെ
ന്നോ? ഹാ! എന്റെ മകനേ!

അഗ്നം— പ്രിയ പിതാവേ, കരയാതിരിക്കുക. ഞാൻ അ
ത്യധികമായ ആനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നു. എന്റെ ദൈവത്തിനു
വേണ്ടി പീഡകൾ സഹിക്കുന്നതു്, എത്ര സന്തോഷകരമാണെ
ന്നറിയുന്നതിനു്, അങ്ങേയ്ക്കു സാധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്രനന്നാ
യിരുന്നു.

ലൈസാ— നിന്റെ മുറിയുകൾ എപ്രകാരം എന്റെ
മരണകാരണമായിത്തീരുന്നുവെന്നറിയുന്നതിനു നിനക്കു സംധി
ച്ചിരുന്നെങ്കിൽ മതിയായിരുന്നു.

അഗ്നം— അല്ലയോ, അൻറിയോക്കസ്സേ, എന്റെ ജീവ
നെ രക്ഷിക്കരുതേ! ഞാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും ആവശ്യപ്പെട്ട് കൂടു
മരണം എനിക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുക. ഞാൻ മരിക്കുന്നതിനു മു
മ്പ് ഒരൊറ്റ ആഗ്രഹം മാത്രമേ എനിക്കറിയിക്കുന്നുള്ളൂ. എ
ന്റെ പിതാവും നിങ്ങളും ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീരുന്നതിനിട
യാകട്ടെ. ഈ ഫേർനേസ്സേ പട്ടണവും, സാഗ്രാജ്യകേന്ദ്രമായ
റോമ്മായും, പെരളാഗ്രനിഭന്നമായ ഈ ഇത്താല്യാരാജ്യവും, അതി
വിസ്തൃതമായ നമ്മുടെ സാഗ്രാജ്യം മുഴുവനും, എന്നുവേണ്ടു, ലോ
കമത്രയും ക്രിസ്തുനാമനായ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം

വീണ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിവ്യമാഹാത്മ്യത്തെ വിനയപൂർവ്വം അംഗീകരിക്കുന്നതിന് സർവ്വശക്തൻ ഇടയാക്കട്ടെ!

അൻറി—നിന്നെ വധിക്കുന്നതിനു നീ എന്നോടാവശ്യപ്പെടുന്നു. അഗാപ്പിററസ്സേ, അതൊരിക്കലും പാടില്ല. നീ നീണ്ടാൾ ജീവിക്കുക. നീ ചെറുപ്പമാണ്. നിന്റെ പിതാവ് ധനികനും മാന്യനുംമാണ്. അദ്ദേഹം നിന്നെ ഹൃദയപൂർവ്വം സ്നേഹിക്കുകയും നിന്റെ സുഖസന്തോഷങ്ങൾക്കായി അശ്രാന്തം പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചക്രവർത്തിതിരുമനസ്സുകൊണ്ട്, നിന്നെ നമ്മുടെ രാജകുമാരന്മാരുടെ സഖാവും, അവരുടെ സുഖസന്തോഷങ്ങളുടെ പങ്കാളിയും ആക്കുന്നതാണ്. നിന്റെ ഭാഗ്യം നിന്നിൽത്തന്നെ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നു. ഒരൊറ്റ വാക്ക്; ഒരേകൃത്യം ധാരാളം മതി. നമ്മുടെ ദേവന്മാർക്ക് ക്ഷണികമായ ആരാധനയെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതിന്, എന്തു നിരർത്ഥകമായ തടസ്സമാണ്, നിന്നെ പ്രതിരോധിക്കുന്നത്?

അഗാ—അവർ ദേവന്മാരെല്ലെന്നുള്ളതുതന്നെ. ക്രിസ്തു മാത്രമാണ് ദൈവം. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്നു.

ലൈസാ—എന്റെ മകനേ, നീ എന്റെ ഹൃദയം തകർക്കുന്നു. നമ്മുടെ ദേവന്മാരെ ആരാധിക്കുക; ക്രിസ്തുവിനെ പരിത്യജിക്കുക.

അഗാ—ഇല്ല; എന്റെ സ്നേഹനാഥാ, ഒരിക്കലും ഞാൻ അങ്ങനെ ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല. അങ്ങ് എന്നെ സഹായിക്കണമേ!

അൻറി—കൊള്ളാം; അത്രനിബന്ധമാണെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിനെ സേവിച്ചുകൊള്ളുക; എന്നാൽ നമ്മുടെ സാമ്രാജ്യദേവന്മാരെക്കൂടി നീ ആരാധിക്കുക. ഇതിനു നീ തടസ്സം പറയരുത്.

അഗാ—ഏകസത്യദൈവം ക്രിസ്തുമാത്രമാണ്. വേറെയാതൊരുവക ദേവനെയും ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നതല്ല.

അൻറി—വേണ്ടിടത്തോളം ഞാൻ കേട്ടുകഴിഞ്ഞു. പടയാളികളേ, നിങ്ങൾ അവനെ കൊണ്ടുപോവിൻ (പടയാളികൾ അഗാപ്പിററസ്സിനെ താങ്ങുന്നു).

ലൈസാ—എവിടേയ്ക്കു്?

അൻറി— ദേവദൂഷകന്മാർക്കു തക്കശീക്ഷ നല്കുന്ന ആ സ്ഥലത്തേയ്ക്കു്.

ലൈസാ—(ഗവണ്ണരുടെ മുഖിൽ മുട്ടുകുത്തിക്കൊണ്ടു്) അൻറിയോക്കസ്സേ, കരുണയുണ്ടാകണമേ. എന്റെ പുത്രന്റെ മേൽ ദയതോന്നണമേ. ചക്രവർത്തിതിരുമേനിയെക്കാണുന്നതിനു് എനിക്കു സമയം തരിക. അനേകം ആയോധനങ്ങളിൽ ഞാൻ ഏറ്റിട്ടുള്ള മുറിവുകളേയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതാകകളുടെ നിഴലിൽ ധീരസമരം ചെയ്തു് വീരസ്വപ്നമടഞ്ഞ എന്റെ പുത്രന്മാരേയും കരിച്ചു്, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കട്ടെ. എന്റെ പുത്രൻ ഇനിയും ജീവിച്ചിരുന്നു്, ചക്രവർത്തി തിരുമേനിക്കും, നമ്മുടെ സാമ്രാജ്യത്തിനും സേവനം ചെയ്യുന്നതിനു സാധിക്കുമെങ്കിൽ എന്റെ ധമനികളിൽക്കൂടി നിരുന്മേഷമായി പ്രവഹിക്കുന്ന അവസാനത്തെ രക്തത്തുള്ളികളുടെ നിങ്ങൾ ചൊരിഞ്ഞുകൊള്ളുക.

അൻറി— (ലൈസാൻഡറിനെ പിടിച്ചെഴുന്നേൽപ്പിച്ചിട്ടു്) കൊള്ളാം: ചക്രവർത്തി തിരുമേനിയെ കാണുക. നിങ്ങളുടെ ശ്രമം വിജയപ്രദമായിപ്പരിണമിക്കട്ടെ.

ലൈസാ— ഞാൻ തിരിച്ചു വരുന്നതുവരെ എന്റെ പുത്രനെ രക്ഷിക്കുക. ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും ഒരു പിതാവാണ്. തീർച്ചയായും അദ്ദേഹത്തിനു് എന്നോടു സഹതാപം തോന്നുകയും, എന്റെ പുത്രനെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും

അൻറി— സ്നേഹിതാ, പോവുക. ഒട്ടും ഭയപ്പെടേണ്ടാ, നിങ്ങളുടെ പുത്രനു യാതൊരുപദ്രവവും നേരിടുകയില്ല. ഞാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊള്ളാം. (ലൈസാൻഡർ പോകുന്നു)

൮-ാം രംഗം.

അൻറി— അഗാപ്പിററസ്സേ, നിന്റെ പിതാവിന്റെ ഏദയത്തെ നീ തകർക്കുന്നു. നിന്റെ പിതൃസ്നേഹമെവിടെ? (ഇരിക്കുന്നു).

അഗാ — എന്നെ അടിക്കുകയോ, പീഡിപ്പിക്കുകയോ, എന്റെ അവയവങ്ങൾ വലിച്ചു കീറുകയോ ചെയ്തുകൊള്ളുക. എന്നാൽ, ദയവായി എന്റെ പിതാവിന്റെ കഷ്ടതകളേയും സങ്കടങ്ങളേയും എന്നെ അനുസ്മരിപ്പിക്കരുതേ.

അൻറി— നിനക്കു്, അദ്ദേഹത്തോടുള്ള സ്നേഹം എനിക്കു നന്നായറിയാം. എന്നുമാത്രമല്ല, നിന്റെ മതമാണു് സത്യമതമെന്നും എനിക്കു ബോധമുണ്ടു്. എന്റെ ഈ ഉന്നത സ്ഥാനമാനങ്ങൾ പ്രതിബന്ധമായി നിന്നിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഞാനും ക്രിസ്തുവിനൊക്കെയായിരുന്നു. എന്റെ ഉദ്യോഗവും ഒരു പക്ഷേ ജീവൻതന്നെയും അപകടത്തിലായേക്കാം.

ഗാനം

(ആദിമൂലമാന സുശീല എ. മ).

പല്ലവി: സ്നേഹശീലാ! സുശീലാ! ധീരബാലാ!
ഘടിവൈമല്യതാത ഭക്തിപാലാ!

മ: ൧. സായുജ്യമതളം താവകവിമലം
പുരുമതം അവനിതലേ
ജയമാളിടും ജയമാളിടും

നിത്യസത്യാനന്ദ പ്രദമോലും
മമലോലാശ്ചത്തിലമെൻബാലാ!

മ. ൨. ഭയന്നത്യാഭ്രഷണം സ്ഥാനങ്ങളൊന്നുമേ
ഇല്ലി പനെങ്കിൽ പ്രീതിയോടെ
നിനക്കിമ്പമെഴും ക്രിസ്തുപാദം
ഭംഗമെന്യെ ഭജിപ്പേനമംബാലാ.

അഗാ— നിങ്ങൾ സത്യവെളിച്ചം കാണുന്നതിനും അതി

നെ അനുഗമിക്കുന്നതിനും ഇടയാകണമേ, എന്നായിരിക്കും എന്റെ അവസാന പ്രാർത്ഥന.

അൻറി— ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഈ പട്ടണത്തിൽ എഴുന്നള്ളിത്താമസിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ, ഒരല്പസമയത്തേക്കു നിന്റെ മതം മാറ്റി, നിന്നെയും നിന്റെ പിതാവിനെയും രക്ഷിക്കുന്നതിന്, നീ ഉദ്യമിക്കാത്തതെന്തു്?

അഗ്ന— ഒരിക്കലും നിവൃത്തിയില്ല. ക്രിസ്തുമാത്രം എപ്പോഴും എന്റെ ആരാധനാവിഷയമാണ്. ഞാൻ ഒരു ക്ഷണനേരത്തേക്കുപോലും, അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിക്കാതെയോ ആരാധിക്കാതെയോ ഇരിക്കുന്നതല്ല.

൯ാം രംഗം.

അൻറി— (എഴുന്നേറ്റിട്ട്) വാങ്ങും മെറൊല്ലസ്സോ? അവൻ എപ്പോൾ എന്റെ കൺമുന്ധിൽ കാണാതാകും! (മെറൊല്ലസ്സു പ്രവേശിക്കുന്നു).

മെറൊ— ഞാൻ രക്തം കുടിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എങ്കിലും ഇനിയും എന്റെ ലാഹം തീർന്നിട്ടില്ല. അൻറിയോക്കസ്സേ, നിങ്ങളുടെ വാഗ്ദാനം നിറവേറാത്തതെന്തു്? ക്രിസ്തീയ സ്നേഹിതന്മാരെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നതിന്, നിങ്ങളുടെ ആർദ്രഹൃദയം ഇനിയും പണിപ്പെടുന്നുവോ? ഈ ബാലനെക്കൊണ്ടുപോയി ദേവന്മാർക്കു ബലികഴിക്കുന്നതിനാണ് ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു്. ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലേ കല്പന പെണ്ഡിതമാണ്. ഇനിയും താമസം പാടില്ല.

അൻറി— അതേ, ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലേ കല്പന താമസിയാതെതന്നെ ലഭിക്കും.

മെറൊ— താമസിയാതെതന്നെ ലഭിക്കുമെന്നോ? എന്തു്? നിങ്ങൾ ഇനിയും കല്പനയ്ക്കു കാത്തിരിക്കുകയാണോ? ബഹു കേമമായി. കല്പന അയച്ചിട്ട് സമയം എത്രയായി. ഈ ഘനേസ്സെ നഗരത്തിലുകൂട്ടികൾക്കുപോലും, ആ വിവരം അറിയാം.

ഉടൻ കല്പന നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നും, അവർവേലും ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

അൻറി— ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സു കൊണ്ടു; ഇനിയും അതു റദ്ദ് ചെയ്തേക്കാം.

മെറൈ— ഇനിയും തമസം പാടില്ല. പടയാളികളേ, വരുവിൻ.

൧൦-ാം രംഗം.

(മുൻരംഗത്തിലേ ആളുകളും ചക്രവർത്തിയുടെ പടയാളികളും)

മെറൈ— അൻറിയോക്കസ്സേ, എന്തെങ്കെളിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള നിങ്ങളുടെ ശ്രമം വെറും നിഷ്ഫലമാണ്. ഈ സാമ്രാജ്യത്തിലേ യാതൊരു ഗവർണർക്കും എന്നോടു നേടുന്നതിനു സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നു നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടേ? ഇതാ ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സു കൊണ്ടു എനിക്കയച്ചു തന്നിട്ടുള്ള പ്രീട്ടോറിയൻ ഭടന്മാർ. അഗാപ്പിററസ്സിനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതിനു എനിക്കത്തരവു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. (അഗാപ്പിററസ്സിന്റെ സമീപത്തേയ്ക്കു കടന്നു).

അൻറി— എടാ നീചാ, പോ ദൂരെ. ഈ അരമനയിലും ഈ പട്ടണത്തിലും എന്റെ അധികാരം ധിക്കരിക്കുന്നവനാൽ?

മെറൈ— ദിവ്യനായ ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സു കൊണ്ടുതന്നെ. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനപ്രകാരം വന്നിരിക്കയാണു്. ഉദ്യോഗത്തിലോ, ജീവനിലോ കൊതിയുണ്ടെങ്കിൽ കൂടുതൽ അതൃപ്തിപ്പെടുകയുണ്ടാകരുതു്. ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു വിവരങ്ങളെല്ലാം മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട്.

അൻറി— എന്തു്? നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞുവോ?

മെറൈ— ഉച്ചു്. കല്പന നടത്തുന്നതിനു നിങ്ങൾ ഇത്ര വലിയ ഉദാസീനത കാണിച്ചതിൽ അദ്ദേഹം വളരെ അധികം ആ

ശ്ചയ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശാന്തഗംഭീരമായ മുഖഭാവം അല്പം ഒന്നു പകർന്നതായും എനിക്കുതോന്നി.

അൻറി— (ആത്മഗതം) ഹാ, രാക്ഷസൻ! എന്റെ ഉദ്യോഗം കഴിഞ്ഞിലായിരിക്കുന്നു. എന്റെ പുത്രന്റെ ഭാവിയും അപകടത്തിലായി. ഇന്നു സകലതും ശനിപ്പിഴതന്നെ. ഒരു മധ്യനിലയിൽനിന്നു മരൊന്നിലേക്കു ചാഞ്ഞും ചരിഞ്ഞും നിന്നതിന്റെ ഫലമാണിത്. അതിമോഹത്തേയും സ്നേഹബന്ധത്തേയും ഒരേസമയത്തു തുറന്നിട്ടുപോകുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ കലാശമാണിത്. (പ്രീട്ടോറിയൻ ഭടന്മാർ അഗാപ്പിററസ്സിനെ പിടിക്കാൻ ഭാവിക്കുന്നു.) മെറൊല്ലസ്സേ, മാറി നില്ക്കുക. ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലേ കല്പന നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതെങ്ങിനെയെന്നെനിക്കറിയാം.

അഗാ — അൻറിയോക്കസ്സേ, ഭയതോന്നി എന്നെ വിട്ടുപോകുക.

അൻറി— ഞാൻ നിന്റെ പിതാവിനോടുചെയ്ത വാഗ്ദാനമോ?

മെറൊ— ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലേ അതുപിപോലെ അത്ര ഭയങ്കരമായി വേറെ യാതൊന്നുമില്ലെന്ന് അദ്ദേഹത്തോടു പറയുക. പടയാളികളേ, നിങ്ങളുടെ ജോലി ചെയ്തിൻ (പടയാളികളികൾ അഗാപ്പിററസ്സിനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നു.)

അൻറി— (ആത്മഗതം) ജയമായാലും അപജയമായാലും എതിർക്കുന്നതു ബുദ്ധിഹീനതയാണ്. (ഉച്ചത്തിൽ) കൊള്ളാം മെറൊല്ലസ്സേ, ജാഗ്രതയായിരിക്കുക. എന്റെ അനുമതിലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ബാലന്റെ ജീവനാശത്തിനു മുതിർന്നുകൂടാ. മനസ്സിലായോ?

മെറൊ— എനിക്ക് കല്പന കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു. പടയാളികളേ, പോകവിൻ. (പടയാളികൾ അഗാപ്പിററസ്സിനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു).

അഗാ— അൻറിയോക്കസ്സേ, നിങ്ങൾക്കു ശ്രദ്ധ. എ

ന്റെ സ്നേഹാഭരണങ്ങളെ എന്റെ പ്രിയ പിതാവിനു നിങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരേയും സപ്തരാജ്യത്തിൽ ഞാൻ വീണ്ടും കണ്ടുകൊള്ളാം. (പടയാളികൾ കൊണ്ടുപോകുന്നു).

൧൧-ാം രംഗം.

(അൻറിയോക്കസ്സ് ഏകനായി; മറ്റുപടയാളികൾ പിൻഭാഗത്ത്)

അൻറി— ഹാ! പരമാർത്ഥത്തിൽ എത്രയോഗ്യനായ ഒരു കുമാരൻ. മരിക്കുന്നതിനു യാതൊരു ഭയവുമില്ലാത്ത സർവ്വസമൃദ്ധ സന്ധ്യർണ്ണനായ ഒരു ബാലൻ. അവന്റെ മരണത്തെപ്പറ്റി സ്മരിക്കുമ്പോൾ ലൈസാൻഡർ ഭ്രാന്തചിത്തനായിത്തീരുന്നതിൽ യാതൊരുതടവുമില്ല. അയ്യോ, എന്തൊരു കഷ്ടം! വിളഞ്ഞ കതിരുകളും വിടീരാത്ത കുസുമങ്ങളും ഒന്നുപോലെ അരിയുന്ന ആ ദൃഷ്ടന്റെ കയ്യിൽ—കരുണയോ പശ്ചാത്താപമോ എന്തൊന്നെന്നറിയുകപോലും ചെയ്യാത്ത മെറോല്ലസ്സിന്റെ പക്ഷൽ ഞാൻ അവനെ ഏല്പിച്ചുതെന്തിന്? അവന്റെ കോപകലുഷമായ നോട്ടത്തേയും, ഇരുളടഞ്ഞ ഹൃദയത്തേയും ഞാൻ എങ്ങനെ അറയ്ക്കുകയും, വെറുക്കുകയും, ചെയ്യുന്നു. അവൻ എന്റെ അധികാരത്തെ ധിക്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. തനിക്ക് കല്പനകിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നല്ലേ, ആ ക്രൂരവ്യാഘ്രം പറഞ്ഞത്? പടയാളികളേ, മെറോല്ലസ്സ്, അഗാപ്പിറാസ്സിന്റെ കഴുത്തിനുമുകളിൽ വാൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള വിവരം നിങ്ങൾ ലൈസാൻഡറെ അറിയിപ്പിൻ. ക്ഷണം പോകവിൻ. (പടയാളികൾ പോകുന്നു)।

അഗാപ്പിറാസ്സിന്റെ ദൈവമേ! കഴിയുമെങ്കിൽ അവനെ നിരക്ഷിക്കുക. ഹാ! എന്തൊരുതൂതം. ആ അന്യ ദേവന്റെ നാമം ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ, അജ്ഞേയമായ ഒരു മാധ്യമം എനിക്കു നേടിയതമാകുന്നു.....എന്റെ മനസ്സിനു പെട്ടെന്നൊരു വ്യത്യസ്തം വരുന്നു. എന്നെ വശീകരിക്കുന്നതിന്, യാത്ര പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞപ്പോൾ അഗാപ്പിറാസ്സ് പ്രയോഗിച്ച വല്ല മന്ത്രത്തിന്റേയും ഫലമോ ഇത്? അതോ, പീഡകനായ എനിക്കുവേണ്ടി അവൻ

ചെയ്ത പ്രാർത്ഥനയുടെ ശക്തിയോ? എന്റെ മനസ്സിൽ ഇത്ര വലിയ ഒരു അവസ്ഥാഭേദം ഉണ്ടാക്കുന്നത് എന്തായിരിക്കും?

ഗാനം.

(അയ്യോ നിൻ പൊന്നടിയേ എ. മ).

പല്ല. ദേവ! നിൻ പൊന്നടികളാമോദമോടു-ഞാൻ നമ്പിടുനേനലം.

അനു. നമ്പിടുനേനലം നിൻപദതാരലം.

ച. ക്രിസ്തുദേവാഹ്വയം കേൾക്കുവതാനന്ദം എന്തിതെന്തത്തുതം ആനന്ദമാനന്ദം.

ച.ച. ബാലനഗാപ്പിററസിൻ പ്രാർത്ഥനമൂലമോ മാനസം മാറുന്നെൻദേവൻ തുണയ്ക്കണം.

൧൨-ാം രംഗം

(അൻറിയോക്കസ്സും വിക്റ്റർ: രംഗത്തുനിന്നും ദൂരെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട്)

വിക്റ്റർ — (ഓടിക്കിതച്ചുവന്നിട്ട്) എന്റെ പ്രിയ പിതാവേ! അഗാപ്പിററസ്സിനെ രക്ഷിക്കുക. മെറല്ലസ്സ്, ഇതാ അവനെ കൊല്ലുന്നതിനാരംഭിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ അവൻ ജനസമൂഹത്തെ പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ക്രൂരട്ടയാസങ്ങളും ഭീകര ഗർജ്ജനങ്ങളും കൊണ്ട്, അവൻ അവരെ പ്രക്ഷോഭിപ്പിക്കുന്നു. അതാവെട്ടുന്നതിനെനന്നപോലെ അവൻ വാൾ വീശുന്നു. അയ്യോ! ഭയങ്കരമായ കാഴ്ച! അയ്യോ! എന്റെ പിതാവേ! സമയം അതിക്രമിക്കുന്നതിനു മുമ്പുവരിക. വേഗം വരിക

(രണ്ടുപേരും വാതിൽക്കലേക്കു പോകുന്നു).

൧൩-ാം രംഗം

(അൻറിയോക്കസ്സ്, വിക്റ്റർ, ലൈസാൻഡർ)
ലൈസാ — (ഓടിവന്നിട്ട്) മാപ്പി; അവനു മാപ്പുലഭി

ച്ചിരിക്കുന്നു. ചക്രവർത്തിതമനസ്സിലേ തീട്ടൂരം ഇതാ! (തീട്ടൂരം വീശിക്കൊണ്ട്) അഗാച്ഛിരറസ്സേ, എന്റെ മകനേ, ഞാൻ നിന്നെ ആശ്ലേഷിക്കട്ടെ. (വാതിൽക്കലേക്കു പോകുന്നു).

അൻറി— മാപ്പുലഭിച്ചെന്നോ?

ലൈസാ— അഗാച്ഛിരറസ്സേവിടെ?

അൻറി— ഹാ! കഷ്ടം.

ലൈസാ— ഇതിന്റെ അർത്ഥം എന്ത്? ഞാൻ നിങ്ങളെയാണല്ലോ അവനെ ഏൽപ്പിച്ചിരുന്നത്.

അൻറി— പ്രിട്ടോറിയൻ ഭടന്മാർ അവനെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. ഇപ്പോൾ അവൻ മെറൈല്ലസ്സിന്റെ സൂക്ഷ്മത്തിലാണ്.

ലൈസാ— ഉന്മത്തനായ മെറൈല്ലസ്സിന്റെ പക്കലോ? അതിൽഭേദം കാട്ടുദ്ദേശങ്ങളെ ഏല്പിക്കുകയാണ്. (കരാരി ഉഴരിയിട്ട്) ഞാൻ അമ്പലത്തിലേയ്ക്കു തന്നെപോകുന്നു. സിംഹത്തെ അതിന്റെ ഗുഹയിൽവെച്ചുതന്നെ ഞാൻ തകർക്കും. അയ്യോ! എന്റെ മകനെത്തെങ്കിലും അപായം സംഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ.... (വാതിൽക്കലേക്കു പോകുന്നു. മെറൈല്ലസ്സ് പ്രവേശിക്കുന്നു).

മരണം. രംഗം

(മുൻരംഗത്തിലേ ആളുകൾ. മെറൈല്ലസ്സ് പ്രവേശിക്കുന്നു)

ലൈസാ— മെറൈല്ലസ്സേ, എന്റെ പുത്രൻ എവിടെ അവനെ ഉടൻ എന്നെ ഏല്പിക്കുക.

മെറൈറ— നിങ്ങൾക്കിപ്പോൾത്തന്നെ അവനെ കാണാം.

ലൈസാ— ദേവന്മാർക്കു സൂതി. അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു.

മെറൈറ— (നീഷ്ഠതണം) ഇല്ല, അവൻ ചത്തുപോയി. ദേവദ്രോഹികളെല്ലാം ഇങ്ങനെതന്നെ നശിക്കട്ടെ!

ലൈസാ — മരിച്ചുവോ? (മറിഞ്ഞുവീഴുന്നു. വിക്ടർ താങ്ങുന്നു)

അൻറി — അയ്യോ! ദുർഭഗനായ പിതാവേ, സമയം കഴന്നുപോയി.

ലൈസാ — (ഉഗ്രതയോടെ) ഹാ! ദേവന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ ശക്തി എവിടെ? (അല്പനേരം മൌനമായിരുന്നിട്ട്) പ്രിയ അഗാപിറസ്സ് മൃതനായിരിക്കുന്നു. (മെറൈല്യസ്സിനോടു വളരെ ദേഷ്യത്തോടെ) എടാ നീചാ! നീയല്ലേ എന്റെ പുത്രനെ വധിച്ചത്? നിന്റെ കരങ്ങൾ രക്തത്തിൽ — അതേ, പ്രതികാരത്തിനായി നിലവിളിക്കുന്ന നിഷ്ഠുന്മാഷമായ രക്തത്തിൽ കുളിച്ചിരിക്കുന്നു. (തീവ്രമെങ്കിലും ഭതൃക്കിയ വികാരഭാരത്തോടെ) മെറൈല്യസ്സേ, എനിക്കൊരു പുത്രൻ ഉണ്ടായിരുന്നു — എനിക്കു ശേഷിച്ച ഏകപുത്രൻ — മാതൃഹീനനായ ഒരു ബാലൻ. ലോകത്തിലുള്ള സകലത്തെയുംകാൾ അധികം അവനെ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. അവൻ എന്റെ വാർദ്ധക്യകാലത്തേ തുണയും എന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ അഭിമാനസ്തംഭവും ആയിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു. അവൻ എന്റെ സന്തോഷകാരണവും, അഭിമാനമേതുമ്പും അമൂല്യനിധിയുമായിരുന്നു. നിന്റെ ക്രൂരവും മൃഗീയവുമായ കരങ്ങൾ അവനെ ഇപ്പോൾ നിന്നമണിഞ്ഞ ഒരു മൃതശരീരമാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. (കോപാന്ധനമായി) ഹാ, ദുഷ്ടാ! ഇതുപ്രതികാരത്തിന്റെ സമയമാണ്. എടാ! നരകപിശാചേ, നീ കാലപുരിയിൽ ചെന്നുവന്നിടുക. (കരാരി ഉൾക്കൊണ്ടു മെറൈല്യസിന്റെ നേരെ പാഞ്ഞടുക്കുന്നു).

അൻറി — (രണ്ടുപേരുടേയും മദ്ധ്യത്തിൽ ചാടിവീണിട്ട്) അരുത്. (പടയാളികൾ പാഞ്ഞടുത്തു് ലൈസാൻഡറെത്തടയുന്നു) (സഹതാപപൂർവ്വം ലൈസാൻഡറോടു്) സ്നേഹിതാ, നിങ്ങളോടു ഞാനും സഹതപിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടെവെച്ച് രക്തം ചൊരിഞ്ഞുകൂടാ.

ലൈസാ — ഒരു കൊലപാതകന്റെ — അതേ, ഒരു ക്രൂരപ്രാബ്രത്തിന്റെ രക്തമോ? (ഒരു കസേരയിലേക്കു മറിഞ്ഞുവീഴുന്നു).

അൻറി-- ഒട്ടും ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നിതിനടക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അവന്റെ ക്രൂരതയ്ക്കുതക്ക പരിഹാരം ആ ഭൃഷ്ടനെക്കൊണ്ടു ഞാൻ ചെയ്യിക്കുന്നതാണ്. അഗാപ്പിററസ്സ്; എന്റെ പുത്രനാചിതന്നാലെന്നതുപോലെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഭൂഖത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നു.

വിക്റ്റർ-- എന്തിനാണ് അങ്ങ് ശിക്ഷിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ പ്രേമഭാജനമായ അഗാപ്പിററസ്സിനെപ്പോലെ നമുക്കും എന്തുകൊണ്ടു ക്ഷമിച്ചുകൂടാ? അദ്ദേഹം ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, തിർച്ചയായും മെറൈല്ലസ്സിനു മാപ്പ് നൽകുന്നതിന് അദ്ദേഹം ക്ഷമയരുളുന്നു. പ്രിയ പിതാവേ, അങ്ങ് അഗാപ്പിററസ്സിനെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അതിലും ഉപരിയായ ഒരു കൃത്യം ഇപ്പോൾ ചെയ്യുക. ആ യുവരക്തസാക്ഷിയുടെ മാതൃകയെ അനുകരിക്കുക. അദ്ദേഹം ഒരു വലിയ പുണ്യവാനായിരുന്നു. ഇത്ര ദിവ്യനായ ഒരു ബാലൻ. നമ്മുടെ മദ്ധ്യേ ഇരിക്കുന്നതിനുതക്കയോഗ്യത നമുക്കില്ല. ആ മഹാത്മാവ് എനിക്ക് തതേപാപദേശം ചെയ്യൂ. ഇതാ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃക എന്നെ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായിത്തീർത്തീരിക്കുന്നു.

അൻറി-- ഞാനീകേൾക്കുന്നതെന്താണ്? എന്റെ പുത്രൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയോ? നിന്റെ സൗഭാഗ്യത്തിനു വേണ്ടി ഞാൻ തെളിച്ചവഴികളെല്ലാം നി ഞൊടിയിടകൊണ്ടടയ്ക്കുന്നുവോ?

വിക്റ്റർ-- പിതാവേ, അക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അങ്ങ് ഒട്ടും പരിഭ്രമിക്കേണ്ടാ. ധനവും കീർത്തിയും മാഹാത്മ്യവും എന്നെ ലേശംപോലും ആകർഷിക്കുന്നില്ല. അവയെല്ലാം നിരുപയുക്തങ്ങളായ കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ മാത്രമാണ്. അവയെ ഞാൻ നിന്ദിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ അഗാപ്പിററസ്സിനു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ആനന്ദപുണ്ണമായ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെത്തി അദ്ദേഹത്തെക്കാണുന്നതിനു മാത്രമാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം.

അൻറി-- എന്റെ പ്രഭാവസൗധം ഇതാ ഇടീഞ്ഞു ക
കരുണം. സ്നേഹിതന്മാരും ബന്ധുക്കളും എന്റെ സമീപത്തുനി
ന്നും ഭാടി അകലുന്നു. ചക്രവർത്തിതിരുമനസ്സിലേ കോപാഗ്നി
എന്റെ നേരെ ജ്വലിക്കുന്നു. എവിടേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞാലും അധഃ
പതനവും നാശവും എന്നെ തുറിച്ചു നോക്കുന്നു....

മെറൈ-- (വിജയപൂർവ്വം) ഇതു് ദേവന്മാരുടെ പ്രതി
കാരമാണു്. ആ ബാലൻ അവരുടെ കോപത്തിന്റെ ഫലം
അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അവന്റെ സ്നേഹിതന്മാർക്കും ഏറെത്താമ
സിയാതെ, അതേ അനുഭവംതന്നെ സിദ്ധിക്കും. നമ്മുടെ മഹേ
ശ്വരന്മാരുടെ കാര്യം വന്നപ്പോൾ, നിങ്ങൾ മക്കിയും മുളിയും
കഴിക്കുകയല്ലേ ചെയ്തതു്? അതിനാൽ ഇതാ, ഇപ്പോൾ നിങ്ങളു
ടെശിക്ഷ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ദേവന്മാർ പ്രതികാരമുളുക്കളാണു്.
ആ ഗലീലിയന്റെ തലതകർന്നുകഴിഞ്ഞു. ഞാനാണു്, ഇതെ
ല്ലാം ചെയ്തതു്.

അൻറി-- നിന്റെ കപടഭക്തി നശിക്കട്ടെ. എടാദുഷ്ടാ,
നിന്റെ ഭക്തിയോ? കളങ്കരഹിതമായ രക്തകണങ്ങൾ നിന്റെ
കരങ്ങളിൽനിന്നും പൊഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ അവസര
ത്തിൽ നിന്റെ ഭക്തിയെപ്പറ്റി വേറെവല്ലവരോടും പ്രസംഗി
ക്കുകയാണു് നല്ലതു്.

മെറൈ-- (മാന്യപൂർവ്വം) അൻറിയോക്കസ്സേ, നിന്റെ
കാലമെല്ലാം കഴിഞ്ഞുപോയി. എന്നാൽ പ്രതികാരകർത്താവെന്ന
നിലയിൽ എന്റെ ഉദ്യോഗമാകട്ടെ, ആരംഭിച്ചിട്ടേയുള്ളു. (ചക്ര
വർത്തിയുടെ തിടൂരും കാണിച്ചിട്ടു്) ഇതാ നിന്റെ വൃദ്ധസിരക
ളെ തുടിപ്പിക്കത്തക്ക ഒരു രേഖ. ക്രിസ്തീയനാമധാരികളായ നീച
ന്മാരെ ആകമാനം ബന്ധിക്കുന്നതിനു് ചക്രവർത്തിതിരുമനസ്സു
കൊണ്ടു് എന്നെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്ന കല്പനയാണിതു്. നി
ങ്ങളുടെ പുത്രനും ഒരു ക്രിസ്താനിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതി
നു തക്കസമയത്തു വന്നുചേർന്നതു ഭാഗ്യംതന്നെ.

അൻറി-- (കോപതാപാന്ധനായി) എന്റെ പുത്രനെ

യോ? എടാടുഷ്ടാ, എന്റെ വീട്ടിൽ—എന്റെ കൺമന്ദിരം വെച്ചു തന്നെ എന്റെ പുത്രനെ നീ പിടിക്കുമെന്നോ? നിന്റെ ധിക്കാരത്തിനൊരതിരമില്ലേ? ഇനിയൊരടി മുന്പേ ടു വെച്ചാൽ എന്റെ വാളിന്റെ മുർച്ച നീ അറിയും.

മെറൈ— (ധിക്കാരപൂർവ്വം) ചക്രവർത്തിതിരുമനസ്സിലേ കല്പനയാണ് എന്റെ കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആജ്ഞ ലംഘിക്കുന്നവൻ ആരാണെന്നുകാണട്ടെ. ക്രിസ്തുമതാനുയായികളായ സകലരെയും പിടിക്കുന്നതിന് എനിക്കു കല്പനലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വലേരി - (മെറൈയുടെ അടുക്കലേക്ക് ഓടിവന്നിട്ട്) ക്രിസ്ത്യാനികൾ സകലരെയും അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതിനു ചക്രവർത്തിതിരുമനസ്സുകൊണ്ട്, അങ്ങ നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നതായി കേട്ടതു വാസ്തവമോ?

മെറൈ— (സന്തോഷപൂർവ്വം) അതേ; ശരിതന്നെ. ഇതാ ഇത കല്പനനോക്കുക.

വലേരി— ദേവന്മാരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിന് അഗാപ്റ്റിറ്റാസ്സിന്റെ മരണംകൊണ്ടുമാതിയാകയില്ലയോ?

മെറൈ— ഇത്ര പെട്ടെന്നു നിനക്കൊരു മനശ്ശെല്ലും ഉണ്ടാകാനുള്ള കാരണമെന്തു? പോരാ; ഒരിക്കലും പോരാ. അതിലും വലിയ ഒരു മഹൽകൃത്യത്തിന്റെ സമാരംഭം ഇതാകണ്ടുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അൻറിയോക്കസ്സിന്റെ പുത്രൻപോലും.....

അൻറി— എടാ ടുഷ്ടാ, നീ എന്തു പറഞ്ഞോ?

വലേരി— പ്രിയപിതാവേ, വിക്ടർമാത്രമല്ല; അങ്ങ പുത്രൻതന്നെയും—അതേ, ഞാനും ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായെന്നും.

മെറൈ— (ആശ്ചര്യംവന്നായി) നീ എന്താണ് പറയുന്നത്? ഇതെന്തൊരു ഭൂസപഹ്നം? എന്റെ പുത്രൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയോ?

വലേരി - - അതേ; അവൻ തന്നെ. അയ്യോ! നിർഭാഗ്യ

മേ! ദിവ്യനായ അഗാധ്വീരസ്സിനെ ഞാൻ ഒരറിക്കൊടുത്തു. എന്നാൽ ആ പുണ്യപുരുഷന്റെ ധീരഭക്തി എന്നെ ജയിച്ചുമർത്തി. ആയുവരക്തസാക്ഷിയെ ഗളമേരദം ചെയ്തു വധഗ്നിപാതം തടയുന്നതിനു സാധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു!

മെറൊറ— നീ എന്റെ കരങ്ങൾ തടയുന്നതിനു ശ്രമിച്ചുത്; അതിനുവേണ്ടിയോ?

വലേരി— പ്രിയപിതാവേ; അങ്ങയുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കുക. നാം മഹാപാതകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നീതിമാന്മാരെ ഉപദ്രവിച്ചു നമ്മുടെ പാപം അതികരമാണ്. എന്നാൽ നാം വധിച്ചവൻ നമുക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു. അനുതപിക്കുന്നതിന്, ഇനിയും സമയമുണ്ട്.

മെറൊറ— എന്തു? നിനക്കു ഭ്രാന്തപിടിച്ചുവോ? നീയും അവരുടെ മന്ത്രശക്തിക്കുവശംവദനായോ?

വലേരി— പ്രിയപിതാവേ; യാതൊരുമന്ത്രവുമല്ല. ദൈവത്തിന്റെ ദയാപൂർണ്ണമായ അനുഗ്രഹം മാത്രമാണ്.

വിക്റ്റർ— മെറൊറല്ലേ, വരിക; നിങ്ങളുടെ പുത്രൻ തന്റെ കുറാ ഏറ്റുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവൻ പൊറുതി ലഭിക്കയും അവൻ ഞങ്ങളുടെ മതം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളും അപ്രകാരം ചെയ്യുകയില്ലയോ?

മെറൊറ— (കുപിതനായി) പോ, ദൂരെ. എന്നെ അത്ര എളുപ്പം ബന്ധിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടാ. നിങ്ങളുടെ ക്രിസ്തുവിന്, എന്നെ അവന്റെ കണിയിൽ അകപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഒരിക്കലും സാധിക്കയില്ല. എന്റെ മനസ്സ്, സ്വതന്ത്രവും അജയ്യവുമാണ്. അവന്റെ നശിച്ചുനാമം ഉച്ചരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, എന്റെ നാശ ഭവിച്ചുപോകട്ടെ; അല്ലെങ്കിൽ, ഇറങ്ങിപ്പോകട്ടെ. (പെട്ടെന്നു നില്ക്കുകയും വേഴ്കുകയും ചെയ്യുന്നു) ഹാ! ഇതെന്താണ്! (താഴെവീഴുന്നു. വളരെ വിഷമിച്ചു സംസാരിക്കുന്നു.) എനിക്കു ശ്വാസം മുട്ടുന്നു. എന്റെ ചങ്കു സഹായിക്കണേ ഞാൻ മരിക്കും.

വലേരി— (അടുത്തുചെന്നിട്ട്) പ്രിയപിതാവേ, സമാശ്വസിക്കുക; പ്രാർത്ഥിക്കുക; അനുതപിക്കുക.

മെറെറ— പോ, ഭൂരെ.

അൻറി— (പടയാളികളോടു്) അയാളെ ശയനമുറിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുക.

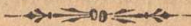
വലേരി— പ്രിയ പിതാവേ, അനുതപിക്കുക.

മെറെറ— (പടയാളികൾ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനിടയ്ക്കു്) ഇല്ല ---- ഇല്ല ---- പോ ---- ഭൂരെ. എനി ---- ക്ക ---- രക്ഷ ---- യില്ല ---- ഗലീ ---- ലിയൻ ---- ജയിക്കുന്നു. (മെറെറല്ലസ്സും വലേരിയസ്സും പടയാളികളും പോകുന്നു).

ലൈസാ ഇതല്ലയോ, ദൈവത്തിന്റെ ഭയങ്കരമായനീതി. ദൈവദൂഷണത്തിനു് ഒരിക്കലും ശിക്ഷ ലഭിക്കാതിരിക്കയില്ല.

അൻറി— ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ദൈവം സർവ്വശക്തൻതന്നെ. അഗാപ്പിററസ്സിന്റെ ദൈവമേ, ഞങ്ങളുടെമേൽ കരുണയുണ്ടാകണമേ!

(കർട്ടൻ.)

രംഗം. ൧൫.

പാതാള രോമ്മാ.

(മദ്ധ്യത്തിൽ അഗാപ്പിററസ്സിന്റെ ശവക്കുഴി. അല്പം ചരിച്ചു പണുതിട്ടുള്ള ഒരു കല്ലറ. വെള്ളത്തുണിയും കറുത്ത കുരിശും. ചുറ്റും മെഴുകുതിരികൾ കത്തിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നു. വേറെ വെളിച്ചമില്ല. ക്രിസ്തീയബാലന്മാരും മെറെറല്ലസ്സോഴിച്ചുള്ള ബാക്കി നടന്മാരും അർദ്ധവൃത്താകാരത്തിൽ മുട്ടുകുത്തി നില്ക്കുന്നു. ലൈസാൻഡറോ അല്ലെങ്കിൽ കർട്ടന്റെ പിറകിൽനിന്നു വേറെപല്ലവതമോ വാടുന്നു).

(മരക്കാപ്പാലുണ്ട്. എ. മ).

- ൧. പ്രേമസ്വരൂപമേ, ഓമൽക്കുമാരാ! നീ
ഇമ്മട്ടിക്കല്ലറയിൽ—സ്ഥിതനോ,
- ൨. സന്താപമൂലമാം മിന്താഗ്നിയാൽ സ്വപാന്തം
സന്തതം വെന്തിടുവാൻ—വിധിയോ!
- ൩. മൂന്നുമൂതന്മാരായ്—മൂന്നുസുതന്മാരാ
പിന്നീടിനിയും എന്നെ—വെടിഞ്ഞോ!
- ൪. സത്യദൈവത്തിന്റെ—നിത്യാനന്ദ രാജ്യേ
എത്തുവാൻപോയിതോ നീ—സുതനേ!
- ൫. ഹാ! ഹാ! ജഗദീശാ—ഹാ! ഹാ! പരമേശാ!
മോഹാസ്വർക്കാലംബമേ—പരനേ!

ലൈസാ— (എഴുന്നേറ്റിട്ട്) അതിമധുരമായ ഏതോ ഒരു ശക്തി എന്നിൽ റ്റുപറിക്കുന്നു. പകയും നിരാശയും എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നും തിരോധനം ചെയ്യുന്നു. എന്റെ അഗാച്ഛിററസ്സ് ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ എനിക്കു തോന്നുന്നു. അതേ, അവൻ ജീവിക്കുന്നു; എന്നെ അവന്റെ പക്കലേക്കു വിളിക്കുന്നു. അല്ലയോ, അനുഗ്രഹീതനായ രക്തസാക്ഷിയേ, നിന്റെ പിതാവായിരിക്കുന്നതിനുള്ള യോഗ്യത എനിക്കില്ല. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയം പാടേ വ്യത്യാസപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ അന്തഃതം ചെയ്തതു നീ തന്നെയാണു്. അതേ, നീ എന്നെ ജയിച്ചുകിയിരിക്കുന്നു. (കരാരി കല്ലറയുടെ മുകളിൽ ഇട്ടിട്ട്) ഇതാ, എന്റെ കരാരി നീ എടുത്തുകൊള്ളുക. പ്രതികാരമോഹം ഇനിയൊരിക്കലും എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതല്ല. എന്റെ മകനേ, ഞാൻ നിന്റെ സ്വരം കേൾക്കുന്നു. ഞാൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായിക്കൊള്ളാം; അല്ല, ഞാൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായെന്നു്. (ലൈസാൻഡർ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അഗാച്ഛിററസ്സിന്റെ ഭാസുരരൂപം സാമധാന്യത്തിലോ, പെട്ടെന്നോ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു).

(അല്ലനേരം ധ്യാനിച്ചിട്ട്-എല്ലാവരുംകൂടി)

പാട്ട്

(രാജവിശ്വവംശ ലോലം, ൦൪ വിലസുക ചെറുസ്മരണം എ. മ.)

(രാജം ഹിന്ദുസ്ഥാൻതോടി)

(താളം ആദി.)

പല്ലവി.

പരാപരനേ, കാതണ്യ-

വദാനീയേ,-സ്നേഹ-വാരാനീയേ,

(പരാ)

(അനുപല്ലവി)

പരിശുദ്ധദൈവ-ത്രിതയമേ, സ്നോതം;

നിരന്തമാനന്ദദാതാ,-നിഖിലലോകൈക നാഥാ! (പരാ)

(ചരണം)

ഉന്നത, നിന്നുടെ സന്നിധിയാലെ

മന്നിവനു പ്രസന്നതലാലേ;

കനിവിയന്നരുളേണം-തനയരിലനുഭവം. (പരാ)

എ-ാം രംഗം

മഹത്പീകരണം.

(പാട്ടിൻതന്നെ. രക്തസാക്ഷി പ്രഭാപുണ്ണനായി പ്രത്യക്ഷ
പ്പെടുമ്പോൾ അണിയറയിൽ സ്വർഗ്ഗീയ ഗാനം).

(പാട്ടിൻതന്നോട്ട്. കരുണാകരനേ! നിന്നെ ഞാൻ. എ. മ.)

(പല്ലവി.)

കരുണാലയനേ-ശു-നാ-ഥാ!

കരുണാമേശ-നരുമസുതാ,-നിൻ

പരിപാവന-നാഥം നി-താ-ന്താ

കരുണീയം; ഭജനീയം; മേന്മേൽ.

(കരുണാ.)

(അനുപല്ലവി)

വിജയ പ്രവേഷം,

സ്വർഗ്ഗപ്രവേശം.

നത പ്രകാശം

പ്രഭാതം.

(വിജയം.....)

(കരുണാ.)

(എല്ലാവരുംകൂടി)

(പൂക്കാവിനോദമേ: എ. മ.)

(രാഗം ഹരികാം ഞോധി)

(താളം ആദി)

ശങ്കാവിഹീനരായ്-നിത്യം പുകൾ പാടുവിനീശന. (ശങ്കാ)

മ. സത്യം-മാതം-മനജന-നിത്യം-നന്ദം-ധരണയിൽ. (ശങ്കാ)

മ. നിത്യത്തിൻ-സത്യങ്ങൾ-പലവിധ
മത്യന്തം-സ്മൃത്യർഹം മനജന. (ശങ്കാ)

ന. ധരയിൽ-വളരും-നിരവധി-ഭരിതം-നീക്കം-ശുഭകര! (ശ)

ര. അൻപിയലും-നിൻപദതാർ-അനുദിന-
മിമ്പമൊടെ-കമ്പിടുവോർ-സുകൃതികൾ. (ശങ്കാ)

മ. ജീവിതയാത്രയിലപകടമനവധി-
ഇലവിധമുള്ള സകലപുമാഴിവാൻ.

ന. ഏകസത്യ ദൈവത്തിന്റെ പദതാർ
മനജർക്കുഭയം നിത്യം. (ശങ്കാ)

L. D. V. M.

രാ

DC Library

* 0 0 0 0 2 8 7 2 *

T62 J77

Indic Digital Archive Foundation

T62
J77

T62
J77